

உ
பரமபதிதனை.

புலஸ்தியர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய,

க ற் ப ம் 300.

முதற்காண்டம் 100.

கோழிக்கொடி,

புநீமது: வாலையானந்த சுவாமிகள்

பரம்பரை

அயிராவதநல்லூரிலிருக்கும்,

முத்துராமலிங்கக்குருக்கள்

என்ற

வாலையானந்தகுருசாமிகள்

குமாரர்,

நமசிவாயக் குருக்களாவர்கள்

எட்பெயிரதியின்படி,

மதுரை கீத்வான்

த. குப்புசாமிநாயுடு அவர்களாற்

பரிசோதித்து,

மதுரை, புதுமண்டபம் புத்தகஷாப்,

இ. ராம. குருசாமிக் கோனார்

அவர்களாற்றமது

மதுரை வடக்குமாசிலீதி,

புநீ ராமச்சந்திரவிலாச அச்சியந்திரசாலையிற்,

பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

ரிஜிஸ்டர்ட் காபிரைட்.

இதன் கிலை]

1923

[]

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

OF THE EAST ASIAN LIBRARY

CHICAGO, ILL.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

OF THE EAST ASIAN LIBRARY

CHICAGO, ILL.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

OF THE EAST ASIAN LIBRARY

CHICAGO, ILL.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

OF THE EAST ASIAN LIBRARY

CHICAGO, ILL.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

OF THE EAST ASIAN LIBRARY

CHICAGO, ILL.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

OF THE EAST ASIAN LIBRARY

CHICAGO, ILL.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

CHICAGO, ILL.

புலஸ்தியர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய

க ற் ப ம் 300.

முதற்காண்டம் 100.

மதிரவி பொளிபெற் நிலகு செஞ்சடையில்
மலரிதழ்க் கமலமாயிரத்தெண்
மவுனகே சரிபென் றிடவலம் புரியும்
மாதவத்தோர்களும் பணியும்
அதிவித அண்ட சிகரகோ புரத்துள்
ளமுதசஞ் சீவியரம் வழலை
ஆகியுமந்தம் ஆரூபமாஞ் சொரூப
மதிலுதித் திம்பொஞ் சுடரை
நிதியதாய்க் கும்ப முனியெனக் குரைத்த
நிராமயப் பொருளறி நூறும்
நிகழ்த்தவெள் ளோட்டிற் பதி னென்பேம்மறைத்த
நிர்மலக் கருவுகள் நாலுந்
துதிபெற விளங்கும் சுழிமுளைதிற்குஞ்
சுகாதித கற்பசாதனையாஞ்
சூந்திர மிந்நூல் புலஸ்திய ராருளுஞ்
சுருதிவாருதியெனுங் காப்பாம்.

(1)

வாருதி கமலமதி தரி சனமா
மைவரைக் கருத்தினை விளங்க
வசனமா யுணரத் தைமுத லுதயம்
வளர்பிறை யனுதினங்காலம்
பேருறுங்கும்ப முனியடி தொழுது
பிறைதிரி பிறையினின் றினமாய்ப்
பேணியோ ருறுதி வாலேபு ரணத்திற்
பிரபைசுந் திரனொளி பணிந்து
மேருறு சோம திபானமே யருள
வினவுகி மஃபவ தஞ்சும்
விபரம் தாக வாகிகொண் தே
மெய்கண்ட தாரையி லடங்கப்
பாருறு சோம நிரவியிற் சோப்
பானமென் றருவியும் பாயும்
பற்பமாரதியு மிருகரை புரளப்
பஞ்சாட்சா சரூபமும் நிவர்த்தி.

(2)

நிவாத்தியிக் கருவை யுலகமா னிடர்க்கு
 நிகழ்த்திட நீள்புவிமனைத் தும்
 நிகர்கயிலாச மிடங்கொளாததீதம்
 நெஞ்சமே யுனத்ருள்புரிந்து
 உவரகத் திடினும் மனமகிழ்ந் தடக்கம்
 ஒருவருங் கற்பசா த்னையை
 உணர்வறி யாத படிநினைந் தருள்வ
 துறுதிபெற் றனதின முருத்தாய்த்
 தவர்தலைத் தங்கள் தனிப்பிச காமற்
 தசமெனு மாண் செஞ் சரிக்கத்
 தன்மயமறிய வாண்டுவொன் றமுரி
 சாரணை சரம்பொழிந் ததுபோல்
 அவரவரறிந் து அமுதசா த்னைகொண்
 டம்புவி மனிதரை யணுகா
 தகலவுந்தனிபே அனுசரி யாம
 லமுரியுண் டதிசயமறிந்தே.

உண்ணுவ ததீத வுவமையொன் றுறுதி
 யுனதுள்ளின் நிலகுமிக் கருவை
 ஒதுவதாதி யந்தமு முனதுள்
 னொளிப்பது மொன்றிலை யகத்திற்
 பண்ணுமா மறையோ ரருளுப தேசம்
 பகரவுங் குருவினை யடுத்துப்
 பன்னிரண்டாண்டு நடுவனை யமுரி
 பயின்றுமே காட்சாமிதனை
 எண்ணும்வார்த்திகமா யேத்தியே காத்தி
 விருவினை யொழிந்திட விவையும
 இயல்பெனுங் கோச விந்துவந் திலகும்
 இருவினை யுடனருள் சார்ந்து
 ஒண்ணவர் தனதாய் ஒருமன தாகி
 யோடுவ தமுரிமுன் னிலைவிட்
 டொருதாம் பிடித்து நடுவனை யுட்கொண்
 நெஞ்செயி யகமிது தாமே

அகரயில் வெழுத்தோ டாதியாய் விளக்கும்
 அமுரியே தினந்தின மருள
 அரன்சிர சிதுவென் றறியுந்நா தாக்க
 ளடர்ந்துகுழ் சடைமுடி கோசம்
 வகரதாரணத்துந் தொழுதுடன் பணிவார்
 மலர்முடி யாலய மதனில்
 வசியகோ புரத்துள் சிவலிங்க மறியும்
 மனிதர்க ளறிந்துமே யறியார்
 புகலவு மென்சா னுடலதுக் குள்ளே
 புவியெலாங் படைத்தரட்சகனைப்
 புகழ்ந்துமான் மழுவும் அறிவதும் புனல்தான்
 பொறியெனுங் கதிர்மதி மண்விண்
 செகமெனும் புவனங் கடலெனும் மேரு
 சீவசெந் துகளெலா முதிக்குஞ்
 சிவன்சடை யதனிற் கங்கைவைத் தொளித்த
 சீவனெனு முபத்தமென் றறிவாம்.

(5)

உபத்தமா முருவி லோரிரு கருக்க
 னுதித்திடு முற்பனமுணர
 உலகெலாம் படைத்த அகாரமே விந்து
 ஊசிரீ ரெனுமது சாரம்
 சுபகலை யருவி சாரமே அப்பு
 சுகாதீத மெனுமப்பு சலநீர்
 சுருதியாஞ் சலநீர் சாரைவெண் ணாவந்
 துய்யவெண் சாரையு மமுரி
 இபயிலா தமுரி பஞ்சாக்ஷரமிகளை
 யிடைவிடாமலுஞ் சரமாறி
 யேற்றசா ரையுமோ ராண்மொ றிடவும்
 ஏறுஞ்சா ரணையினைச் சைலந்
 தபவயி ராக்கியங் குருவரு ளதனைத்
 சாரணை யிரண்டிட னுதகந்
 தைலமென் றதனை யடிக்கடி மாறச்
 சடலமுஞ் சித்திய தாமே.

(6)

சித்தியெய் திடுமூ வரண்டினிற் றேகஞ்
 செடலமா திதமெலாம் வெளுத்துச்
 சீறியே யாவ முரித்திடுஞ் சட்டை
 தியக்கமில் லாமலும் வெளுப்பாய்ச்
 சத்திய மினபார் தகைமையா யுரிந்து
 சங்கையில லாமலுஞ் சட்டம்
 சந்திரகார்தப் பிரபைபோற் றோன்றும்
 சாரையென் றமுரியின் வளப்பம்
 வெத்தியாம் விந்துவிதரண விசிதம்
 மிகுத்துதா துகளுமே வலுத்து
 வெகுவித விஷயம் மேலும்வே தாந்த
 விவேகியா யுலகினில் வாழ்வாய்
 சுத்தியாந்தேகம் அழிவதுமில்லே
 சுகாதீத வெகுவதி சயமாம்
 சுருதியா யகரம் அந்திசந் தியுமாய்ச்
 சொஸ்மொழி யறிந்துகொண் ணேரே.

(7)

உணர்ந்துசெங் கதிர்பார் முன்னமு ரியுமோ
 ராண்டுகொண் டெறுதிசென் றதன்பின்
 உகமையீ சாண்டி லடியெனு மூலம்
 உகாமென் றறிமூலப் புளிதான்
 இணையிலா தெனுமே உகாரமென் றதனை
 யிருந்துவோ ருறுதியா யியம்ப
 இதனையே துதித்துச் செபித்திடு முருவா
 யிசைவதா யந்திசந் தியுமாய்த்
 துணையதாய்ச் செபிக்க அகாரமாம் பீசந்
 தோன்றியும் உகாரமே நாதம்
 சூதமென்றறிய அகாரம் விந்துப்பு
 சூட்சமிந் துப்பையு மறியார்
 சுணையெனுந்துருசு புளிமூல மிதுதான்
 சொன்னவிக் கருவதன் பேர்கள்
 சுத்தமா மமுரி யுப்பது வாச்சு
 சூதறிந்திப் பூவைச் சூட்டே.

(8)

குட்டிய மூலைப் புளியெனு மமுரி
 தொடுத்திடும் நசுமசியிரண்டு
 தோத்திரஞ் செபித்துத் துறையதாயுணரத்
 துடியதாஞ் சருகுப்பு வலுக்கும்
 சாட்டிய மிலைபார் சருகுப்புக் கட்டி
 சங்கையில் லாமலுஞ் சருங்குஞ்
 சாக்ஷிதா னறியச் சருகுப்பை நீயுஞ்
 சடமறிந் துதனைப் பாய்ச் சிடுவாய்
 மாட்டிடு தினமும் மகிழ்ந்தநின் றுணர்
 மருகியே தேகமும் வலுக்கும்
 மனதுறு தியினால் மவுனமாயுண்டு
 வளமெனுங் காரமே சத்தி
 ஆட்டியே வறுமை அணுகிடாதிடிலும்
 அடிமூலம் உகாரசத் தியுமே
 அனுதின மருந்தி நாதவிந் துணர்
 அற்புத தேகவச் சிரமே

(9)

தேகவச் சிரமாய்ச் சட்டையொன் றகன்று
 செடலமுஞ் சுடரொளியதுபோல்
 திருத்துவச் சிரமிட் டிழைத்திடும் காயந்
 தீயெனுஞ் சலமதுக் கசையா
 பாகெமன் விலகித் தன்னுக்குட் டானாய்ப்
 பரிபூர ணானந்த போதம்
 பசுந்தமண்தண்ணீ ரமுரியும் புளிதான்
 பளிங்குமா மதிரவி யொளிலார்
 தோகசீ கரமாயிருவிதக் கருவுஞ்
 சுரோணித சுக்கில மிரண்டுஞ்
 குட்சபூ ரணமாயுனதுள்ளின் றிலங்குஞ்
 சுகாதிதப் பூரணத்தெய்வம்
 ஆகமப் படியா னறிந்து பாய்ந் துணர்
 வதீதமாங் காமப்பால் விந்து
 ஆகமதாய் விளங்குங் கானலின் பால்தான்
 அற்புத நாதமிந் கருவே.

(10)

கருவெனு மமுரி விர்ததி சாரங்
 கட்டிடுங் காரமும் வலுத்துக்
 காரண மறிய நாதத்தா லப்புக்
 கல்லது போலவு மிறகும்
 உருவெகு அகராஞ் சிவமது வாச்சு
 உகாரமுஞ் சத்தியுமாச்சு
 உனதுள்ளின் றிலகுஞ் சத்தியுஞ் சிவமும்
 ஒருமையா யுகந்துவோ ருறுதி
 திருவெனு முதைய காலையில் நியமந்
 திர்க்கமாய் அகாரமே செபிப்பாய்
 செபித்திடுமுதய காலம் அகாரம்
 தீட்சையு மானபின் தெளிவாய்
 மருவெனும் மாலை யதனிலே உகாரம்
 வசனியும் உகாரதீட்சையதாம்
 வரும்வினை காலன் மாண்புபோய் நீராய்
 வச்சிர காயம தாமே.

(11)

வச்சிர காயஞ் சிவசத்தி யிரண்டின்
 வகையறிந் தன்புழுண் டருளில்
 வசியவை ராக்கியம் அதுவொரு மனதாய்
 வாசியை வரவழைத் துள்ளம்
 உச்சித மதுரெண் டறிந்துவொன் றறிந்து
 யுத்தமர யிரண்டுமொன் றுறவாய்
 உடலுயி ரிரண்டு மொருவழி யுளதா
 யொருகடி கையுமே பிசகா
 சச்சிதா னந்த சதாசிவ சம்புவைத்
 சதா காலமும் பிரிபாச்
 சாரமே அகாரம் மகாரமே உகாரந்
 தன்னுக்குட் டான்மகிழ்ந் திடினு
 மச்சதோர் பொருளென் றறிந்ததோ டதுவாய்
 மவுணம்வைத் துகந்து சாற்றிடினும்
 வண்டர்தன் பிரானுந் தொண்டருக் கடிமை
 யாகிடி லாதியா யமர்ந்தே.

(12)

ஆதியு மந்தப் பதவியிற் சேர்ந்தே
 அருளில்நின் றற்புத நாத
 வழுதமே யுண்டு காலையிற்சிவமு
 மறிவது மாலையிற் சந்தி
 நீதியாய் நெஞ்சம் நிலைதவறாமல்
 நெறியதாய்க் கலைபிரி யாமல்
 நின்றவன் வாதி கருத்துளா நெனவர்க்கும்
 நீதிமா னிடவரி லொருவன்
 ஒதிய கற்ப முதலெனுந்தீட்சை
 யோராண்டு அகாரமே செபித்து
 உகந்துடன் காத்தே உன்மனங் கணிப
 உகாரமே யிரண்டெனுந் தீட்சை
 சோதிப்பிர காசந் திருவெனு மேறச்
 சுகந்தீத முருவெனு மேறச்
 சூட்சும தேக மெய்திடும்பின்பு
 சொன்மொழி யியம்பிட லாமே.

(13)

மொழிவது மறிய அகாரமோ காரம்
 மூட்டியே கூட்டிப்பூ ரணமாய்
 மூன்றுஆண் டதனி லிரண்டொன்றாய் மருவி
 மூலமென் றமுதமே வுண்டால்
 ஒழிவது விலகும் ஊழ்வினையகலும்
 உடற்குள் வருத்தமு மொழியும்
 உள்மூல வாசிச் சுடரில் நின் நிலங்கும்
 ஒங்காரக் குண்டலி வசியம்
 வழிவதா மமுதம் வாசியஞ்சுடரில்
 மருவியே அமுதமும் வடியும்
 வச்சிர தேகம் மரணமு மிலைபார்
 மனோமணி கிருபையு முண்டாம்
 இழிவதுமில்லை யெப்பிரா னருளால்
 ஏகமாஞ் சோதிப்பிர காசம்
 இகபர மாயா காசமென் றதுவா
 யியம்பினர் முன்னவ ரினியே.

(14)

இனியமா மூல மதனிற்காங் கொண்டே

யெழுந்தண்ட வரையினு லாவி
இந்துடன்மருவி யிதுபொருள் வாசி
யிவையெனு மொடுக்கமெய் யடியை
வனிதருந் தாதி யமர்ந்திடு மட்டும்
மண்டுமா காயத்தி லடர்ந்து
வையகந் தன்னில் மேகமாய்த் திரண்டு
வகைபல வாகவே யிருந்து
மனியவே கரிப சாகாஞ் சூழ்ந்து
வான்கதிர் மீளவு முயர்ந்து
மாறுகால் தூக்கிக் கதிர்மதி பெருமை
மரக்கலைப் போல்வரு ஷித்துக்
கனியவன் வருவால் உவரனு அகன்று
கனிம்பிலா மலுஞ்சுத்த சலமாய்க்
காருநீ ரதித சலமதாய்ப் பொழிந்து
சுழிந்தது பூமியில் விழுந்தே.

(15)

பூமியி லிலகும் உயிர்பயிர்க் குதவி
புயியெலாம் புனலது சொரிந்து
புவனமா திதமும் வாரிரீர் பொழிந்து
புசுழ்ந்துடன் செந்துகள் தழைக்க
வாமங் கொண்டவைகள் மதியெனுமமுரி
மாறிட வுவாகந் நிடினும்
வாருதி நீர்போய் பனிங்குவெண் ணிறமாய்
வருஞ் சுத்த சலமதுவாகிச்
சோமநீ ரதுவாய்த் தெளிந்துபுட்காணி
சுகாதித சிவகங்கை சூட்சுஞ்
சுத்தவித் தெனவும் பொருளதாயறியச்
சுயம்புமே தினியெலாந் படைத்துத்
தாமுமே விளங்குந் தரணியும் விளங்குஞ்
சாட்சிகண் டிடிககத் துகளுஞ்
சமுத்திரத் ததுநீர் நவசல மதுசெய்
சாரநீரதுசுத்த சலமே.

(16)

மேகவின் தமுரி நீர்குத்தசலமாய்
 மிகுத்ததோர் சைலமென் றதுபோல்
 விந்துநீ ரதுபோய் சைலமாய்ச்செனித்து
 விரவிபப் புவில்ரவி சேர்ந்தால்
 வேகமே அதீதம் உகாரமில்வுருவாம்
 வீழ்வின்து உகாரமுஞ் சேர
 விருப்பமா முதகம் நீருமுப் பிதுபேர்
 வினவுமுப் பதூவி பிள்ளை
 வாகுடன் மதிவின் தெனும் ரவிநாதம்
 மதிரவி சாரமுங் காரம்
 வருங்கார சாரம் இரண்டுமுன் னுருவில்
 மகிழ்ந்துகொண் டதுதெளிந் திடுநீர்
 யோகமாஞ் சத்திசிவந்தனைத் தொழுது
 உறுதிவைத் தொருமன னுன்னுள்
 உற்பவ மறிய மகார மாந்தீட்சை
 யுடனவை யடக்கம் வைத்திடிரே.

(17)

அடக்கம்வைத் தறிவில் மனந்தெளிந்தோர்கள்
 அகலநின் றருள்தெளி யாதோர்
 அம்புவி மாந்த ரனைவரி லொருவன்
 அடுத்தமே குருவருள் காத்தோன்
 கடக்கநின் றோர்கள் கருவறிந்தனர்கள்
 கருத்தினிற் கற்பசா தனையைக்
 கருவறியாதோர் கருத்துடன் குருவின்
 கடாட்சமே கருணையா னந்தம்
 கொடுக்கவுங் குளிர்ந்த குவிந்ததோர்மனமாங்
 குளிரிலாக் கல்லுமே கல்லு
 கூர்மையென் றதுகல் குளிர்ந்த கல்லுரணிக்
 குறித்திட மவுனம தாகும்
 வெடுத்திடா மவுன மெனுஞ் சிப்பித் தோடு
 மிவையதை யடக்கம தாக
 வெளிவரா திடினும் மிகவறு சரித்து
 விவேகமாய் வரவழைத் துணர்வாம்.

(18)

வரவழைத்ததனை தெளிந்தவரமுரி
 மதிசுத்த சலமதிற் காய்ச்சி
 மதிசலஞ்சுண்ட வதிதசுத் தியதாம்
 மவுனமாஞ் சிப்பிதோ டெடுத்துத்
 திரமெணுந்திசைத் தசவரையாண்டு
 செய்தவர் சருகனுசமனாய்ச்
 சேர்த்துடனதற்குச் சரிநிகர் கூட்டித்
 தெளிந்தவ ரமுரியா லாட்டிக்
 குரைவருகாமற் காமப்பா லமுரி
 குறித்துச்சொன் னவாசிரந் தெரிக்குங்
 குவலயமனிதர் வாசம்வீ சாமற்
 குறித்துமை அரைத்துடன் மெழுகாய்
 பரவசமிதுபார் வில்லையதாக்கிப்
 பானுவென்றதீதமாய் ரவியிற்
 பண்புடன் காய்ந்து பின்புநீ யதனைப்
 பக்குவ மாபெடுத்திடுமே

(19)

பக்குவமறிந்து அகலில்வைத் ததன்மேல்
 பதியமே லோடது முடி
 பகர்ந்துமண் சிலை சந்துகள் தெரியாப்
 பரிவுடன் செய்துபின் புடத்தில்
 மிக்கவ மிலாமல் விளங்கிஞ் சாவல்
 விபரமாய்ப் போட்டெடுத்ததனை
 மிகுந்ததோர் குருவினருளினால் மலர்ந்து
 மிகநிறந்துய்யவெண் வெளுப்பாம்
 பக்குவ தமுரி மதிசலமதனிற்
 புனலதிற் பணவிடை தாக்கிப்
 புகழ்பெற வுட்கொண் டனுதினம் பூசி
 புதுமையென் றுக்கையும் வலுக்கும்
 இக்குவல் யத்தோ ரிதையறி யாம
 விரந்துண்டு பொருளறி யாமல்
 இயாவருந் திகைத்து இறப்பது சதமென்
 றிருந்ததி னாலெமன் வினையே

(20)

எமலபி யகற்று மிகபரங்காட்டு
 மிளவயதாகிடும் நரைபோய்
 இறப்பிறப்பகற்றுங் குருபரனருளா
 லிகழ்ச்சியென் றெண்ணிடவேண்டாம்
 உமையவளறிவா ளிமையவர் காண்பா
 ருண்டிடு மமுரியிற்றாக்கி
 உடனண்டபற்ப மெடுத்துப்பக் குலமா
 யுறுதியாய் மண்டலங்கொண்டால்
 நிமைநிமைத்திடும்போய் உன்னுடசரீரம்
 நிகரிலாச் சட்டையும் உரிந்து
 நிச்சயமிதுபார்நினைவதாய்நிகழ்ந்து
 நீடுழிகாலமும் வாழ்வாய்
 தமைகழிந் தாண்டில் அமுரியுன் டிடக்க
 சடுகள்போய் வினையது அகலும்
 தரித்திரம் நீங்கிக் கன்கமாஞ் சடலம்
 சரித்திர மிதுகரு வாமே

(21)

ஆகும்பு புவியி லாரறி வார்கள்
 அண்டத்தின் கூறதி சயத்தை
 ஆதியாய்ச் னருளிய கல்லுப்
 பறிவதே அண்டமே மவுனம்
 பாகமிவ் விதமாய் அடிநடு முடியும்
 பகருஞ்செய் பாகமும் வகையாய்ப்
 பகர்வது கவன் முடனருள் காலம்
 பலவர்த்த மானமுமுணரப்
 போகியாகாமற் கருவுரு வதுபேர்
 பூட்டிடுங் கருத்துமேபுகல
 புதுமையாய்க் கெவுன கேசரத் தருளின்
 புகழுடன் கிரிகைவிட்டகலா
 சோகசீகரமாம் நிலைதவ ருமற்
 ரொழுதுட னிருக்கவுந் தலமுந்
 தோத்திர மாகக் கவனமில் லாமற்
 ரொடுகுறி சங்கைக ளறிந்தே.

(22)

சங்கைக ளனேக மதையெடுத் துணர்ந்து
தன்மையும் வண்மையுஞ் சுகத்திற்
சாவதோ ரொளிப்புஞ் சாஸ்திர மறைப்புந்
தனையெலா மறியசூஸ் திரமாய்த்
திங்களு மதியும் சோமனும் நிலவும்
சிவனுமே சிரசில்வைத்தொளித்த
செகமெலாம்நிறைந்த சந்தர்புஷ்கரணி
செயலெலாம் வளமதாய்த் திருத்தி
மங்களம் புகழும் அகத்திய முனிவன்
மாட்டிய தவத்திலைருளும்
மன்மகிழ்ந் தடியேன் புலத்திய நெனும்பேர்
வசனமா யிரத்தின்கூஸ் திரமாம்
கெங்கையென் றமுதஞ் சடைமுடி கோசம்
கின்பாகர கிருபையும் விளங்கக்
கேசர மெனும்பேர் கற்பசா தனைநூற்
கேள்வியென் றறியுரை செய்வாம்.

(23)

செய்விதப் பரீட்சை திருத்தமாயருளச்
சித்தர்கள் பதினெண் பேரடுத்துச்
செய்குரு முனியால் அடியனாய்த்தொண்டு
தேறியே தெளிந்துருவாகி
மைவழி யுமையான் மலர்ப்பதம் பணிந்து
மதுர செந்தமிழினால் நூறும்
வசனமாய் ஞான வழியறிந் துணர்ந்து
மதியினுற் கற்பசாதனையைக்
கைவசப்படுத்திக் காயமே வலுத்துக்
கனகமாந் தேகம தாக்கிக்
காரமுஞ்சாரங் கருக்களின் சூட்சுங்
ககிர்மதிக் கருத்தினையாய்ந்து
ஐவகைச்செயநீ ரமுரியென்றறிந்து
அமுதசஞ் சீவியால் மாறி
அகாரமென் றருளின் உகாரமே வலுத்து
அப்புலா லுப்புக்கட் டுணர்ந்தே

(24)

உப்பு வாலப்பு உவரதுநீக்கி
 உகாரத்தால் அகாரமே கட்டி
 உடற்சச டகற்றி பொருவழிப் படுத்தி
 யூதிடுங் கண்டதா ரையினில்
 அப்புலா லாவி யனுதினம் வாசி
 யகன்றுபோ காமலும் ரேசி
 ஆவபூ ரகத்தி ட்டங்கிடு மாண
 லடாந்துகும் பகத்தினி லொடுங்கி
 இப்புவிதனிலே யிருந்துமே மூல
 மிதுநடு வணையினிற் கும்பித்
 திபல்பெறக் கண்ட தாரையி லூதி
 யிசைவதாய் வசப்பட வாசி
 முப்பது முடிய ஆண்டுபத் தாசான்
 முறைப்படி குருமுடித் துணர
 முடிந்தவிச் சூட்சம் சித்தருக் குரைக்க
 முடியது வணங்கினு முணர்வாம்.

(25)

வணக்கப்வைத் தன்பாய் மகத்துகள் தொழுது
 வசனவை ராக்கிய மொருசார்
 வடி தொழு தணைவோ ரிதுகரு விளக்க
 மறைபொருள் விரித்துதான் விளங்கும்
 இணக்கமாய்த் துதித்து ஐவகைப் பொருளை
 யினமதாய்ப் பிரித்துரைத் துடுமென்
 றினங்கிடு மாசான அகஸ்தியர் கிருபை
 யெய்தவு மிருகரங் குவித்துக்
 குணங்குறியாக வுபதேச மளிக்கக்
 குவட்டுசித் தர்களு மேகக்
 குவவய மனித ரனைவரி லொருவன்
 குறித்துடன் கற்பங் கொண் டணரச்
 சுணங்கன்போ டடுக்கத் தவநெறி யாகச்
 சூட்சமென் றருள்திரு நடனந்
 தொடு துறிகாட்டி யெடுத்துநூல் கொடுத்துச்
 சுழிமுனை யறியவுஞ் சொல்வாம்.

(26)

சொல்வதோர் கற்ப சாதனை யதற்கே
 சுத்தபத் தியமதை யுரைக்கச்
 சொக்குநல் லெண்ணெய் கடுகுமீ னிறைச்சி
 துப்புந்தாம் பூலத்தின் சுண்ணம்
 கொல்லவந் திடுங்கள் ளபினிசா ராயங்
 கூத்தனங் கோரக்கர் மூலி
 கோழியா டெருடைப் பாலும்நெய் புகையுங்
 கொங்கை மின்னார்களின் போகம்
 அல்லொடு பகலும் மனதுசஞ் சலமும்
 அம்புவி மனிதர்க ளுறவும்
 அதிபரித் திரையுஞ் சோம்பலுங் கோபம்
 அகற்றியிவ் வழிபெலா மகல
 நில்லாமன் னெறிபாய் நெறிதவறாமல்
 நினைத்திரு வதிநடைகூடா
 நீபசம் பாற்பச் சரிசிபோ சனங்கொண்
 டினமதா யிருந்திட விபல்பாட

(27)

இருந்திடப் பாசிப்பயறொடு மிளகு
 மினமதாய்ச் சீரகம் பசுநெய்
 இயல்புளி யாரைக் கரியவேம்பதுவு
 மிலைக்கொருக் காயதின்புளியும்
 வருந்துசம் பழச்சார் புளியதின் தளிரும்
 வகுப்பது சிறுகூரை வழங்கு
 மதியில்நித் திரைபோய் ரவியில் நித்திரைசெய்
 மனது வைராக்கிய தவமாங்
 கருதிமனதின் கசடது அகற்றக்
 சருணைகூர்ந்தருள் சொர்க்கபதமே
 கருத்தது நிலைக்க ரவிமதி திசைந்
 கடாசூதம் பெற்ற றய்சிவ பூசை
 குருபரன் கிருபை அந்திசந்தியுமே
 குறைவருகாமலுஞ் செபிக்கக்
 குறித்திடுஞ் சடலந் தீவினை யகற்றிக்
 கோபத்தி பிரிந்துபோய் விடுமே.

(28)

கொபாக்கினி யகன்று அங்கியுமதுபோய்
 கூர்ந்துமெய் நிலைத்திடுமாகிற்
 கூத்தனு மதிதான் திரோதகை யாகித்
 கொல்வரும் மாயையு மகலுந்
 தபாதவம் நிலைத்துச் சிவவிந்து மமுரி
 தான்திருச் சத்தியைப் பூசி
 தவம்நிலைத் திடுமே காயசித் தியுமாஞ்
 சருகிடர் திருகற்பம் நிலைக்குஞ்
 சபாசாப மகலுஞ் சதாசிவனெனும்பேர்
 சடலமும் வலுத்துசா ரணையால்
 சர்வசித் துகளும் எட்டெட்டு மாடுந்
 தரணிமா னிடவரில் தசவாண்
 பொமது அமுரி மலப்புளி பிரண்டாம்
 உடல்வினை யகலுமுன் னிதமாம்
 உலகமா னிடரும் இதையறி யாம
 லுண்டதோர் அனமும் விட்டனரே

(29)

அனைத்துமேபடைத்த சிவமது சலநீர்
 அகாரமே அமுரியென்றிடலாம்
 அறிவது சத்தி உகாரமென்றிடலாம்
 அநீதமாம் புனிபெனுமதுபேர்
 புனலெனு மமுரிபொருந்திடாமலுமே
 புவிதனில் மனிதர்கொண் டவமாய்ப்
 புகலப் பத்தியஞ் செய்தனர் சடலம்
 பொல்லாமை யால்வாயு மீறி
 வினையதுசூழ விலக்கமா ட்டாமல்
 விதமறிந் ததையகற் றாமல்
 விர்தநீ ரகற்றி விவேகமு மறந்து
 விழலதாய்ப் புலம்பியே பிணியால்
 தனது புத்தியும்போய் சத்தியென்றறியார்
 தரணியில் மாதர்கள் நாதஞ்
 சத்தியென் றெனுமாய் மாதவி டாய்கொண்
 டம்புவி தனிற்றயங் கினரே

(30)

தயங்குமா ணுக்கர் அவனியில் மாதர்
 சைகையே செய்துமா தாந்தம்
 தனையுணர்ந் துட்கொண் டதீதரோய் பிணிவர்
 தனலினுற் சயமீனே காச
 மியங்குவ ரதீதம் சடலமு மழிந்து
 மிகவினை சூழ்ந்து மாண்டுவொர்
 மீண்டிடா தழியாதுண்டதோ ரமுரி
 விடாமலு முண்டுணர்ந் தோர்க்குத்
 தியங்குவ திலையே தேகமு மழிமாச்
 செலமன லதுக்குமே ஆசையா
 திருத்தமா மூலப் புளியது வாகுந்
 தெளிவதோ ரமுரியுப் பாகும்
 மயங்குவ திலையே புளியுட னுப்பு
 வக்கயறிந் துட்கொள வசனம்
 வச்சிரதேகஞ் சிவனருட் சத்தி
 மதிரவி யெனவறிந் துணரே.

(31)

அறிந்துமிப் பொருளை யசங்கிதப்படுத்தா
 தமுதமென் றிதையறி யாமல்
 அடுத்துமே உட்கொண் டனுதின மறவா
 தாக்கையும் வலுத்துமே பலக்கும்
 நெறியிது கற்பம் முரியு மாதல்
 நிகழ்த்திட புளியுப் பிரண்டும்
 நிசசத்தி சிவமா யினுவுட லுயிர்தா
 னிவையறி பருதியு மதிதான்
 பிரிந்திடா தெனுமே சுடரிநின் றிலங்கும்
 பெருமைதான் கொடுமுடி பேதம்
 பிரமாண்ட மாமேரு மதிகயி லாசம்
 பின்னுமே உரைத்திடப் பிசகா
 தெரிந்திடு மண்டந் தனிற்சிவந் திருக்குந்
 தீயெனுஞ் சுடர்ஜெனித் திருக்குந்
 திகைத்திடா திடினும் பூரணவழலை
 செய்தியாம் பிறத்தியாய்த் தனியே

(32)

தனியதாய்ப் பிரித்து அகாரமாண்டொன்றிற்
 சாதிப்ப தெனுமமைப் போனாய்ச்
 சற்குருவெனப்பிக் கானதிற்சுடரைத்
 தாக்கிப்பூ நீரதின் சமனாய்
 இனியதாய்ப் பிசைந்து ரவிதனி லிருக்க
 இளகிடும் ரவிமுகந் தனிலே
 எம்பிரானருளா லியம்பிடவினிக்கே
 னெவர்களு மறிந்திடா ம்லுமே
 கனிந்திடு மிதற்கு நிகரது வாகக்
 கற்பூரஞ் சரிசமன்கூட்டிக்
 கருதியே நாலிலொன்றிடுசாரங்
 கலந்ததைக் கல்வத்தி லாட்டிச்
 செனித்திடாததுபின் ரவிதனிற்றாக்கிச்
 செவ்விதப் பரிசைநகண் டினிக்கேள்
 தீர்க்கமாஞ் சுடரு மெழுந்த வாகுந்
 தெளிந்திட்டிர் சுடரினுவாமே

(33)

சுடர்மெழுகதனைச் சொல்லவு மெளிதோ
 சூட்டிப்பூ நீர்மூலப் புனிதான்
 சுத்தமாய்ப் பத்தாண் குமையாய்க் கொள்ளச்
 சுகாதிதச் சுண்ணமாய் மலருஞ்
 சுடமதுக் கமுரி சாரம்பத் தாண்டு
 தகைமையா யிரண்டு முண் டிடவுந்
 தபோபலத்ததனால் வழலைபூ ரணமுந்
 தனிமெடுத் ததுரவி படவே
 புடமுழக் குகையிற் பொருமியே நீறும்
 பூநீரும் புனியதுவாகும்
 புனலதுஅமுரி கரியுப்பென் றிதன்பேர்
 புகட்டினார் மறைபொரு ளாகப்
 படாக முனனுள்ளிருகரு விளங்கும்
 பாரினி லண்டக்கல் வழலை
 பார்த்திடு வெளியிற் சமாதிவைத் திருந்த
 பக்குவ மிதுமுன்று முப்பே.

(34)

முப்புவிந் திடத்தில், முடிந்துமே யிருக்க
 மூவுல காதித மனைத்தும்
 மூடமாய்த் திரிந்து அலைந்திடும் பேய்போல்
 மூப்புவை யறிந்திட லாமோ
 செப்பவெண்ணாது செகதலத்தோர்க்குச்
 செப்பினாற் செய்கைபொய்ப் படுத்துஞ்
 செகந்தனிற் சுணங்கன்போற் றிரிந்தோர்க்குச்
 சிவவிந்து நாதமுந் தெளியா
 இப்படி மெண்சா ணில்லத்தி லீரண்டு
 மிருப்பதும் வெளியிலெவான் றிருக்கும்
 இதுவெகு புதுமை யாவரு மறிபா
 ரேங்கியே வாதமுஞ் சுவார்
 வெப்படி மூன்றும் விளக்கொளிபோல
 விளங்கிடி லீதுகுரு வாகும்
 வெறிபிடித் தவர்போல் மேதினி தனிலே
 வேடம்பூண் டிருந்துமாண் டனரே.

(35)

மாண்டிடா மலுமே வழலைமுப் பொருளின்
 வகையறிந் தறிவினில் மகிழ்ந்து
 மதிபெறுஞ் சரிதை வழியிது சிவமாம்
 வளர்பிறை சிவத்தின்கு றெனலாக்
 காண்டிப மிதுபார் கிரிகைசத் தியதாங்
 கருத்தறிந் திதனுடகூறு
 கனயோக ஞான வழியெனு மறியக்
 கற்பமே சத்தியுஞ் சிவமாய்ப்
 பூண்டிடுஞ்சத்தி சிவபூசை மார்க்கம்
 பொருந்திடும் ஞானயோ கத்திற்
 புகழ்பெருங் கமலம் பூரண வழலை
 பெரியெனுஞ் சுடராதே மவுனம்
 ஆண்டுபத் தெனவும் அமுரியும் புனியு
 மானபின் சுடரண்ட வழலை
 அதிதமா மெழுகு சமாதியோ கத்தி
 லதுசுவை யகற்றியுண் டனரே.

(36)

அறுசுவை யகற்றா காயமா மெழுசு
 அமுரியி லணுவள வருந்த
 ஆண்டிரு பதமாய் ஆவியின்பா லொன்றை
 அனுபவித் திடுமரி தரிது
 சொருபசித் தியதாஞ் சுடர்மெழு கதனாற்
 சூட்சும சித்தியாஞ் சொன்னோஞ்
 சுகாதீதச் சடலம் வலுத்துமே யிருக்குஞ்
 சுழிமுனை திறந்திடு மவுனம்
 பரவச மிதுபார் தவமது யிருத்துஞ்
 பரவச மிகுத்திடும் ஞானப்
 பரப்பிரம்ம வாசி நிலைத்துகுண் டலியிற்
 பராபரன் தரிசின மெய்துந்
 திறவுகோல் நந்தி யொளிவின்கூ றதனாற்
 றய்யவெண் ணமுதமாஞ் சரீராஞ்
 சோதியாய் விளங்கும் தேவனென் றெனும்பேர்
 சுத்தமெய்ஞ் ஞானியென் றறிவே.

(37)

சுத்தனா யுலகிற் கற்பசாதனையாற்
 சூக்ஷ்மப் பொருளதை யறிந்து
 சுகவசீ கரமா யுலகிற் சித்தாடச்
 சுடரெனுங் கல்லுப்புச் சுண்ணம்
 வித்துவிந் ததீத வுப்புடன் புளியும்
 மெய்யினி லறிந்துபின் னெளியில்
 வேகமென் றதீத அண்டக்கல் லுப்பின்
 விபரமாய்ப் பரித்துயானருள
 சத்துடன் சித்தா னந்தசித் ததீத
 சர்வமா தீதமுஞ் சரமாய்ச்
 சாக்ஷிநூற் பிறழாத் தகைமையா யுணரச்
 சுண்டனு மணுகிடா திருக்க
 உற்றதோராதி யந்தமா யிலகு
 முதித்திடு மாதியு மந்த
 உவமையவ் வருவில் அண்டபிண் டமுமா
 யுருவினை யின்னதென் றுரைப்பாம்.

(38)

இன்னதென் றுரைக்க யினியண்ட பிண்ட
 மிதுக்குப்பேர் நாதவிந் தெனினும்
 இதிலொடுங் கிருப்ப தெனுந்தல மறிய
 இகபர வெளியினி லீருக்கும்
 உன்னுனே பரமாயுலாவிடு முயிர்தா
 னொடுங்கிடும் போதுயி ருனைவிட்
 டெருளையா முலகில் ஊமையென்றறிய
 உவமையெப் படியெனி லுரைக்க
 அன்னமே பரமாய் அண்டமென்றதுவாய்
 ஆதியுப் பரியவும் முடிவாய்
 அந்தவுப் பதுவாய் அதுகல்லுப் பதுவாய்
 அறிசிரந் துய்யவெண் ணிறமாய்
 சொன்னசொற் பொருளாய்ச் சுத்தகல்வெளுப்பாய்ச்
 சோதியாய்ப் பரப்பிரம மதுவாய்ச்
 சுடரதாய்க் கமல கபாடமோ டதுவாய்ச்
 சுதனர நமுதெடுத் துணர்ந்தே

(39)

எடுத்துணரமுது இனியுலகத்தி
 லிடறுவா ராமலு மிருந்த
 யீசனுண் டடவையிதனைப் பேசாம்
 விதனுட பெருமையென் றதனூல்
 தொடுத்தன் ரீசனெ னும்பிர பல்யந்
 தேய்ந்திடுஞ் சொருபசித் தியினற்
 சுந்தரப் பேர்கொண் டதிசய மிதனைச்
 சொல்லவு மெளிதேநா விலைபார்
 அடுத்தமே ரீச்சு அதிதரீச் சாகும்
 அண்டத்தின் கூறினே விளங்க
 அண்டக்கல் வெளுமை அதனினுள்வழலை
 யருவுரு கருக்குரு வாகுஞ்
 சடத்திலுண் டான சாரத்தின் புளியைத்
 தலைசிர சதுமுடி காரப்
 தனிக்குரு வருளின் பரகுரு வண்ட
 சாதனை யினியுரைத் திடவே.

(40)

உரைத்திடும் வழலை முறைதனை விளங்க
 உற்பன மெனும்பர பரமாம்
 ஒளியெனு மண்டக் கல்லிதையெடுத்து
 உரலினி விட்டுமே தாக்கி
 வரையிருப் புலக்கை மாட்டிபேசாடி
 மாவது போலதும் வருதல்
 வகைவடிக்கெடுத்து வளமெனும் பாண்ட
 மதனிலிட் டமுரியென் றதுபார்
 திரையிலாச் சுத்த சலமதை யூட்டித்
 திருத்தமாய்க் கரைத்துடன் மூன்று
 தினத்தியல் செலுத்திச் செயலதாய்தெளிந்து
 திர்க்கமாய்ச் செர்மிருந் ததையும்
 புரையிலாப் பீங்கர னதனிலுட் டாக்கிப்
 பொருந்தவைத் திரவி முகத்திற்
 பொருமிநீர் சுண்டும் பதமறிந் தெடுத்துப்
 புகலவும் அமுரி விட்டிடுமே

(41)

அமுரியென் றறியா ரதுசுத்த கங்கை
 ஆண்டுபத் ததுஜல நீர்தான்
 அருணசா ரனையா லதுவுண்டு மாற
 ஆனுடன் பெண்ணுமே கூடி
 வழதமாய் வருதல் பரவிந்து நாதம்
 மகிமையின் நீர்தனை விட்டு
 வளமதா யூட்டி வகையுடன் கரைத்து
 மாறவே மூன்றுநாள் தெளிந்தால்
 கமுர் வருகாமல் முன்செய்த பதமாய்க்
 கனரவி முகந்தனிற் ற்சநாள்
 கருதிடு முறையாற் கரைத்துடன் தெளியக்
 கல்லுப்பின் கசுடெல்லாம் நீங்கிச்
 சமுசய ம்றிய வுவரது போகுஞ்
 சர்க்கரை யதுநிற மாருந்
 தவரிடா தெடுத்துச் சம்பழச் சாற்றிற்
 றகைமையாய்க் கரைத்தெரித் திடுமே.

(42)

எரிக்கவும் நீர்சுண் டினிவருங் ருமுத
 யிதுபதம் வருதலிற் களிம்பத்
 தியல்பதாய்ச் சிவந்த யெண்ணெயு மாறி
 யிருப்பதாற் கல்லுப்பென் றிதுபேர்
 கரிக்கீர் கசடு களிம்பது மருந்து
 கைப்பது பரிசுத்த மெனுமாய்க்
 கல்லுப்பின் பெருமை காட்டினார் பெரியோர்
 கண்டுங்கா னுமலு மறைத்தார்
 வரிப்பதுங் கசிவு மாறிடுங் களிம்பு
 மகிமையென் றெண்ணெயும் நிலவாய்
 மதிநிறம் வெளுமை பளிங்கதி னெளிவாய்
 வகுக்கவச் சிரமதின் வலுவாய்த்
 துரியண்டச் சிப்பி யெனும முரியிலே
 துய்யவெண் கல்லுப்புண் டாச்சு
 சுத்தமாம் பூநீர் வழலையுப் பெனவுந்
 தொடுத்துவர்ப் பூவெனப் பேரே

(43)

உவருப்பென் றிதுபேர் உயிர்ப்புவென் றறியும்
 உசிதமாஞ் சுத்தவிந் தெனும்பேர்
 ஒளிவெளி யாதி யுப்புவென் றிதுபேர்
 ஒகோகோ சிவமெனும் நாமம்
 சவரதிற் கோடி சிவசத்தி பெருமை
 கண்டிடும் அகாரமே உகாரம்
 காட்டொணு திரண்டும் அகாரமே விந்து
 கருத்தறி உகாரமே நாதம்
 துவல்விந்து நாதங் காரமுஞ் சாரஞ்
 சொன்னசொல் லறியிதன் விபராஞ்
 சுருதியாம் ப்ருதிவி அப்புவென் றிதுபேர்
 சோதியப் புப்பது சேர்ந்து
 தவறிடா மலுமே அப்புவுப பதுவுஞ்
 சார்ந்திட விரண்டு மொன் றுகிச்
 சகலசித் துக்குஞ் சற்குரு வாகிச்
 சார்முங் காரமுஞ் சேர்ந்தே

(44)

காரசார சார கற்பசா தனையாற்
 கருவுரு விரண்டுமொன் றாகிக்
 கலந்திடும் பருவங் கண்டுபத் தாண்டித்
 கருத்துட் னெடுத்திடு பாண்டம்
 நீர்சுத்த அமுரி சலம்படி நாலு
 நிகரில்லாப் புனியது படிதான்
 நீயிரண் டையு மே கரைத்துவைத் தெளிய
 நிகழ்திரி தினங்ஊழித் திறத்து
 வார்த்தெடுத் திடப்பிங் காணதி லூட்டி
 வசனியும் ரவிமுகந் தாக்கி
 வற்றவைத் திடுநீர் சுவறிடு மமுரி
 வார்த்துப்பின் கரைத்துமுன் தெளிவாய்
 பேருற வாக ரவிமுகங் காயப்
 பிரித்துமே தசவிசை மாறப்
 பின்புசந் திரன்போற் சத்தவெண் மையதாய்ப்
 பிறங்குப்புங் சத்தியின் பேரே.

(45)

பேருமைப் பொருளிற் பிறங்குமென் றறியும்
 பேதமே பிரித்துயான் விளங்கப்
 பெறியதோ ரதீதப் பரப்பிர்ம வஸ்து
 பேசரி தெனினுமே பிசகா
 பாருள பசுமை பசுந்துமண் தண்ணீர்
 பச்சையென் றிதற்குப்பேர் சொலவும்
 பராசத்தி யுப்பு வென்றிதன் பேரு
 பரிபேம சத்தியென் றிதுபேர்
 நீருள்ள நாதம் நாதாந்த மெனும்பேர்
 நிகழ்த்திடுங் காரமென் றிதுபேர்
 நேர்மையுள் ளதீதம் பூரமென் றிதுபேர்
 நேர்மையாஞ் சத்தியுஞ் சிவமுஞ்
 சாருமே யிரண்டு மொன்றதாய்ச் சேர்த்துச்
 சம்பழச் சாற்றினு லரைத்துச்
 சாடிமை யதுபோல்மெழுது பதமாய்ச்
 சருகிடா வழித்தெடுத் திடுமே.

(46)

இடுமர்வி முகத்தி விதனைவைத் திவல்பாய்
 இரவியிற் காய்ந்தபின் பதமாய்
 எடுத்துப்பா ரிரண்டும் ஒன்றதாய்க் கூடி
 யிருக்குமிந் துப்பினை யறிபுக்
 கடுமர்வி முகத்திற் சலந்துப்பு அப்புந்
 காரமுஞ் சாரமுந் கூட்டிக
 சதிரவ னொளியிற் கூட்டிடும் வலுத்துக்
 கல்லுப்போற் சத்தியுப் பிருக்குந்
 தடுத்ததின் பேரைக் கேள்தின் நாமஞ்
 சாற்றிட ஆதியுப் பதுவாந்
 தற்பரா பரத்தின் பாப்பிரம் வுப்பு
 சற்குரு வுப்புவென் றிதுபேர்
 விடுத்திடா பரத்துக் குயிரென அறிவாய்
 மேல்முடி மேறுவா காசம்
 விளங்கிய சத்தம் நாதமென் றுச்சு
 விபாமும் ஆதியென்றறியே.

(47)

ஆதியாய் வந்து அண்டக்கல் லுப்பு
 அத்துடன் நாதவுப் பதுசேர்த்
 ததுசரி சமனாக் கல்வமேற் றுக்கி
 யந்தச்சம் பழத்தின்சா றூட்டி
 ஒதியீ ராறு சரமம்விட் டாட்டி
 யோர்மையாம் மையது பதமாய்
 உப்பது வருதல் மெழுகது போலும்
 உகமையாய் வழித்தெடுத்த தனை
 நீதியாய்ப் பில்லை றிடித்துடன் ரவியில்
 நிலைத்திடுங் கடுமர்வி முகத்தில்
 நெறியதா யுலர வலுத்தகல் லதுவாம்
 நேர்மையாய்க் கணீரெனி லெடுத்து
 வேதியா மிதனைக் கொட்டிடுஞ் சத்தம்
 வெண்கலநாதவோ சையதாம்
 வெளியெடுத் தோட்டில் வைத்துமே லோடு
 மிகச்சந்து முடிமண் செய்தே.

(48)

சந்துமண் சீலை சாத்தி யேரவியிற்
 றுனதை யெடுத்துமே சார்வாய்ச்
 சற்குருசிவத்தின் றவத்தினற் பூசை
 தவரிடா நிஷ்டைபோர கமுமாம்
 சுந்தர கண்ட தாரையில்வாசி
 சுகமொரு கடிக்கைதா னூதிச்
 சுழிமுனை திறக்கத் தொழுதுடன் றுதித்து
 சுடரொழி மேவியே போற்றிக்
 கெந்திர மவுன கேசர மெழுப்பிக்
 கெசரி யெனுமடி பணிந்து
 கிலேசம்வா ராமற் கதிபெற வெளியிற்
 கிருபைவைத் தொருமன தாகி
 ஆந்தர சத்தம் விசும்புகொண் டருவி
 யர்ச்சித்து மடிபணிந் தமிழ்தம்
 ஆங்க ராதணைசேய் தொருமுழப் புடத்தி
 லறிவறிந் தக்கினி மூட்டே.

(49)

மூட்டுமுப் பூவை முனியருள் போற்றி
 முக்கிய மாகவும் புடத்தில்
 முனிந்திடாத் தணலிட்ட றிடும் பதத்தில்
 முப்புவை யெடுத்துடன் பார்க்கக்
 காட்டுங்கை பாகங் காத்தொரு மனதாய்க்
 காருமே காத்தெடுத் ததுபின்
 கமலமா மலர்முப் பதுமநில வதுபோற்
 காந்தியென் றறிவது மெளரிதோ
 பூட்டுமெ திறக்கும் புட்பம்போல் நீறும்
 பொருமியே சுண்ணமதாகும்
 புகழுது சுருக்காம் ஆதிதமாங் காரம்
 போட்டிடு காத்தினி லணுவு
 ணட்டிடுந் துளிநீ ருடன்விடும் போது
 உயிர்வதைத் திடுமொரு நிமிஷம்
 உடலெலாம் வேகுஞ் சங்கதின் கனிப்பா
 லுடனேகொப் பனித்திடும் பாரே.

(50)

பருங்கிரந் தியுமாய்ப் பழுத்துமே யுடையும்
 பதறிடா முப்புவின சுண்ணம்
 பகர்பதி னெண்பேர் பரகதி யுடையும்
 பராபரன் தரிசனமாகும்
 அருந்தவத்த தினல் ஆதியுப்பதீகம்
 அநுக்கிரக சுண்ணமென் நிதுபேர்
 ஆண்டக்கல் வழலை யருள்பெருஞ் சுண்ணம்
 ஐவகைச் சுண்ணமென் நிதுபேர்
 கருவியி லுதித்த மதிரவிச் சுண்ணம்
 கமலமென் றதுசிப்பிச் சுண்ணம்
 கருணையா னந்தச் கற்கண்ண மிதுபேர்
 கற்பூரச் சுண்ணமு மிதுபேர்
 திருவினா லமைத்த கருவிதன் பெருமை
 சிரோமய முப்புவின சுண்ணஞ்
 செகதலம். புகழும் சுண்ணத்தின் பெருமை
 ஜெயம்பெறு சுண்ணமி தாமே.

(51)

செய்தொழில் வண்ணான் சீர்பெற்ற மார்க்கஞ்
 செப்புமுப் பூச்சுண்ண மிதுபேர்
 சித்தர்கள் மறைக்கும் நாலுக்குங் குருவாய்த்
 தெளிந்திடுஞ் சுண்ணமாமிதுபேர்
 கைவசப் படுத்துங் கனகமென் றிதன்பேர்
 கமலபொற் பதமலர்ச் சுண்ணங்
 கற்பசா தனைசெய் விதத்தினல் முப்பு
 கடாட்சம்பெற் றவர்செய்து முடிப்பார்
 மைவிழி மாதுமாயை யிலடைந்தொர்
 மனிதர்கள் முடிப்பது மரிது
 மாமுனி யெனக்கு வழத்திய படியே
 மதிரவி கற்பநூல் வசனந்
 துய்யவெண் ணமுரி சுத்தநீர்க் கங்கை
 தொடுத்தவர்க் கொருதுன்ப மணுகா
 துரோதகை யாசை வைத்தவர்க் கெய்தாச்
 சுத்தவை ராக்கிய வானே.

(52)

ஆயிக்குய மின்னூல் ஞானப்பிர சங்கம்
 அருந்தவ ரணைவரும் புகழும்
 ஆயிரத்துடனே நூறுமுந் நூறும்
 அமைப்புடன் கற்பமுந் நூறும்
 வயிக்கமா யாய்ந்து மாபதம் பெறலாம்
 வழுத்துநூற் கிடைப்பது மறிதாம்
 மாநிலந்தனிலே கற்பங்கொண் டமுரி
 வருஷமோர் பத்துமே உண்டாற்
 செயிக்கலாம் முப்பூச் செய்கைகண் டறிந்து
 சித்திமுத் திகளறிந் திடலாஞ்
 சீர்பெரு மமுரி தெளியவே சுத்த
 செலமது தயிலம தாகிற்
 சுயிக்கலா மமுதஞ் சுரோணித மிதுபேர்
 சொன்னம வரண்டினில் வேதை
 சுகாதித வாத மெதிரில்வர் துலவுஞ்
 சூட்சமு மின்னதென் றறியே.

(53)

சூதாவே தைகளுக் கமுரியே சூட்சஞ்
 சுருதியின் கற்பமுந் நூறும்
 தொடுகுறி பரிச்சைத் திறவுகோ லிதுதான்
 சுகம்பெற் வேதையுண்டாகும்
 வாதநூ லதீதம் பதினெண்பேர் சித்தர்
 வசனித்த நூல்களும் பலிதம்
 வாசிகொண் டமுத கற்பசா தனையால்
 மகாசித்து மாடிட லாகும்
 பூதமைந் தமுரி புனலது மதனாற்
 புகழ்சுழி முனையது திறக்கும்
 பொறிசுட ரதனில் நடனமுந் காணும்
 பூரணத் தேகவச் சிரமாங்
 காதலென் றறியக் கசடது மறுத்துக்
 கசிவது மகற்றிநூ லறிந்து
 கனகமா முப்பூச் சுண்ணமா மடக்கங்
 கற்றதோர் குப்பியிற் கருவே.

(54)

கருவது மறிந்து சதாசிவ மூலங்
 கருதிய வாசி கொண்டு
 கமலமாயிரத்தெட்டிதழிணுண் மூலக்
 கருணையா னந்தவா சியினுல்
 அரிபன் முதலோ ரறிந்தி டாச் சூட்சம்
 அப்மூல மாஞ்சுழி மூலம்
 அண்டமா மதனுள் ளமர்ந்துநின் றிலங்கும்
 ஆதியாய் அந்தமாய்த் தோன்றும்
 மருமலர்க் கனக வழலைபூ ரணத்தை
 மறைத்ததி னுல்மதி விளங்கார்
 வளாடி மூல மதின்மேலா தாரம்
 வகுக்கவா தாரபோக் கதனைப்
 பொருந்தும் போக்கார் போக்கறிந் தருளால்
 பொருள்கண்டு போக்கதை வகுக்கார்
 புதுமைகர ணர்கள் வாக்கறி யார்கள்
 புகழ்மன தறிந்திடா தெனவே.

(55)

கருவின்பரிபாஷை.
 மனந்தெளிந் தருளின்பொருள் தனைக் கண்டு
 வருவதும் போவது மறிந்து
 வளமைதா னறிந்து மாதவம் புரிந்து
 மதியழு தத்தினுல் மோட்சந்
 தனதுநெஞ் சகமே தானது வறிந்து
 தன்னெறி தனக்குளே தவஞ்செய்
 சதுர்மறை யோர்கள் ஐந்துரு வளப்பஞ்
 சாதனை சித்திபெற் றனர்கள்
 கனகமா ணிக்க மெனும் பொருளறிந்து
 காட்டினே மைந்துரு மூலங்
 கசிந்திடும் நாவில் ருசியது மறிந்தாற்
 காணுமைந் தருகத்தி கருது
 முனதுமுப் பொருளின் விபரமொன் றறிய
 முத்தியா மடிநடுமுடியும்
 முன்னடி மூலம் உகாரமீ தாச்சு
 மூலமாஞ் சத்தியென் றிதன்பேர்.

(56)

சத்தியா வதுவே நாதமென் நிதுபேர்
 தனைவிளங் கிடினுமே நாதங்
 சாற்றிடி விதன்பேர் மகாரமென் நிலங்குஞ்
 சருகென்று மமுதமென் நிதுபேர்
 புத்தியில் விளங்கும் வாசிதானென்றும்
 பூரணப்பச்சை யென்றிதன் பேர்
 பூத்திடு முவர்ப்பு அடிமூல மென்றும்
 புகல்வதும் நடுமூல மறிய
 மத்தியு மிதுவே அகாரமே நடுத்தான்
 வசனியும் அகாரமே சிவமாம்
 மதுகிவ மரிய சிவமெனும் விந்து
 மதியிது கங்கையென் நிதுபேர்
 சித்தியும் விளங்குஞ் சைலமென் நிதன்பேர்
 ஜெயசல சாரமென் நிதுபேர்
 தெளிந்திடு மூகி நீரெனு முப்பூச்
 செய்குரு வப்புளின் பேரே.

(57)

பேரணி விளங்குஞ் சந்திரபுஷ் கரணி
 பிரபல்ய கங்கையென் நிதுபேர்
 பேதமென் றறியச் சமுத்திர ஜல நாய்
 பிரிந்திட அறுவகை யிதன்பேர்
 தாரணி மனிதரறியவு மிதனைச்
 சடாதர வமுதமென் நிசைப்பார்
 சங்கைக ளறிய விந்துவென் நிதன்பேர்
 சரக்கதில் வீரமென் நிதன்பேர்
 சீரணி வீரஞ் சித்தர்வைப் பமுரி
 செலுத்தினார் தீட்சைபத் தாண்டில்
 செயவிர நாம முடலிலுண் டான
 செய்தியைப் புலத்திய னுரைத்தேன்
 வீரணி நடுத்தான் விளங்கினோம் அகாரம்
 மேருவே மேல்மூல முடிதான்
 மேன்மையா மமுதம் மவுனமா மாதி
 விசிதமிப் பெயர்களின் விதியே.

(58)

வீதியி லுதித்த மெப்ப்பொரு ளாகி
 விசிதமாம் பரமெனு மிதுபேர்
 மேருவி லுதித்த சத்தமென் நிலங்கும்
 வெடியுப்புக் காரமென் றிதன்பேர்
 சோதியாங் கமலச் சிப்பியென் றிதுபேர்
 சுருதியாங் காரமென் றிதுபேர்
 சுத்தமாம் பிறவி யானைக்கல் லென்று
 சொற்றகும் பிடுகல்லென் றிதுபேர்
 நீதியாய் விளங்கும் ரவியெனும் பரமாய்
 நிலைத்தடுங் கல்லுப்பு எனும்பேர்
 நீச்சுவெண் கல்லு கும்பமென் றிதுபேர்
 நெஞ்சரி மவுனக்கல்விது பேர்
 மேதினி தனிலே விளங்கிய வழலை
 மிகுத்ததோ ஁ருமைமென் றுருளை
 விசிதமா யறிந்து வழலை யுப்பிதுபேர்
 வெள்ளைக்கல லெனுமிதன் பேரே.

(59)

ஆண்டின் விபரம்
 கல்லுக்குள் வழலை கருத்தினை யாய்ந்து
 கற்பநூல் விளங்கிய சூஸத்திரம்
 கமலமா யிரத்தெண் மலரினி லமுதங்
 கற்பசா தனையுண்டு தேறி
 சொல்லெனுஞ் சுருதி சோதியாய் விளங்குஞ்
 சொன்னதோர் மு ப்புவை மறைத்தார்
 தொடுதிநூல் கோடா கோடிசூஸ்திரமாய்த்
 தொடுத்தனர் சரம்பொழிந் ததுபோல்
 இல்லத்தி லிருந்து யிதுசுரு முடிக்க
 எவர்களி னுலுமே முடியா
 எடுத்தறிந் தோதி வெளிப்பட்ட நூல்கள்
 இகழ்ச்சியிப் பொருளை விள் ளாமல்
 தொல்லையாய் மறைத்துச் சூட்டினார் பெரியோர்
 தொடுத்தின் னூற்கோடியி லொன்று
 சூஸ்திர மறியார் கோர்வைநூல் பர்த்தும்
 சணங்களைப் போலலைந்தனரே.

(60)

ஆனைவரு மறியார் அறிந்துமே விழலா
 பாடினார் வாதஞ்சட் டலைந்து
 ஆண்டக் கல் லுப்பு வழலையின் பெருமை
 அறியாமல் மாண்டனர் சிலபேர்
 கனம்பெருங் கருவெ காமப்பா லறியார்
 கானற்பா லின்னதென் றறியார்
 கருவிது ரெண்டுங் காரமுஞ் சாரங்
 கண்டுங்கா னாமலு மடிந்தார்
 முனதுகும் பியினில் மூலமே புளிதான்
 முக்கிய மெனும்பொரு ளமுரி
 மூலவா சியினு லிதுரெண்டு முத்தி
 முன்னமே அமுரியோ ராண்டு
 இனமறி யாமல் இகழ்ச்சிகள் செய்தார்
 யீராண்டிற் புளியறிந் துண்ணார்
 இகபர கதிக்கு இதுகற்ப சூஸ்திரம்
 எய்தினோர் கதிபெறு வாரே.

(61)

கெதிபெறுங் கருவை வெளியிடா தடக்கிக
 கீர்த்திவா னொருவனுண் டுறுதி
 கேள்விமார் தருக்குக் கருவிதென் றுணரார்
 கேசரி யின்னதென் றுணரார்
 அதிவித கருக்கள் ஐயுரு விளங்கார்
 ஐவகைச் செயநீரென் றருளார்
 ஆண்மைபெற் றவரோ டதிசயம்பேசார்
 அகத்தினி லிருப்பதை வகுக்கார்
 மதியெனும் விளங்கார் மருமலர் வாசம்
 மகிழ்ந்துபூ மலரையும் வழங்கார்
 மனதுகூர்ந் தறிவிற் கருத்துகந் தமுத
 வாசியை யின்னதென் றுரைக்கார்
 பதியமு தண்டப் பரமெனு மவுனம்
 பரிசுத்த அண்டமென் றமுதம்
 பாடுபட் டுழைத்துப் பத்துடன் தீட்சை
 பரிட்சைகண் டமுதமே பணியே.

(62)

வெடியுப்புச்சுண்ணம்.
 பணிந்துசற் குருவின் பதமலர் போற்றிப்
 பாடினோர் கற்பநூல் பவிதம்
 பார்த்துசித் துலகிற் பாரில்நின் ரூடப்
 பகருவேன் வெடியுப்பு ச்சுண்ணம்
 மணிந்துல கத்தில் மணிதர்செய் யுப்பு
 வழக்கமாய்த் தொண்டுசெய் திடினும்
 வரிசையாய் விளங்கும் பாகங்கை கண்டு
 வாங்கிடிற் காச்சலைந் ததனிற்
 துணிந்துல கெனுமே கம்பியுப் பிதுதான்
 துய்யபீங் கானதி லூட்டிச்
 சுகநடு வான பச்சைநீ ரமுரி
 தொடுத்துவிட் டதைக்கிண்டி ரவியில்
 அணிந்து அம் முகத்தி லமுரிசுண் டிடும்பின்
 அப்படி நீர்விடும் பத்து
 அதுமுறைப் படியே அருணணிற் காய்ந்து
 அடிக்கடி நீரைவிட் டெர்த்தே.

(63)

உலர்த்திட ரவியி லுண்டிடு மமுரி
 யுப்பது முலர்ந்துகாய்ந் ததன் பின்
 ஒருமீ ரைந்து முறைப்படி தீட்சை
 யுறுத்தமா யுலர்ந்தபின் பார்க்கச்
 சலமதின் கசிவுங் கசடதி னூறல்
 தானது விலகிடும் ரவியால்ச்
 சங்குபோ லிருகப் பச்சைநீ ரதறை
 நடங்களில் லாமலும் வலுத்து
 நிலவுபோ லொளிவாய் நிகரிலா மலுமாய்
 நிறமெனும் வெள்ளைக்கல் லதுவாய்
 நேர்மைகட் டினமாய்ப் பொறிபுகை விலகி
 நிசமது கம்பியுப் பதுவாய்
 பலபல நூலிவ் விதமெடுத்து துரையாப்
 பளிங்கது போலவுங் கட்டி
 படபடத் திலைபார் அடியிது மூலம்
 பகர்திடுந் தந்தம்போ லாமே.

(64)

தந்தம்பேர விருகி வலுத்தகட் டதுவாய்த்
 தவளமிந் துப்புவென் றிதுபேர்
 தனித்தவிந் துப்பு வெடியுப்ப தாச்சு
 தகர்ந்தநீச சிதுவெகு நீச்சு
 விந்தையாய்க் கட்டும் வெடியுப்புச் சண்ணம்
 விளககமாய் விரித்துயர னருள
 வெடியுப்புப் பலம்பத் திபக்கமில் லாமல்
 விந்துவென் றமுரியுப் பதுவும்
 ஆந்ததோர் மூலப் புனிசரக் கதலை
 அதுரெட்டி கூட்டியே வகுத்த
 அமுரிவிந் ததுநீ ராட்டிடு மதனை
 ஆறுசா மங்களில் மெழுகாம்
 வெந்துவே கமதாய் விம்முதேள்க் கொடுக்கால்
 மிகவுமே கொட்டிடுங் கொடுக்காம்
 மேலுமே வேகும் சம்பழச் சாரை
 விட்டிடை விடாதரைத் திடுமே

(65)

புடத்திட்ட விபர முறை
 அரைத்திடக் குமுறும் அதுபதம் வருதல்
 அஞ்சுசா மத்துமச் சார்விட்
 டானதவ் வீதம் ஆட்டிடு மெழுகாகும்
 அதைவழித் துவட்ட தாச் செய்யப்
 புரைவரு காமற் பலரவி முகத்திற்
 புகழ்தாய்ப் பசுமைகாய்ந் ததுபின்
 புனிதமா யெடுத்துக் கொட்டிப்பார் சத்தம்
 புதுமையில் விதமென்ன வெளிதே
 உரைக்கவுன் னிதமாய்க் கணீரெனுஞ் சத்தம்
 உற்பவ முதித்ததா லோட்டில்
 உடனதி லூட்டி யோடுமேல் மூடி
 உவமைமண் சீலையே முணர்ந்து
 தரையெனும் புனியி லிருமுழக் குழியிற்
 றனியதாய்க் காட்டெரு யிகவுந்
 தகும்படி மேவித் தணல்கொடு புடம்போட்
 டதுபுட மருகிருப்பதுவே.

(66)

சீலுமண்ணெய் விபாம்.

அருகிருந் தனது மாறிடும் பருவம்
 ஆறியே புடம்பிரித் ததன்பின்
 அடக்கமா யிருந்து வெடியுப்புச் சண்ணம்
 அதுவென்ன மலர்த்தின் றினமாய்
 மருமமா மலர்கொண் டதீதமாங் கல்வ
 மதிவிடு மதுமல ரூட்டி
 மகிழ்மூலப் புளியுண் டதில் வருமமுரி
 வசனியந் நீர்வருங் காலம்
 கருவுநீர் நாதங் காரநீர் தாக்கிக்
 கலக்கமைப் போலவும் பதமாய்க்
 கரோமாஞ் சண்ணம் வழித்துவட் டதுவாய்க்
 கதிரவன் முகத்தினிற் காயக்
 குருவனுக் கிரக சடாஷம்வைத் தருளாற்
 கொடுரவி தன்னிற்காயந் தெடுத்தாக்
 குடகுலோ டதனி லூட்டிமே லோடு
 குறிப்புடன் முடிச்சந் துணாந்தே.

(67)

சந்துமண் சீலை சாத்திடும் பதமுஞ்
 சமமதாய்ப் புடமதிற் பரத்திச்
 சமர்ப்பித்து வன்னித் தண லுமே மூட்டித்
 தனைக்கரு காமலும் விளங்கா
 முந்தவும் புடம்போட் டெடுத்துப்பா வனையாய்
 முதரிடா மருமல ரதனை
 முகதரி சனமா யுதயசந் திரன்போல்
 முப்புர மெரித்தநீ றதுவாய்ச்
 சந்திர நிறமாய்த் தவளம்போல் மலர்ந்து
 சாரைவித் ததுசல நீராய்ச்
 சங்கையில் லாம லதீதமாங் காரந்
 தரணிமா னிடர்களு மறியார்
 சுந்தரக் குய்பி பதனிலுண் டாக்கிச்
 சுகாதீதச் சுழிமுனை யருளிற்
 சுயகுரு பரத்தி னடி தொழு திந்தச்
 சண்ணமே பதனஞ்செய் வீரே.

(68)

செய்தொழிற் பாகந் திருத்தவு மரிது
 தீட்சைபத் தாண்டுமே தெளிந்தாற்
 செப்பு வெண் மலரு மனதறிந் தறிவார்
 செலுத்தியம் மனதையுங் காத்தோர்
 வையக முழுதும் புகழுவே யாழ்வார்
 வான் புவி யேவல்செய் திடுமுன்
 மனந்தெளி யாதோர்க் கிம்முறைய னுகா
 மதிரவி கற்பத்தா லெய்துங்
 கைவசப் படுமே காரமுஞ் சாரங்
 கற்பத்தாற் கைவல்ய ப்படுதல்
 கருணையா னந்த மமுரியே காரங்
 கடாட்சத்தி னாற்சலி நீங்கும்
 ஐயமென் றென்னை தமுரியை யடுத்து
 அசடினா மலுஞ்சிவ தீட்சை
 ஆண்டொரு வருடந் தவறிடா மலுமே
 அகாரமாஞ் சரமாறி யேத்தே.

(69)

ஏத்துமோ ராண்டு இதுகழிந் ததுபின்
 எள்ளள வாகிலும் பிசகா
 இதுவேகரட் சரபஞ் சாட்சர மென்பார்
 இவ்வுயி ரெழுத்தினைத் தினமும்
 வேத்துமைப் படுத்தா ததீதசா ரனைசெய்
 மிகவொரு நரழிகை யினுபோல்
 விளங்கினார் அறுபது நரழிகை கழிகை
 விருப்பமென் றறிந்தொரு நாளுந்
 கூத்தினி லிருந்தென கானலி லிருந்தென்
 கனமழை பொழிந்திடி யிடித்தென்
 கனவழி நடந்தென் சோம்பலில் லாமற்
 கற்பசா தனைவசப் படுத்தும்
 மாத்திதிற் கண்ட பற்பங்கொண்டமுரி
 மவுனமாஞ் சுத்தவை ராக்கிய
 மனிதரேர டிணங்கா திருந்தறிந் திடாமல்
 வசப்படுத் தாண்டு சாதித்தே.

(70)

கரியுப்புக் கட்டு

வா தியாய்ப் புனியில வாழ்வதற் கரிய
 மவுனமாங் கரியுப்புக்கட்டு
 வகுத்திடுந் தெளிவாய் வகையதா யுரைக்க
 மகத்துக்கள் மறைத்திடுஞ் சூட்சம்
 பேதையென் றுலகிற் பெருத்தருள் மூலி
 பிரகாசக் குதிரையி னடிதான்
 பிரளிலா மூலி குளிமீட்டா னின்னும்
 பெருந்தும்பை தாழையு மேனி
 நீதியாய் வகைச்சா ரிதுசரி சமனாய்
 நிலைதவ ருதிடி லிதற்கு
 நிகழ்த்திட நாலுக் கொருவிதங் கரியுப்
 பெடுத்துடன் சாரினிற் கரைத்துச்
 சேதியாய் பாகந் தெரிந்துட னடுப்பிற்
 தீயெரித் ததுஜலஞ் சுண்டச்
 செய்கையாய்ப் பொங்கி வருதலில் லாமற்
 கிறுகவே தீயெரித் திடுமே.

(71)

கிறுகவே யெரிக்கச் சலமெல்லாம் வற்றிச்
 செழிப்பதில் லாமலுங் கட்டுஞ்
 சீரலில்லாமற் ககிகசடத்துத்
 திறமதாய் வலுத்துட னிருக்குங்
 குருவுட னிதற்கு அரைப்பாக வீதங்
 கூட்டிடு வெடியுப்புச் சேனங்
 குறைவரா திடினும் அறுவகைச் செயநீர்
 குமுற விட்டாட்டியே மைபோல்
 அறுவகை யறியும் அமுரிதா னெனுமே
 அறிந்தறி யாமலு மறைத்தார்
 அதுமெழு கதுபோல் வருதலி லெடுத்து
 அதிதவட் டதுசெய்து ரவியில்
 மறுப்படா மலுமே கதிரவன் முகத்தில்
 வைத்துக் காய்ந்ததையெடுத்தோட்டில்
 வகுத்துமே லோடு மூடிமண் சீலை
 மறுபடி யொருமுழ்ப் புடமே.

(72)

முழப்புட மதனில் மூட்டுவன் னியைத்தான்
 முனிந்திடா மலும்புட மாறி
 முதிர்ந்திடா மலர்ந்து கரியுப்புக் சுண்ணம்
 மூவுலகெ லாம்விலை மதிக்கப்
 பழமையுப் பறியார் பதனமாய் வைத்துப்
 பரிசைவே தைகளுமே யாகும்
 பலபல தொளின்கள் நீச்சிலாச் சுண்ணம்
 பாரினில் நினைத்தது முடியும்
 இழயகல் லுப்பின் கட்டினை விளங்க
 யெடுத்தநீ பொடித்துமுன் சாற்றில்
 இனமதாய்க் கரைத்து அடுப்பின்மே லேற்றி
 யெரித்திட நீரது சுண்டி
 பிழைவருகாமற் குமுறவுங் காய்ச்சிப்
 பின்பதை யாறவைத்திடுவாய்
 பெருமைதா னிதற்கு அரைப்பாக வீதம்
 பேண்வெடி சீனமுஞ் சோத்தே.

(73)

விதமறு வகைநீர் விட்டுநீ ராட்டி
 விடஜெய நீரதுமூட்டி
 விதமெழு கதுபோற் பதம்வர வழித்து
 விதமதாய் வட்டுசெய் திடும்பின்
 அதமறு பத்துச் சரக்கதில் மாளும்
 அருண்ணிற் கர்யந்தபின் பதனை
 அடக்கியோ டதனில் அதீதவோ டதன்மேல்
 ஆக்கினை செய்துமண் சீலை
 பதமுழப் புடத்திற் பதியவுந் தாக்கிப்
 பதிர்தபின் னதையுமே எடுத்துப்
 பார்த்திடுங் கல்லுப் பதுமலர்ந் ததீதப்
 பளிங்குதன் நிறமதாய்ச் சுண்ணஞ்
 சுதனருள் தவத்தாற் சுண்ணம்வந் தெய்துஞ்
 சுகிர்தபுண் னியஞ்செய்தோர்க் கெய்துந்
 துரோகிக்கு எய்தாப் புத்துப்போர் கெடுநீ
 சுண்ணமுங் கருகிப்பா ழாமே.

(74)

சுண்ணமென் றதீத வகைகளுக் கமுரி
 தொடுத்துச்சா ரணையது மாறச்
 சூத்தமென் றமுத கங்கைநீர் பிடித்துச்
 சோதித்துப் பார்க்கவே மஞ்சள்
 எண்ணவிந் நீருஞ் சிவந்தகுங் குமம்போல்
 இதுவெகு புதுமைகண் டிடவும்
 எய்திமே சரக்கு யாவற்றும் பலித
 மிதுநில வாற்கண்ண மிசையும்
 விண்ணம்வா ராது வெகுசரக் கதுவும்
 வேகமாய்க் குருவதாய் விளங்கும்
 விசிதகற் பூரச் சுண்ணமென் றருள்
 விதவொரு கட்டியா யெடுத்துப்
 பெண்மைவே றில்லை யறுவகை நீறிற்
 பெருமையாய்த் தோய்த்துடன் ரவியிற்
 பேண்பத்து முறேயே அடிக்கடி தோய்த்துப்
 பிழைவரா திருமுறை சேய்யே.

(75)

வாருதி சிவக்க வழலையுஞ் சிவக்கும்
 மகிமைகற் பூமு ங்கட்டும்
 மணிவிளக் கேற்றி யிதனையே கொழுத்த
 வழக்கம்போய் தீபத்துக் கேற்ற்கா
 காருநீ பூரங் கட்டியே வலுக்குங்
 கட்டிதை யெடுத்துப்பின் பாகங்
 கலந்திடு மின்னும் வெடியுப்புச் சினங்
 கட்டுதற் கிதுசரி சமனாய்த்
 தீருமே நற்கல் வத்தினுட் டாக்கிச்
 சிதறிடா தறுவகை நீரால்
 செய்பத மாக ஆட்டிமை போலுந்
 தேன்மெழு கதுபத மெடுத்துப்
 பாருவட் டதுவாய்ப் பாகமாயுணர்ந்து
 பானுவென் றருணணி லுலர்த்திப்
 பாண்டவோ டதனில் வைத்துமே லோடு
 பரிவுடன் சிலைமண் ணேழே.

(76)

சீலைண் ணிட்டுப் புடமது கோழி
 செழுத்தப்பின் ஞாவு மெடுத்தாற்
 திறளிந்தபண்-பேரர் கற்பூரச் சுண்ணஞ்
 சித்தர்கள் செய்வது அருமை
 வாலையம் பிகைப்பெண் மாதுடன்சிவமும்
 மருவினா லிதுசித்தி யாகும்
 மறைத்திடும் பூட்டுக் கிதுகற்ப சூஸ்தரம்
 மவுனமார் திறவுகோ லமுரி
 வேல்விழி மாத ராசையின் வலையால்
 மிகவுமன் னோர்தளின் மயலால்
 விர்தழிந் தனந்தம் வேள்வியில் மாண்டு
 வியாசரால் உலகம்பாழாச்சு
 சாலவுங்கற்ப சாஸ்திரமுந் தூற்ற
 சாட்சியிந் தூலெடுத் துரைக்குஞ்
 சகலமுந் தோற்றம் இதற்கெனும் பிறவி
 தானுதித் திடுமரி தரித்தே

(77)

அகாரமென் றெழுத்தில் அமுரியுந் தோன்றி
 யதனிலிந் துப்புவுந் தோன்றி
 அப்புவு மதிந்டஞ் சட்சரந்ரேன்றி
 யஞ்சுரு வதுவகை தோன்றி
 மகாரமென் றதீத மானுமே தோன்றி
 மதிநில வுப்பதுங் கங்கை
 வகையதை யுரைக்க அறுசுவை யுண்ண
 மகிமைபைச் சொல்லவு மெளித்தோ
 நகாரமென் றதனில் மகாரமுங் கூடி
 நாதரீர் சறமது தோன்றி
 நானிலந் தனிலே நாதவிந் திழைந்து
 நடக்கையால் மலசலந் தோன்றி
 உகாரமென் றெழுத்தில் உடல்புவி தோன்றி
 யுப்பு அப் பதுவினிந் சேர்ந்து
 உருவதுவாகி தீட்சையா முண்டில்
 உதகமென் றறுவகை நீரே.

(78)

அறுவகைச் செயநீ ரதனையே யுரைக்க
 அருளும் பொட் டிப்புடன் சீனம்
 அங்கடி யதனில் வெங்கார சாரம்
 அதிதமென் றிடும்பூரத் துடனே
 மறுமமாய் மறைத்த மலப்புளி துருசு
 வருகுமா றுண்டினி லமுரி
 மதுவைவிட் டாட்டி மயனமாய் வருதல்
 வழித்துடன் மெழுகதின் பதத்தில்
 வெறுத்திடா திதனை வெண்டிப் பிங்கானில்
 மெழுகதி லூட்டியே பனியில்
 வெகுஜலம் பொழியக் கசிபநல் வாரம்
 மிகவொரு குப்பியிற் றுக்கி
 இறுகிடுஞ் சரக்கில் அறுபத்தநாலும்
 இந்நீரிற் றேய்த்துடன் ரவியில்
 மிகச்சருக் கிடவுந் தோய்த்துடன் வாரம்
 மென்மேலுங் கடுரவி சுருக்கே,

(79)

சுருக்கிடு மதுவை ஓட்டினிற் றுக்கிச்
 சுருக்கிடச் சிறுகத்தி கமலஞ்
 சுருக்கது மேறி வலுத்துக் கட்டிடுமே
 சூட்டிடுஞ் சரக்கெலங் கட்டுஞ்
 சிறுத்திடுந் தீயிற் கடுகுப்பிர மாணஞ்
 செலுத்திட வுசிபோல் புனைந்தால்
 ஜெயமிது பற்பஞ் சுண்ணத்துக் கடுக்குஞ்
 செந்தூரஞ் சரக்கினி லாகுங்
 குருத்துட னாசிப் புகையடங் கியதாற்
 குறையிலா மாத்தினைக் குளிகை
 குவலய மாந்த ரவரவர் பிணிக்குங்
 கொடுத்திட நோய்களுந் தீருஞ்
 சுரமெழு ஜன்னி தோஷமு மகலுந்
 தொடுக்கமாத் தினைக்கெதி ரொருவர்
 சுத்தபண் டிதனென் றனைவரும் வருகார்
 சுண்ணமென் றமுரியின் சுருக்கே.

(80)

அமுரிசா தனைசெய் தவனியி லுளவா
 தவர்க்குநோ யாண்டினி லணுகும்
 அதற்கதற் கவிழ்த் மீரஞ்சு திங்கள்
 அருளினோம் முந்தூறென் றறியும்
 வமுரியிற் கொள்ள அதன்பிர யோகம்
 வச்சிரச் சிப்பித்தோ டண்டம்
 வழக்கமோ ராண்டு மாற்றியே மாறில்
 வழக்கம்போய் மறுயிரு ஆண்டிற்
 குமுரிகல் லாளை யண்டக்கல்ப் பற்பங்
 குறித்துடன் புளியுணர் வேர்கள்
 கொல்லவந் தெயனும் ஊழ்வினை பயந்து
 கும்பிடு மமுரியின் வேகம்
 சமுசய மறியார் எழுத்தறி விளக்கச்
 சைகையெல் லாமினி யுரைக்கச்
 சனகாதி ரிவிசுள் பதினெண்பேர் திரட்டுந்
 தமிழினம் றிருத்தவு மறியேன்.

(81)

பஞ்சபூதத்சரக்குகள்

திருத்தவைந் துருவும் பிருதிவு மப்புந்
 தேய்வுடன் வாய்வுமா காசந்
 திரையகற் றிடவு மண்தண்ணீர் நெருப்பு
 சீர்பெருங் காற்றுமே சத்தம்
 பொருத்துமில் விதமாம் பொன்வெள்ளிசெம்பு
 புகலிரும் பதுவுங்கா ரீயம்
 பொருந்துநவ் வெழுத்து மவ்வுசில் வெழுத்தும்
 புகலும்வவ் வெழுத்துயவ் வெழுத்தாம்
 கருத்துநவ் வெழுத்தில் மவ்வெழுத் தணுகும்
 காணுமவ் வெழுத்திற்சில் வெழுத்துங்
 கலந்துபுக் கிடுமால் சிவ்வெழுத் ததனிற்
 காத்துவவ் வெழுதுவந் தணுகும்
 அருத்துவவ் வெழுத்தில் யவ்வெழுத் தணுகும்
 யவ்வெழுத் ததுசுட ரதனில்
 அடர்ந்துபுக் கிடுமால் சுடரது மணியில்
 அனுசரித் திடுமது மணியே.

(82)

அண்ட வற்பத்தி
 அதுமணி யோடிப் பாத்தினி லணுகும்
 அதுபாஞ் சிவத்தினி லணுகும்
 அருஞ்சிவ மோடி யண்டததில ணுகும்
 அண்டமுந் திரும்பியே பறந்த
 இதுவென்ன அண்டந் தம்பமதாநி
 யினமறிந் ததுவொரு தூணய்
 இசைந்திடுந் குருவாய்த் தசபெனுந் திட்சை
 யிறப்பதும் போய்மறு பிறப்பாய்
 விதமெனும் ஸ்தம்ப மதுளினந் கிடுமாய்
 மேலில்லை கிழில்லை விரும்ப
 மிகவுமே யானும் இதுபொரு ளறியேன்
 மேதினி தனிலொரு வனும்யான்
 மதூசெந் தமிழை யாய்ந்துடன் விளங்க
 வாயில்லை நானில்லை யுணர்
 மண்ணுள வறியேன் விண்ணுள வறியேன்
 மனதறிந் துணரநா விலையே:

(83)

எனும்பர மதனில் மணியுதித் திடுமரம்
 இதுமணி தனிப்பர முதிக்கும்
 இனிச்சுடர் வீசி சுடரினில் யகாரம்
 யகாரத்தில் வகாரம்வந் துதிக்கும்
 மனுமல ராவி வகாரமென் றதனில்
 வருகுமே சிகாரம்வந் துதிக்கும்
 மருவுமே சிகாரம் அதுதனில் மகார
 மதுமுதித் திடுமெனு மாகில்
 பனுமலர் பொழியும் மகாரமென் றதனிற்
 பகருவோம் நகாரமே யுதிக்கும்
 பரமெனும் பூமி யிருந்தரு வாச்ச
 பசைந்தமண் நீருமுண் டாச்ச
 பனுக்களில் வளவும் மறுபிறப் பறியார்
 மரதுபெண் ணுருவின லுதிக்கும்
 வான்புவி யனைத்தும் வந்தவா றதுபோல்
 பகிழையென் றதுபடைத் ததுவே.

(84)

படைத்திட வொழுங்கு மகத்துக்க ளானார்
 பாரினில் ஜீவஜெந் துதித்துப்
 பராபரை யெனும்பே ரிவ்வள வனந்தம்
 பரையினு லாந்திவ் வாறு
 விடைத்ததிவ் வாறு சூட்சமே யல்லால்
 வேறொன்று மில்லைபார் புலியில்
 வீந்துநா தாந்த கிராமய சொரூபம்
 விடுத்துல காதித புவனம்
 நடைத்ததா னுலகம் மதனப்பா லமுதம்
 நாடிக்கா லடியிற்காத் திடவும்
 நரகமுஞ் சொர்க்க மிறந்துடன் பிறக்க
 நாடினா ளிவனாமிவ் வளவு
 உடலுயி ராக வுனதுளே யிருந்து
 உயிர்க்குயி ராகியே மானு
 உற்பவச் செயலா லம்பிகைப் பெண்ணை
 யோகிக ளறிந்துமே துதிப்பார்.

(85)

வாசியோகம்

துதித்திடும் ராஜ யோகத்தின் சுருதி
 சுருக்கமாய்த் தெளிவுட னுணர்க்கச்
 சூட்சுக்கா ரணத்தைச் சொல்லவு மெளிதோ
 சூட்டினார் மகத்துக்கள் மறைவாய்
 விதித்திடும் வாசி விளங்குமு லத்தில்
 வெளிவரு காமனு மிருப்ப
 மெய்கண்ட தானா சாதனை மிகவும்
 வேறொரு சிந்தையும் நினைக்கா
 உதித்துவந் தென்று உள்ளத்தில் வாசி
 யொடுங்கவும் ஊதிடு தானா
 உவாவென்று மாற மையமே சிங்கென்
 றுறுத்திப்பார்த் தொருநிலை நிறுத்தி
 மதித்துமந் தென்று சுழுத்தி யிலேற்றி
 வாசியுஞ் சுடரினிற் பாய
 மனதுசஞ்சலத்தை நீக்கிவை ராக்ய
 மவுனமாய்ப் பழக்கஞ்செய் வீரோ.

(86)

பழக்கஞ்செய் திடுமே சுடர்மணி யேறிப்
 பாகமாய்ச் சேர்த்திடு ம்துபின்
 பாருமிப் படிதான் பழக்கம் தாகப்
 பதனமில் விதவாசி யோகம்
 அழைகண்ட தாரை வழிபெரும் பாதை
 அம்பிகை கொலுவிரூந் தடியில்
 ஆதிசத் தியமே அமர்ந்திடு மூலம்
 அடிமூல சாதனை யதனிற்
 பிழைவரு காமற் புளிகரு நெல்லி
 பிடித்திடுஞ் சாரை வெண் ணமுரி
 பேதமூன் றெழுத்தின் விபரமும் விளங்கப்
 பெருமையை யுரைப்பதும் பெரிது
 முழக்கமாய் மூன்றின் முதலெழுத் துரைக்க
 மூலத்தில் அங்கென்று நாட்டு
 முழங்குமே தாரை புளியது வாசி
 முதலெழுத் திருத்தருள் வதுவே.

(87)

முதலெழுத் துப்பின் நடுவெழுத் தரியு
 முனைந்துமே சிங்கென்று உணர
 முனைசுழி யறியக் கரையெழுத்தரியு
 மூட்டிடு மங்கென்று உரைக்க
 இதுமறைத் தனர்க ளினியவா சியுமே
 எழுத்தறி யாதென்ன பாவம்
 என்கரு முனியரல் விபரமாய்த் தெரிந்த
 தியல்பதை யுரைக்கவு மரிது
 அதுவெழுத்தரிய அகாரமும் உகாரம்
 அதீதமாம்மகாரம் மூன்றெழுத்தும்
 அறிவித்த எழுத்தின் விபரத்தை யறிந்து
 அடக்கமாய் வாசிகொண் டேதப்
 பதம்பெறு மோட்ச பரமகை லாய
 பதவிவந் தெய்திடும் பாரு
 பார்த்திந்த வாசிப் பழக்கஞ்செய் திடவும்
 பழம்பொருள் நாலுங்கண் டினோ.

(88)

கருநாலின் விபரம்
 பொருளிது நாலும் புதலவும் பிரமம்
 புளிமூலக் கருவிதா னென்று
 புகழ்தரு மாலின் கருவியின் விபரம்
 புனலெனு மமுரிதா னென்று
 இருளதுவிலகும் எந்தைருத் திரருக்
 கிசைந்தமே குவின்கட ரொன்று
 இருப்பிடங் கண்ட தாராயில் வாசி
 யிதுவிளங் கிடுங்கரு வென்று
 அருதிரு வருவின் கருவிது நாலும்
 அடக்கஞ்செய் தனர்பேரி யோர்கள்
 அகஸ்தியமுனியும் எனக்கிதை புரைக்க
 அடிநடு முடியது வாசி
 குருவனுக் கிரகம் அடியனுக் கருளக்
 குறையறக் திரையது விலக்கிக்
 குசமசக் கிலாது மகத்துகள் மறைத்த
 குருவெனு மறிந்துரைத் திடவே.

(89)

நிஷ்டை கூடுதல்.

மகுத்துக்கள் மறைத்த மவுன்ப்பூட் டறிந்து
 மனவிழி யமுரியே விளங்க
 மதிசுழி மேவி மணியினிற் கூட்டி
 வாசிகொண் டேதிட வசமாய்
 வகுத்துசோ றழிந்தால் ருசியது போகு
 மதியது அழிந்திட லாச்சு
 வருந்தியே படிக்க வருவதேன் நாய்க்கு
 வசப்படு காதிழற் றேங்காய்
 தொகுத்துட னுடைக்கச் சரணையுண் டாமோ
 தொல்லுல கிற்றரோ கியர்க்குச்
 சொல்லது பவிக்கா தருமைதா னமுரி
 தொடுத்ததாற் சாரையின் நீரைத்
 தகுத்திடி லெனுமே பவிதம தாமோ
 சற்குரு நிஷ்டையில் லாதேர்
 சருகிடு மவர்க்கு இடியிடித் தாலென்
 தரணியில் மழைபொழி யாதோ

(90)

பொழிந்திடும் மழைதான் பொருத்தமில் லாமற்
 புனிதனி ல்லைந்தலைத் துழல்வார்
 புனலதி லண்ட பற்பயில் லாட்டாற்
 புகன்றிடுந் தொழில்களும் பொய்யாம்
 அழிந்திடா தெதுவும் அண்டத்துள் வழலை
 யகப்படா தடிநடு விரண்டும்
 அருள் கொடுத்திடுமோ அதிதபூ ரணத்தி
 லறிவுட னிருந்துமே பொருந்தி
 வழியது மறிந்து வாழ்ந்திட லரியை
 வாழ்த்துமூன் முதற்பிறந் தெழுத்து
 வருஞ்சுழி நாட்டம் ஐந்தெழுத் தகனில்
 வாசியு மெனுமறைப் பொருள்தான்
 வெளியென்ன வாசி சுழிமுனை யிதுதான்
 விளங்கிடி லறிவறிந் தூத
 விதமென்ன மதிதான் நடுவனை மூலம்
 மிகத்தெரிந் தறிந்ததி லூதே

(91)

ஆசான் றேன்றுதல்.

உதித்திடும் வாகி யூசியின் முனைதான்
 ஒளித்தனர் சுழியறி யாமல்
 உண்ணுக்கை யறுத்து அலைந்திடு வேர்கள்
 ஊழ்வழி யறிந்திடு வாரோ
 விதிதவ மறிபாற் வேட்டைநா யதுபோல்
 மிகக்குலைந் தருந்தவ மழிந்தார்
 விசிதமூன் றெழுத்தை முன்பின்னாய் மாறி
 மெய்ஞ்ஞானச் சுழிதிறந் ததனாற்
 கதித்திடுங் கருநீர் கான்பதாற் பிரமை
 கருத்தினிற் கசடெலந் தீருங்
 கனகமா மணிசேர் புருவமை யத்துக்
 கடவுளின் தரிசனம் பார்க்க
 மதித்திடும் பிரபை கணிபொளி வீசும்
 மணிமுடி சுடரினில் வாசி
 மதுரபே ரின்ப மமுதகோ சரத்தில்
 மகிழ்ந்ததி செயமெனும் புகல்வார்

(92)

வார்பசந் ததும்ன் நீரைக்காண் கிலுமே
 வலுத்திடுங் காயம்வச் சிரமாம்
 வதுகனி பழுத்த வாறுபோற் சடலம்
 மாகி மதிரவி யதனாற்
 பாரினில் மாண்பர் பார்க்கதி சயமாம்
 பழமது காயது வாகும்
 பகருமென் சான்வி டதனில்லீற் றிருக்கும்
 பழம்புனி யமுரியென் றறிபார்
 பேர்பசந் ததுகண் பிறவிநீ ருதித்த
 பிறப்பறி யாமலு பிறந்தார்
 பிறவிதா னறிந்தா லறிவிதி லாசான்
 பிரித்துரைந் திடுவதுங் கன்விற்
 கார்க்கிந் ததும்ன் நீர்விடுத் ததினாற்
 கரமுடன் காலுமே யசந்து
 கனபிணி சூழ்ந்து நானெனும் வினைக்குத்
 கடுகிமாண் டிடுவர்க டானே

(93)

தானெனுங் கற்ப சாதனை யறிந்து
 சகலசின் தனைகளு மகற்றிச்
 சதுர்மறை யோர்கள் வசனந்தப் பாமற்
 சாற்றினாற் சாபம்வந் தெய்தும்
 ஆனெனு மல்லு ம்பகலுமவி டாமல்
 அகாரமுடகாரமு மிரண்டும்
 ஆண்டது பனிரெண் டளவினிற் சித்தி
 அதீதம்வந் தெய்திடு முத்தி
 மானெனு முறுதிபொருலில் யாதல்
 வைராக்கபநாள் முத லளவும்
 மாதவம் புரிநா லாண்டினிற் சித்தி
 வருமொரு கள்பிச காமல்
 நானெனும் பகலு மிரவது மொருநாள்
 நாளிகையெனுமறு பதுக்கும்
 நாட்டமாய் கடிக்கக் கிதுபிரசுகதி
 நன்னெறி யாருளந் தவமே,

(94)

தவமி லாவிடி ஸ்வைராக்யம் நிலைக்கா
 சத்துரு வினைப்பய னதனைச்
 சங்கரித் திடுமே சாரமுங் காரந்
 தனைபன்றி வேறிலை புவியிற்
 கவனமாய்ச் சொன்னேன் கன்னியின் வயிற்றிற்
 கருத்தரித் திடும்வகை போலக்
 காசினி யோர்கள் கருத்தினி லுதிக்குங்
 கதையிது வென்றெண்ண வேண்டாம்
 புவனமா தீதம் நிறைந்ததா லொருவன்
 பூட்டிது வென்னுறை புகலப்
 புனிதமாஞ்ஞெனனம் வைராக்ய ஞானம்
 புழினைத் திறந்திடு மெவரோ
 சவமதாய்ப் போகத் தந்தையின் விதியோ
 சடமெடுப் பதுமரய் மதியோ
 சாவது மிருக்க வளர்பிறை வருமே
 சாட்சியிற் நூலறிந் திடுவே

(95)

உலகநூல் படித்தும் பயனதை யறியார்
 உண்மையாய் ருசியிட மறியார்
 உடற்கரு வறியார் சடத்தினி லிருந்த
 உதகமுந் தைலமு மறியார்
 பலபல நூலும் படித்துமே யறிவார்
 பதமெனும் பதமிலா தறியார்
 பாதக ரிவர்தா னுலகினிற் பிறந்து
 பதார்த்தமென் றறிந்துட னறியார்
 அலையிடஞ் சுத்தி வருங்கார சார
 அதின்பல மகிமையு மறியார்
 அமுரி யி னுப்பு அறிந்தறி யார்கள்
 அப்புவி லுதித்தவுப பறியார்
 நிவவுசேர் வொளியின் நிரமய மறியார்
 நீந்தியே கரையேர மாட்டார்
 நீத்தினமறியா ரிதுவென்ன பாவ
 நெஞ்சமே யிவ்வரை வினே

(96)

அவயோகம்.

கானுமூச் சடக்கி விழியதை யுருட்டிச்
 கபாலமூத் திறந்தனர் கோடி
 கனத்தவாய் வதனால் குன்மகோ யனுகி
 கலங்கினோ ரவரொரு கோடி
 தோணுமெய் மறந்து சுழன்றுட நெழும்பி
 சொக்கினோ ரவரொரு கோடி
 சூலைவாய் வனுகி சுவலையு மெழுப்பிச்
 சுரமதா லிறந்தவர் கோடி
 ஊணு முண் ணுக்கை யண்ணுக்கிற் றுக்கி
 யுருண்டவ ரவரொரு கோடி
 உயர்ந்துசா னீளம் முழமது எழும்பி
 யுறங்கிய பொடுங்கினோர் கோடி
 பேணதி சார பேதிவந்தனுகிப்
 பிறவிபா லிறந்தனர் கோடி
 பெருமைபாய்க் கற்ப சாதனை யறிபார்
 பிராணனு மொழிந்துமாண் டனரே.

(97)

இனமறி யாம லிருத்தியே வாய்வை
 இறந்தன ரவரொரு கோடி
 இனியதம் பனஞ்செய் தெழும்பியே கும்பித்
 தேங்கினோ ரவரொரு கோடி
 கனமறி காற்றை நாசிபால் விடுத்த
 கருதியே யிறந்தனர் கோடி
 கண்டிரா சிபைவிட் டொன்றவிட் டொன்று
 கலங்கியே மடிந்தனர் கோடி
 தினமொரு நாழி வாசிகொண் டேற்றிச்
 சிவபுர மேவினோர் கோடி
 தெளிந்திடுங் கண்முகக் கெனுமதைப் பொத்தித்
 தியங்கினோ ரவரொரு கோடி
 தனிபெரு விரலண் ணுக்கை யேற்றித்
 தயங்கினோ ரவரொரு கோடி
 சலமதில் முழுகிச் சாதனை யதீதச்
 சாவுவந் தெய்தினோ ரறிந்தே.

(98)

அறிவதில் வாரின் கருத்தினை யியம்ப
 அவனிமரக் களிற்சில பேர்கள்
 அம்புவி தனிலே மறையவுஞ் சூழ்செய்
 யதனிலும் பதுங்கிநீர் கோடி
 சரிந்திடுங் குலையாற் கதலிதான் தவித்துத்
 தளர்ந்தது போலவு மயங்கித்
 தயங்கின ரோங்கித் தரணியிற் சிலபேர்
 தாமரை யிலையின்நீர் போலப்
 பறந்தது பறந்து பார்வைகண் டதுபோற்
 பாருல் கதீதமுந் தேடிப்
 பட்டபா டிருக்கும் பரீட்சைகண் டறிந்தும்
 பரிந்துபட் சணம்பண வினையோ
 தெரிந்துமிப் பரீட்சை யுதாரண மநேகங்
 தெளிந்தவ ரறிந்துமே செப்பத்
 தேறிடும் வாசி யோகத்தின் பெருமை
 திருத்தமா யுரைத்திட லாமே.

(99)

வாசியோகத்தின் பெருமை
 வாசியோ கத்தின் மகத்துவ முறைக்க
 வகுக்கரே சகமதின் பிறப்பை
 மாத்திரை முப்பத் திரண்டுமே வளமாய்
 மாறவுந் தினந்தினம் நிறையாய்
 வீசும்பூ ரகத்தி லறுபத்து நாலும்
 விளங்கியே மாறிமா றிடவும்
 விகற்பம்வந் தணுகா வாசினின் றுலவும்
 மெய்க்குறித் திறவுகோ லறிந்தால்ப்
 பாசம்வந் தணுகாத் தும்பகந் தனிலே
 பதினொரன் றறிந்துநீ திரும்பும்
 பழக்கமதாகும் மகத்துகளுணக்கு
 பரிபூரணனந்த தீட்சை
 பூசித மாகும் வாசிதான் வசியம்
 பெருந்திடிஸ் கால்தலை மாறிப்
 புனல்சொறிந் திடவுஞ் சுழியது நாடிப்
 புகலவுஞ் சூட்சமி தாமே.

(100)

மாத்திரைவிபரமறிய

நாடிடு மினிக்கேள் மகராஜ யோகம்

நாட்டுவேன் வைராக்ய ஞானம்

நடத்தையென் றறிய வாசியோகத்தில்

நற்குறி விளங்கவும் நடத்தை

தேடும்பூ ரகத்தில் முப்பத்திரண்டு

சிவரோச கம்பதி னூறு

தெளிந்தகும் பக்கத்தி லறுபத்து நாலு

திருத்தமாய்த் தீருமில் விதமாய்க்

கோடுதப் பாமற் சுழிமுனைமேவிக்

குறித்திரு கண்ணது மேவுங்

கும்பியும் வாசி யொளியது விசுங்

குறிப்ப்தா மொளியினிற் கூடிக்க

கூடுமே யிதுதான் மகராஜ யோகம்

கொண்டிமாத் திரைக்கொரு தீட்சை

கோருமே யிதுபார் தலைசுற்றி நொடிக்கக்

குறித்தமாத் திரையுமில் வகையே.

(101)

இவ்வகை யறிவை சாக்கிய சூஸ்திரம்

எடுத்துப்பார்த் தருள்வது யோகம்

இதுசுழி நாட்டம் இதுகற்பக் கூறும்

யெய்திடு மிதுவுமில் லாட்டால்

எவ்விதத் தொழிலு மெய்திடா தெனுமே

இருகற்ப முணர்ந்து கொள் ளளவும்

இவைராஜ யோக மெடுத்திட லாகும்

இருகற்ப மிதுவென்ன பிழையோ

செவ்வையா யரு ளாசகெந்தி ரெண்டுஞ்

செப்பவொண் ணாதிதன் செய்கை

சித்தர்கள் மறைப்பு அகாரமோ நிகாரஞ்

செழித்திடும் பொன்வெள்ளி இதிலே

முவ்வகைப் பெருளால் முடித்திடலாகும்

மூன்றிரு வாண்டில்மாற் ரூறு

மூறையிது கருக்க ளறிந்தவன் ஞானி

மூழ்வினை நம்பிடா தொன்றே.

(102)

ஒன்றினி லீரண்டு மூன்றுவந் ததினா
 லொன்றில்கா லானதிவ் வாறு
 உட்கரு மூலப் புளியது மமுரி
 யுருவினிற் சுடருங்காற் றிதுவாம்
 நின் றுல சதிக நேர்மைகண் டறிந்து
 நிகழ்த்தினா ரிதைமறை பொருளாய்
 நீடுவ கனைத்தும் வாழ்வதின் கருவு
 நேர்தெரிந் தனர்கோடா கோடி
 மன்றிநீர் நெருப்பு காற்றது நாலும
 மாறிட மாத்திரை பிசகாம்
 மவுனங்கொண் டேதி தசமது தீட்சை
 வாழ்க்கையிற் ககனமு மாகுங்
 குன்றினமேற் தீப மணிவிளக் கெரியக்
 சுவலய மதிதமாஞ் சோதிக்
 கொள்கைபார் ஞானக் கற்பசா தனை நூல்
 கூரந்திடிற் பரகதி முற்றும்.

(103)

வேறு சந்தம்.

கற்ப குத்திரங் காணு முதற்காண்டம்
 அற்பு தமுறை யாகும் நடுக்காண்டம்
 விற்ப னங்கள் விளக்குங் கடைக்காண்டம்
 தற்பரனரு லாலிதைப் சாற்றினேன்.

முதற்காண்டம்முற்றிற்று.

உ

பரமபதிதுணை.

புலஸ்தியர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய க ற் ப ம் 300.

நடுக்காண்டம் 100.

சீரு லாவிய தென்பொதி கையில்வாழ்
*மேரு.சூழும் கத்திபர் மெய்பருட்
பேரு றும்ஞான கற்பந்த னைப்பேசக்
காரு றுங்ரி மாமுகன் காப்பதே, (1)

ஞான கற்பம் ந ிலுமுந் தூறையும்
வான வர்புகழ் மாமுனி வோரருட்
பான முண்ணப் பரகதி தந்தரு
ளான முகனையெந் நாளும றவனே. (2)

சீர ணிந்த செழுஞ்சடை மேவிய
நார ணிப்பு வ னுப்பிகை பொற்பதம்
வார ணிந்த மதிநதி சூடியக்
கார ணிந்த கங்காளனைப் போற்றுவாம் (3)

அண்ட பிண்ட மளாவிய வைந்துரு
நிண்டி லங்கும் நிராதரத் துட்பொருள்
குண்ட லீநற்கு கனைப்ப ணிந்துமுன்
விண்ட மாமதி விந்துவைப் போற்றுவாம். (4)

விந்து நாதம் விளங்கு மகந்தனில்
ஐந்து ரூப்படி யாதலா லைம்பொறிச்
சிந்தை வாழ்சிவ யோகிக ளுற்பன
நந்தி பொற்றாள் நலம்பணிந் தோதுவாம் (5)

*மேரு = ஆசனபீடம் அதாவது பெரியோர்கள் நெய்வார்த்து
வேள்விசெய்தலு மாணாள் அதிசயபீடம் ஆச X அவி X பீடம்.

வாலை குண்டலி வல்லபை யாகிய
மூல வாசி முனைச்சுழி முன்னமே
ஆல முண்ட அரனருள் பெற்றிடக்
காலை மாலை கதிர்மதி காப்பதே.

(6)

தூல்

கதிரொடு மர்மதி கா முஞ் சாரமாய்
அதிவித நாதாந்த அடிநடு மூலமும்
மதிவிந்து கோசம் மரும்வழி தாரையில்
நதியிருந் தப்புவுந் நாடிய நாமமே.

(7)

அப்புடன் மால்திரு ஐவகை நீரதாஞ்
செபபவொண் ணாதிரு மாலுக்க டிமையாம்
ஒப்பனை யப்புவாற் கற்பமோ ராண்டினில்
எப்படி யாகிலுஞ் செய்கற்ப னையதே.

(8)

கற்பனைச் சொற்றவ ருமற்கரு திதில்
அற்பமென் றேற்றி யகற்றிடு வாமலுந்
தற்பரை யாகிய சார மமுரியால்
அப்பனைக் கண்டு அருள் பெற்று லாவுமே.

(9)

அருள்பெற்ற வந்த அரியதோர் காரமாய்ப்
பொருள்நில வுப்பைப் புசிக்கப் புசிக்கவும்
இருள்பற்றி ருந்தவெண் சாணுடல் தனில்
மருள்விட்ட கன்று மதிலில் வாகுமே.

(10)

மதிநிற மாகிய மாமதிச் சாரமே
நிதிமறை தூற்படி நேர்பிச காமலே
குதிசெய் தினஞ்சர மாறித்தொ டுத்திடும்
விதியின படிவந்து விட்ட குறையிதே.

(11)

முதற்றிங்கள்.

விட்ட விதிப்படி விந்ததி சாரமே
தொட்டிடும் வித்து தொடுத்தொரு திங்களில்
ஆட்டுப்ப திண்குண மாறிட மாறிட
எட்டி யபானன் சுகிறி யுணதப்பனை.

(12)

எட்டி யபானன் எனிறி யுதைப்பதால்
முட்டிமு லாக்கினி மும்மலச் சூடுதான்
தட்டுமுட் டாகிச் சம்மானனுஞ் சீறிடில்
அட்டியில் லாமல் அதியுஷ்டண மாகுமே (13)

அல்லல் வெம்பல் அடிக்கடி பேதியால்
தொல்லை வாராத் தொடுத்திடுஞ் சாரமுங்
கொல்லும் வாய்வு கோரே மதுவிட
நல்ல தோரொரு வேர்க்கொம்பு நல்கிடே. (14)

இரண்டாந்திங்கள்.

நல்குஞ் சாரம் நமனைக் கெடுத்திடும்
எல்கும் நோய்வினை யேகிடு மாதலால்
ஒல்கும் வோரிரு திங்களி ரண்டினில்
வெல்கும் பானன் விகற்பம் நினைப்பனே. (15)

நினைப்ப தென்னமு லச்சுழி நாபியில்
வினைப்ப யன்மிக வேதனை யாகிடும்
இனைப்ப திந்து இயல்வத முரியால்
அனைப்பட தொந்த மடிக்கடி மாறுமே (16)

மாறமாற மதுபானச் சாரையில்
ஊறும் வாத மடக்கியஞ் சூட்டிடும்
வேறு வாத வினை ப்பித்த மோடியே
தேறுஞ் சாரைநீர் சித்திய தாகுமே. (17)

மூன்றாந்திங்கள்

சித்தி யாதல் திரிமூன்று திங்களில்
எற்றி வாயுவு எனிறியு தைக்கும்வ்
வுத்தி சத்தி யுடலாதி நோயதும்
வற்றித் தேகம் வயிறு பொருமலே (18)

பொரும்ப லாதற் புனைவிழி சூடதாம்
அரும்ப மேகமும் ஆக்கைய நிப்பதாய்
விரும்பு வாரி விடாமல் டிக்கடி
திரும்பத் திப்பிலி திரிமூன்றுங் கூட்டிடே. (19)

கூட்டும் வாரி குடோரத்தின் வாய்மையால்
ஊட்டும் பித்தமு முஷ்ணமு மேகிடும்
வாட்டுங் கைகால் வலிக்குஞ் சலிக்குமச்
சூட்டினால் வயிற் தூர்ப்பல் னாகுமே.

(20)

பால னாவது பானமே யுண்டிடிற்
கால னேடிக் கடல்புக் குவானதால்
வாலை சஞ்சிவி வாருதி யாற்சடம்
ஆல காலமமுரிய தாகுமே.

(21)

நான்காந் திங்கள்

தாவி நாலுஞ் சதுர்திங்கள் மாமதி
ஆவி சோர அமுரிய டிக்கடி
மேவி யுண்ணவினைகளு மோடிடும்
பாவி நோய்கள் பகைத்திடும் பாருமே.

(22)

பகைக்கும் பானன் சமானன் றனஞ்செயன்
வகைக்கு மூவரு மல்லாதி யங்களால்
திசைக்கு மெண்சாண் திசையெட்டு மோடியே
நகைக்கும் வா தபித்த சேத்தும நாடியே.

(23)

சேத்தும நாடி செழுங்கனல் மீறியே
ஆத்தும மெல்லா மருந்தண லாகிடும்
மாத்திதற் கில்லை மருந்தே யமுரிதான்
பார்த்தெழு பத்தும் பகையது மாறுமே.

(24)

எழுபத் தீராயி ரம்நரம் போடினாற்
பழுவெ லும்பிரு பக்கமு னேத்திடும்
அழுதல் துககம் அசைதலு னேந்திடும்
தழுதல் தேகந் தடித் துக் கடுக்குமே.

(25)

கடுக்கும் வயிறு கைகா லுனேந்திடும்
வெடுக்க தாய்ச்சட மெய்வாய் வெளுத்திடும்
ஒடுக்கம் நாடி யுடலெங்கு மூதலாய்
தொடுக்கும் புண்கள் துயரம்வைப் பார்களே.

(26)

துயரமேது தொத்திடுஞ் சாரையால்
வயிர மாகு மதுகடுக் காய்ப்பொடி
சயில வாரிவெண் சரையே மேல்மருந்
துயிர்பலக்கு முடன் கொள்ளு வேர்களே.

(27)

கொண்டு மாறக் குணகுணங் கூறிடில்
கண்ட நோய்கள் கடல்புக்கி ஏகுமாந்
சண்ட னேது சடத்தைவிட் டேபிரிந்
தண்ட ரண்டமு மக்கினிப்ர வேசமே.

(28)

ஐந்தாந் திங்கள்

அக்கினி யாலழி யாதுப்ரா னாலயம்
விக்ரம மஞ்சம் விளங்கிய திங்களில்
உக்ர தாது உருகிநீ ராகிடுஞ்
சக்ர வாளமுஞ் சாரைவெண் சாரையே

(29)

சாரை நீரைச் சரமாறி யேற்றிடில்
தாரை கோசந் தடித்துப்புண் னாகிடும்
மார சாரணை மாமதி கொண்டிடில்
ஏரத் தொந்த மெரிப்பந்தங் காணுமே

(30)

எரியுந் தேகமெண் சாணுட லாதீதம்
விரியுங் கண்ட மிகவுப்புண் னாகிடும்
தூரிய வேசஞ் சுரங்குளிர் கண்டிடும்
நெரியு மேதனு நீர்க்கடுப் பாகுமே.

(31)

நீர்க்க டுக்கும் நினைப்புவே றுகிடும்
தூர்க்குந் தூர்ப்பலத் தூக்கம் தால்மனம்
வேர்ப்ப பல்பிணி வியான னுந் தானனுங்
கூர்மன் நாகன் குணகுணங் காண்பதே.

(32)

காண்ப தேது வியானன் கொடுமே
சாண்வ யிறுமே தான்னம்மிப் பேதியாம்
வீண்ப தரிவோ வெடித்து உடம்பெலாம்
ஊண்பு சிப்பை யுதான னொழிக்குமே.

(33)

ஒழிக்குங் கூர்ம னுடம்பூதி நித்திரை
விழிக்கு மேவிழி மெய்மறந் தாக்கையுங்
கழிக்கும் நாகன் கனலினால் மெய்க்கலை
முழிக்குந் தேவதத் தன்முன்னந் தானுமே.

(34)

தேவ தத்தன் தியக்க மயக்கமாய்
ஆவ லாகிரி யதிதமுண் டாக்கிடும்
பாவ புண்ணியப் பற்றால்ந் டப்பதாம்
நாவ தீசர் நடிப்புமுண் டாகுமே-

(35)

உண்ட வன்ன முடன்செரி யாமலுங்
கண்ட தாரை கனத்துமே ஊதிடும
விண்ட பானன் விளங்கிய நீரினிற்
கண்ட திப்பிலி கையான் பொடியதே-

(36)

கண்ட திப்பிலி காற்கழஞ் சேபொடி
கொண்டி டஞ்சமன் கோழைய் கற்றிடும்
மண்ட லமதில் வாய்க்கும் தந்துப்பின்
விண்ட பானன் வியாதி விபரமே.

(37)

விவர மாமஞ்சு மேவிடுமேல் மருந்
தவறி டாமலுந் தானஞ்சு பட்சமும்
புனியி லோர்க்குப் புகலொரு திங்களில்
நவிக்கு மண்டலம் நற்குறி யாவதே.

(38)

நற்குண் மென்னும் ரத்னாதி கற்பமே
சற்குண் மென்னுஞ் சற்புத்ர னாகவுந்
துற்குண் மையல் துரோ தகைஆசைவிட்
டெற்குண் யோ னியாசையை விட்டிடே.

(39)

யோனி யாகை யொழியாத பாவிகள்
மானி லத்தோ ருயிர்மறந் தேகிடுந்
தான ணிமயல் தான்விட்ட சுற்றியே-
நானி னிச்செயும் ஞானகற பமிதே.

(40)

ஞானி யாவது நற்புத்தி மாந்தரில்
யோனிக் கேணியி னுற்பத்தி யராவாய்
வானுதானு மடந்தைய ராசையில்
தானுழலத் தவறிடுங் கற்பமே. (41)

தானு முன்று தனியே தவிப்பர்கள்
பான முண்டு பழக்கந் தவறிடிற்
சோனை யாய்வடிந் தேனுற்ப லங்கொண்டு
மாணைப்போல்புவி மாக்கள்மாள் வார்களே. (42)

தேகசித்தி

மனித ராகி வடிவெடுத் தங்கனே
புனித னாய்ச்சிவ போதனை பூண்டுபின்
தனிய ஞானத் தவம்பெற் றுலகில்வாழ்
இனிய சாரை யியல்புகண் டோர்களே. (43)

சாரை நாகந் தனையுரு வாக்கிடிற்
பேரை யானருட் பேருல கந்தனில்
நீரை யுண்டு நிரந்தர சொருபமாய்
வேரை யுண்டவிவேகி யிவர்களே. (44)

வெண்சாரை

வேக மாகிய வெண்சாரைப் பாம்பிது
போகத் தாசை பொரிந்தா தித்தற்குமுன்
னாக மத்தோ ரமரியாம ளாத்மத்தி
ரேக சித்தியாற் சித்தர்க ளாவரே. (45)

ஆரூர்திங்கள்

தேக சித்தியாந் திங்களோ ராறினில்
நாகப் பாம்பு நடுவெனுஞ் சாரையைத்
தோகைப் பாலெனுஞ் சோமப்பால் வாரிதான்
காமப் பாலுண்ட கருத்தை யழிக்குமே. (46)

கருவி யாற் பானங் காலாகா லங்கருங்
குருவா யதுதினங் கொண்டிடன் சாரணை
வருவ தோர்பான மாறச் சரமாறி
சுருவா யனலினுற்சரம்வந்த னுகுமே. (47)

அணுகு மூலத்தி லனுசரிப் பதுவெனுங்
குணமுந் திரிகரன் கூடப்பொ ருந்திடில்
மணங்க லந்தம் லமிக் வாகிடும்
நிணமும் வைத்துநீர் நெஞ்சபுண் னாகுமே.

(48)

வேறு

நெஞ்ச முணர்ந்து நெறிதவறி
நீராய் வெதுப்பும் வேர்வையுடன்
பஞ்ச தேபோற் கைகளும்
பதறி நடப்ப துங்குறையும்
வெஞ்சொற் றவறி மதிமயக்கும்
விக்கல் கக்கல் விதவிதமாய்
நஞ்ச ணர்வோர் பரிட்சையெனும்
நளிர்வாங் குளிர்கர மதுகாணே

(49)

காணு மடிக்கடி பலபேதி
கடிதாய்ச் சுரந்து வயிறூதும்
வீணுக் கேழுன் வினைப்பபனும்
விதியா பெழும்பு ருதியதனால்
ஆணய்ப் பிறப்போ ரிக்குறிகள்
அமுறி யதன லதீதமுறந்
தூணய்த் தொடுக்கச் சரமாரிச்
சுகமாய்க் கொள்வீர் சாரணையே

(50)

சுகமாய்க் கொள்வீர் பானமதிர்
சுறுக்காய் மிளகு திப்பிலியும்
அுகமாய் வேர்க்கொம் பதுமூன்றும்
அனலில் வெதுப்பிச் சரிசமமாய்த்
தருமாம் பொடியாய்ச் சூரணித்துச்
சாரநீரி லுடன் கொள்ள
உகையாய்ப் பட்ச முடனறுத்து
ஒகோபிணி னோடிடுமே.

(51)

பச்ச முணரப் பலநோய்கள்

பறந்தே உடல்விட் டகன்றிடுமாம்

நச்சத் தரவின் பாலுரை

நமனோ மும்வினை நாடாது

நிச்சய மிந்து விரத்தினமாம்

நிகழ்த்து முந்து றாய்ந்திடினோ

அச்ச மிலலா வாழ்வுமிகும்

ஆறு திங்க ளதிகயமே-

(52)

ஏழாந் திங்கள்.

திங்க ளேழிற் சாரணை காண்

திருத்த மாமதி சரமாறி

மங்கையர் மீதில் நினைப்பாகா

மதிப்பா லுணர்ந்து மகிழ்வீரால்

அங்க மதனில் முலாக்கினி

அனல்கொண் டெழுப்பி ஆகாசம்

பங்கப் படுத்துந் கசவாய்வும்

படுக்கையில் முடக்கும் பலவினையே.

(53)

வினோநோய்ப் பிணிகள் மிகுமீறி

வெடுக்கென் றனல்கொண் டருப்பாகி

சுணை ரரிவி மதிபெருகிக்

தொடுக்கச் சரமாறிக் கனைக்குஞ்

சயமுங் காச முறுங்கபமுந்

தானே கோவை வருவதுமாய்த்

தயங்குந் தெரியச் சர்வாங்கந்

தணலாஞ் சுரமுந்தலைப் படுமே.

(54)

தலேநோய் கிரகிற் சடசடெனச்

சரமாய்த் தொடுக்கு மிடிமுழக்கம்

வலிவாய் மயக்கும் வயிற்றோகும்

வாய்தா ளிரண்டுந் தான்பிடிக்குங்

கலையா மனது முறுதியிரா

கைகால் கடுக்குங் கண்கூசும்

நிலையாய்க் குலைநோ யடிக்கடி தான்

நினைவா யிருந்து நிகழ்த்திடரே

(55)

நினைவா யமுரி தினந்தோறும்
 நிலப்பணை யதுவின் கிழங்குலர்த்தி
 இனமாஞ் சச்சு மிளகுடனே
 இதுமாயமுன்றும் சரிசமனாய்
 இனமா யீடித துச் சூரணித்து
 இச்சூரணத்திற் கழஞ்செடையாய்
 நினைவா யமுரி தனிற் கொள்ள
 நீள்கடல் புக்கடு மப்பினியே.

(56)

பினியா வதுவே திவினைதான்
 பிரிபா துடலிற் பிறவியதாஞ்
 சனியா வதுவுஞ் சடமதனில்
 தனக்குத் தானாய்ச் சஞ்சலங்கள்
 அனியா யமதா யவசரிகுதும்
 அமுரியினுலகை கடல்புக்கும்
 பனியா வதுவே கார்மேகம்
 பறக்கு மதுபோற் பாரீரே.

(57)

எட்டாந் திங்கள்

பாரீ ரெட்டாந் திங்களிலே
 படுக்கு முடக்கு மாயிருக்கும்
 வாரீர் வாயுவு வாதபித்தம்
 வைராக் கிபங்கொண்ட ம்முலம்
 தேரீர் திடுக்கிட்ட துவிழிகள்
 திசையுங் கலங்கித் திபக்கமுறுங்
 கூரீர் மந்த நித்திரையாற்
 குறிப்பாய் மயக்கக் குணமிதுவே-

(58)

இதுவே யினிதா னறிவாகும்
 இளைப்பா மசதி யிளமசக்கைப்
 பதியேழ் பதினா யிரநரம்பும்
 பசுமை நிறங்கொண்ட தீதமுமாய்
 மெதுவாய் நடக்கு மிடுப்புளையும்
 வெறிகொண்ட வர்போல் விழுவாகும்
 அதுவாய்க் குால்மெது வாகிவிடும்
 அனல்கொண்ட டெரியும் மறிவீரே.

(59)

அதிமதுர அமுரிசுற்பம்

அனல்கொண் டதுதான் அசலவுமே
அதிமது ரத்தொடு வேர்க்கொம்பும்
கனலோ டிடவு மிளகரத்தை
கருதி விடுசரி சமன்கூட்டிப்
புனல்கூழ்ந் திடவே வறுத்திடித்துப்
பொடியாய்ச் சூரணம் புதல்வீராய்
இனமா யமுரி யின்னீரில்
எடுத்துக் காற்குழஞ் சிடுவீரே

(60)

இடுவா யமுரி தனிலுண்ண
இருவினையாலெய் திடும்நோய்கள்
நடுவனை யாலன் னசித்தோடும்
நமனுங் கருகி நடுங்கிடுவான்
படும்பா டதிசய விதமறியாப்
பகர்வாய் பாணஞ் சரமாறி
விடுவாய் மதிசர பாணமதால்
விதியை வெல்லுமிவ் வஸ்திரமே.

(61)

வெல்லு மமுரிபஞ் சாக்ஷாமே
மிகவு மேன்மருந்த துஷ்ட்டக்
வெல்லுந் தானு மதைக்கொண்டார்
விதமாந் தோஷ முனக்கேது
அல்லும் பகலும் விடாமலுமே
அமுர்தசஞ் சீவி அஸ்திரத்தால்
மல்லுந் தியமாய் நடுவனையை
மாறிட மாறிட ஜெயமாமே.

(62)

அமுரியின் பெருமை

செயமா யமுரி தெனிக் கிடலாந்
திறமாய்ச் சடலஞ் சித்தியதாஞ்
சயமுங் காசமும் வாதபித்தந்
தானே பறக்குஞ் சிலேற்பனமும்

மயகா மியமத மாச்சரியம்
 மதிநீ ரதுசஞ் சீவியுணா
 பயமும் கிலேசமு மேகநிமே
 பாரீர் மகத்துவம் பண்போரே.

(63)

பாரா மலுமே பாடுபடாப்
 பலவாய் மொழிகள் படித்துலகிற்
 தேறா மலுமே சிலதூல்கள்
 தெளிந்தா ரதுபேற் றெளிந்தவர்போல்
 தோரா மலுமே வாய்ஞானந்
 தொடுத்தே தொடுப்பார் சரமாதிக்
 கூறா ததுதூல் சூவலயத்திற்
 குறுதூல் போலக் கூறுதே

(64)

குருதூ லிதவாம் முந்தூறுங்
 கொடுக்கார் கோடி தனமீய்ந்தும்
 அருள்பெற் றயிசை மதுவிருந்தால்
 அமைப்பா லமைக்கு மருட்பொருளும்
 இருளும் விஸகு யிராப்பகலா
 மிறப்பும் பிறப்பு முடன்போச்சு
 மருவுந் திசைக் கங்கைதனை
 மதியா லறிந்து மகிழ்வீரே.

(65)

மதிசந் திரபுஷ் கரணியதை
 மறைத்தார் பெரியோர் மகத்துக்கள்
 விதியா வதுமதி யறியாட்டால்
 வேறென் றறியார் புவிமீதில்
 துதியால் ஞானச் சுகாதிதமாஞ்
 சுயம்பிர காசச் சுடர்மணியே
 நிதியாய் விளங்கும் நதியறிந்து
 நீந்திக் கரையேற மாட்டாரே.

(66)

அறியா ராவ மதினவிடமே

அரனுண்ட முத மறியாமற்

பரிபர் சமதா யுலகோர்கள்

படிப்பார் வெகுதூல பரிபாகை

வெறியாய்ப் புராணம் வெகுவாஞ்சை

விதிபாம் விவர மலைவதுமாய்க்

குறியா ரரிவ ரறியாமற்

குருதூ லறிந்தாற் குருவாமே,

(67)

ஒன்பதாந் திங்கள்.

குருவா யமைத்திடும் ஞானகற்பம்

கூறார் குவலயத தோர்களுக்கு

ஒருவா யொன்பது திங்களினில்

உளைக்கும் வயிறுநோ யுடல்பெருத்துக்

கருவாய் மலர்ந்து கனத்துடலுங்

கமல மலர்பூ தியல்பாகிப்

பெருவாய் மலர்ந்து தானிருக்கும்

பிராண வாய்வதைப் பேசுவமே.

(68)

பேசார் பெரியோ ரிதன்பெருமை

பிராண வாயு வெழுந்தோங்கி

ஆசா னதுபோ லடிவயிற்றில்

அரண்டு உருண்டு கிடுகிடுன

மாசாந் தரமொன் மதுமாச்சு

மார்நோய் காணு முடனவாந்தி

நேசா நேசப் பிராணனுமே

நெடிய வுதைத்து நெகிழ்த்திடும்.

(69)

அபாயமெனும ணுகாதுடலில்

அனல் கொண்டக்கினி சிரமேவி

உபாயத்துடனிநு கன்னமது

உளைக்கு மிடிக்குங் கடுக்குமப்பாற்

சிவய நமவெனு முயிராகிச்

செழித்து வலுத்துடன் பரமாயித்

தவமாய்த் தவப்பய னீடேறுஞ்

சண்டைனு மணுகா வுடலாச்சே.

(70)

சண்டனு மணுகா னுடலுயிர்க் காயஞ்
 சரிவர வலுத்துப்பின் பொல்லாத்
 தைலர் மாய்கை நிதம்பத்தி னுசை
 தவறுண்டு தானது போச்சு
 அண்டபின் டமதா முடலின்க ருவிகள்
 அனைத்தும்வச் சிரமதாம் வலுவாய்
 அறிபுவி யாசை யதனைவிட் டொழித்து
 ஆண்டொன்றிற் சிறுபிள்ளை யாகி
 எண்டிசை யனைத்துங் கீர்த்திபெற் றியல்பாய்
 எழுபத்தீ ராயிர நரம்பும்
 இறுகிடு மெழுமவ் வயமனாக் கதிதம்
 இலக்கமெ ஊதியா மிந்த
 மண்டலந் தனிலே மனுக்களும் வணங்க
 மாற்றிய தேகம்வே ருச்சு
 மகத்துவ மாச்சு நிரந்தர ரூபம்
 மனிதரில்த் தேவனு மாச்சே.

(71)

நிறந்தர ஞானந் தானது வாச்சு
 நிருவிகற் பம்மிகப் பெருமை
 நேர்மையே ராண்டிற் பூருவ க்ஞானம்
 நிலைத்துமெய்ஞ் ஞானமும் வலுத்துப்
 பரஞ்சோதி வாலே கிருபையி னருளாற்
 பற்பல பிணிகளும் போச்சு
 பசும்பொனின் நிறமாய்ச் சூட்சும தேக
 பாலனாய்ப் பிறந்துபா ரதனில்
 வருமுத்தி யீசன் அருள்நின்றி லங்கும்
 மதியெனு மமுரியாற் காயம்
 வளர்பலமுற்று இரவியின் ஒளியாய்
 வர்ணமுண் டாகமென் மேலாம்
 இருளதுவிலகி பிறப்பிறப் பற்று
 ஈஸ்வர னெனும்பிறப் பாகி
 இருவினை யொழிந்து இருப்பொந் நாளும்
 இனியபத் தியமதை யுணர்வாம்.

(72)

இனியபத் தியமாஞ் சிறுவர்க ளமுரி
 ஈடெட்டுப் படியதாங் கணக்காய்
 இசையநற் பாண்ட மதனில்விட் டதிலே
 இணையிலாக் கற்சண்ணம் நீறும்
 தனியெட்டுப் படிக்கொண் டமுரியிற் றுக்கிச்
 சங்கையில் லாமலேக ரைத்துத்
 தனியவைத் ததனை மூன்றுநாள் ரவியிற்
 றரணிமா னிடர்களு மறியாப்
 பனிரவி காற்றும் வனிதயர் நிழலும்
 படாமலி ரகசிய மாகப்
 பாகமாய்ச் சதுர்நாள் பாண்டமாஞ் சில்லு
 பதித்தபின் தெனிந்தநீர் வாங்கி
 வினயமாய்ப் பாண்ட மதனில்நீ யூற்றி
 விபரமா யடுப்பினி லேற்றி
 மிகவுட னனல்கொண் டக்கினி வீச
 மிதமதாய்த் தீயெரித் திடுவாய்

(73)

எரித்திடு மனல்கொண் டிடைவிடாதெரிக்க
 இரைச்சலிட் டதுதுரை யெழும்பும்
 இனியநீர் சுண்ட யாவகு மறியா
 தெண்ணெயை எடுத்துவிட் டினிக்கேள்
 குருவைநீ பனிந்து குறித்துடன் பதமாய்க்
 குறு முனி கிருபையி னருளாற்
 குறையேதும் வாராச் சாரநீர்க் கங்கை
 குணகுணங் களையுரைத் திடவுந்
 துரிதமா யமுரி சலமெனு மயமாய்ச்
 சுடரதின் நாவினால் வலுத்துத்
 துய்யவெண் ணிறமாய் நந்தியுப் பெனவே
 சொல்லவும் பலபேர்க ளறியாக்
 கரியவிந் துப்பின் மகிமைகற் பத்துக்
 காமனுப் பானமாங் காரங்
 கணக்குடன் சொல்வேன் கரியுப்பு ஆதி
 கருதிய பிறவி மூன் ருமே

(74)

பிறவியின் வாழ்க்கை வாருகி யுபபாற்
 பின்புதான் கறியுப்புண் டர்ச்சு
 பெலத்துப்பின் னதனால் அமுரீயுப் பாச்சு
 பிசுகிலா மற்பாண்ட மதனில்
 இரவியுப் பீய்ந்து இறக்கியே வைத்து
 இயல்பதாய்க் குப்பியி லிட்டு
 இனியதோர் பாக மடிக்கடி யினங்கொள்
 இந்நாள் முதலீரஞ்ச ஆண்டு
 மறலிமாண் டிடுவான் வினைகளு மொழியும்
 வலுத்திடுங் காயமும் வைரம்
 மாய்கைவிட் டகல இருவினை பிரிய
 கையந்தப் படியறிந் துணர்வாய்
 பரையெனும் வாலை ஏகவஸ் ததனாற்
 பத்திய மதுபகர் வதைக்கேள்
 பாசியின் பருப்பு கருக்குரு வரிசி
 பசவின பா லுடன் நெய்யென நென்னே.

(75)

எனனவே மிளகா மினியசீ ரகமாம்
 இன்னமுங் கரியவேம் பதுவாம்
 இனையிலாக் கொடுக்காப் புனியது நலமே
 இசைந்தபத் திபத்துக்கீ தாரும்
 இன்னவை யர்கா திறைச்சிமீன் கீரை
 இகழ்ச்சியாந் தாம்பூலஞ் சுண்ணம்
 இலைநறி காய்கள் வஸ்துகஞ் சாவும்
 இலகிய பனையதின் பாலும்
 மின்னிடுந் தென்னை விருட்சத்தின் பாலும்
 மிகுநடை பனிமழை வெயிலும்
 விளங்குகக் குாலும் நித்திரை கொளலும்
 வேண்டுபெண் ணைசையு மகற்றி
 அன்னவை யோடு நல்லெண்ணெய் விடமாம்
 அணுகினால் மாணம்வந் தமையும்
 அகத்திய ருரைத்த அனுபவ மிதுதான்
 அடக்கமா யிருப்பது நலமே.

(76)

இருப்பதென றுலு மிடம்பொரு ளேவ
 வியலபுட னொருவேளை யன்னம்
 இகவிரா விற்பால் கிடையாமற் போனால்
 என்டிசை தனில்வன மேயும்
 விருப்பமாய் வெள்ளை யாட்டின்பா லதுவாம்
 மேதினி தனிற்கொடுக் காயின்
 விபரமாம் புளியா மதுகிடை யாட்டால்
 விசிதமாமுனியிலைத் துளிராம்
 அருப்பது மீறும் அதிதமாம் பிததம்
 அசடதாம் புகையிலை யகற்று
 அதுஉள்ள அளவும் எரித லுண்டாக்கும்
 அநேகநோ யமைத்திடும் அறிவாய்
 வருததும்பல் பிணிகள் இறைச்சியுண் ணெயர்ந்தால்
 வாயுலால் வதையுருங் கடுப்பாம்
 மச்சமுண் ணெயர்ந்தால் வயிர்வலி குன்மம்
 வருமின்னுஞ் சூலையின் னரிப்பே.

(77)

அரிப்பதுண் டாகும் அதிதவுஷ்ட ணமுமாம்
 அனலினால் வீறுவிறப் பதுவாம்
 அகற்றிடு மிளகா யறுபவித் துணர்ந்தால்
 அதிகவா தங்கள்வ யிறுநோய்
 வரிப்பிடும் பிராணன் வலுக்குஞ்சீ தளமாம்
 மறுகிடுஞ் சுரமெனுந் தோஷம்
 வஸ்துவை யுணர்ந்தால் முல்சுக்கு டதீதம்
 மலத்தினிற் கிராணியுண் டாக்கும்
 பிரிந்திடுஞ் சிலேதம் பனையதின் பாலாற்
 பிணியதாங் கால்கா முடக்கும்
 பேசுவோ மிருமல் அதிதமுண் டாக்கும்
 பிராணனை வதைத்திடும் பலமாய்க்
 கரிந்திடுந் தென்னை விருட்சத்தின் பாலைக்
 கருதினுற் சோகையும் பாண்டுங்
 கனத்திடுந் தேகம் வெளுத்திடுந் கொடிய
 கனலின்வெஞ் சுரமுமுண் டாமே.

(78)

கனலது மீறும் பாக்குவெற் றிலையும்
 கற்சண்ண மிவையனு பவித்தாற்
 கண்டததிற் கோழை சிலேதமமுண் டாக்கும்
 கடைவாயின் பற்கள்வே ரகளும்
 புனலும்வே றாகுந் தனுவெனுங் கோசம்
 பொரியுமுண் டாக்கும்நீர் கடுக்கும்
 புதுமையாய்ச் சுக்ரன் கல்கொண்ட டைக்கும்
 பொல்லாதீ பனத்தையு மடைக்கும்
 நினைவுவே றாகும் பிணியுணர்ந் தாக்கால்
 நிணமெலா முதிநீ ராக்கும்
 நிகரிலாப் பேதி யனுதின மிகவும்
 நேர்நிலை வேறாகும் நிசமாம்
 வுனிதைய ராசை மயலையுண் டாக்கும்
 வயிறுக டுத்தலு முஷணம்
 மாரியில் நடந்தால் கொடுமைபாஞ் சுரமும்
 வந்துடன் லபித்திடுங் காணே

(79)

லபித்திடும் ரனியில் நடப்பதும் நடந்தால்
 நாவினில் வரட்சியுண் டாக்கும்
 நமையது மதிகம் வேர்வையுண் டாதல்
 நன்னிழி கீதமும் பாழாஞ்
 சபித்திடுந் தாபங் மோகம்வந் தனாகுந்
 தணலினுற் கோரமாஞ் சுரமுஞ்
 சங்கையுண் டாதல் தலையிடி யிடிக்குந்
 தாதுவிற் சுவாலையு மதிகங்
 கபமுது வழங்குங் காற்றினிற் கதித்தாற்
 கருவிக ளார்தொண்ணூற் றுறுங்
 கால்கர மசதி உதிரஞ்சண் டிடுதல்
 கல்லடைப் பதுவுங்நீர் கடுக்குஞ்
 செபித்திடும் பிணிவந் தடுக்குமா ரோசிகந்
 தினந்தினம் வெள்ளையோக் காளஞ்
 தேகத்திற் குடைச்சல் நாகிரீர்ப் பாய்ச்சற்
 செலதோஷஞ் சிரசிலுண் டாமே:

(80)

கற்பமுண்ண நாள்.

வேறு.

உண்டுணர்வ தாகியுல கந்தனி லுயர்ந்த
கண்மேது சாரையெனுங் கற்பமுண்ணு வீரேற்
பண்டியல்மு தற்பிறையாம் பெளர்ணமியின் நாளில்
உண்டுமுன் றும்பிறையி லுன்னதமதாமே. (81)

உன்னித மறிந்தமுரி உற்பனம தாகில்
இன்னிச மிகுத்ததொழி லின்பெருமை காண்கில்
ஆன்னிய நிமித்தமது யாரறிவர் சித்தர்
வன்னிகதி கற்பமுணர் வாலேவய தாமே. (82)

மாதாஅபி ராமியருள் மலர்க்கமல மீதிற்
சாதுவயி ராக்யசுழி சந்நிதியின் மூலம்
வேதமெனுஞ் சுத்தகாச மாமதியின் சூட்சம்
பேதமற விர்த்ததித பிரபலமதாமே. (83)

விந்ததித வாருகியில் மேருவெனுஞ் சாரல்
அந்தபதி சாகர மடுத்தகரை யோரம்
வந்தநர நீரிலுரை மானகரிற் சோணர்
அந்தணரின் முத்துணர்வ தாகிலது வாமே (84)

முத்துகளில் ரத்னவகை மூப்பொழுது முணர்வார்
முத்தொழில்க் டுத்துதிரு முத்திதனை வாரிச்
சுத்தமதி பாரைகள்தொ டுத்தகட லுள்ளின்
உத்தமரி சைந்துலகி லுத்தமமென் பாரே. (85)

உத்தமக டற்குருவின் உங்கதனைக் கொள்ளல்
இத்திசையிற் பண்டிதர்க்கி சைந்தவிழ்த மென்க
மத்துவர்கள் வாதியெனு மானிடர்க்காய் நீருள்
வைத்தபொரு ளீசனு மமைத்தபொரு ளாமே. (86)

பொருளுறுங்கல் லுப்பறியப் பொன்மகமே ராகும்
உருவதீதத் தின்பெருமை யுணர்வதெளி தல்ல
பருவமணி கடலுனெடை பாகமெனுஞ் செய்கை
மருமதிய மமுரிபடி வகையதுகாணோ. (87)

படியமுரி நான்னையொரு பாண்டமதி லிட்டு
படியெனும்பூ நீரிலதைப் படியுடனே தாக்கி
வடியமறு பதுகடி கை யதுவமுரி தெனிய
மடியநில வுப்பதனை மதியிலிடு வாயே.

(88)

மதியிலிடு வன்னியொரு வகையதுவின் கம்பால்
அதிதவித பெரியவனல் அமுரியது சுண்ட
விதியிதெனும் வாறுமிக விப்படிச்செய் வீரேல்
நிதியகடல் வாரியுவர் நீங்குதலையாமே.

(89)

உவரதுகற் பாரைநில வுப்பதிக சுத்தி
எவருமறி யாமலுமீ ரைந்துதரந் தீட்சைக்
கவரதித கோடிகணக் கில்லைகட லுப்பிற்
சவகமனவெ முந்துமுயிர் தானதுவி ளம்பே.

(90)

விளம்புசெய நீருவெடி யுப்புஒரு சேரு
வளம்பெறப்பூ நீருவகைக் கொருகழஞ்சு சேரு
திளம்பெறவெண் காரமது சேரதுவு மாகும்
இளம்படிகஞ் சேருமிகு சாரமது சேரே.

(91)

சாரமது வோடிது வகைக்குச்சும னாகுங்
கூறரிய நாலுவகை குளிக்கல்லி னிறுக்கி
ஆறரிய தாகவதி யமுரியத னாலே
வீரமதை முத்தினம்வி டாமலுட னுட்டே.

(92)

விடாமலதி லிட்டுமெழு கம்பதம தாகில்
உடாமலும்வழித்துணர்வீ ருகவையது வாகப்
படாமலுடன் சேருவகைப் பாகமது நாலாய்ச்
சுடாகமெனும் பில்லையது சூட்டிமீ தாமே.

(93)

சூட்டிரவி தன்னில்மிகச் சூடுபட வாட்டிக்
காட்டிக்கன லேறித்தழற் காய்ந்ததன்பின் னோட்டில்
வாட்டியடி மேலுமுற வாகவும்ப தித்துக்
கூட்டியமண் சீலையது குக்குடம தாமே.

(94)

குக்குடம தாகவகை கொண்டுபுட மாறி
விக்கிரமெ னும்பில்லைபது வெவ்வே ரதாக
உக்கிரமு டன்குக்கு ட த்திலொன்றது செய்வாகிற்
தக்கியமெ டுத்ததனைச் சாற்றிடலு மென்றே. (95)

சாற்றியகு முிக்கல்லிற் றுனதனைத் தாக்கி
மாற்றிடவ ரைத்துப்பொடி மயனமதாய் ச்செய்து
பேர்த்திடும்பிங் காணிலுடன் பின்பதனை யூட்டி
பார்த்துநீ வைதனைமிகப் பக்குவமா யாக்கே (96)

பக்குவமெ னும்பனியிற் பாகமது வாக
இக்கனிய சண்ணமிது இப்படியீ ரைந்தும்
வைக்கசெய நீருமதன் வேகமதே வேகம்
புக்கிடத்தி னந்தினம்பு கழ்ந்துசலம் வாங்கே (97)

வாங்குசெய நீருவள மாகுமொரு குப்பிப்
பாங்குபெற வேயதனைப் பக்குவம தாக்கிச்
சாங்கமது பாரைநில வுப்பதனைக் கொண்டு
தேங்குழிக கல்லிலொரு சேரதுவும் ஊட்டே. (98)

சேரதனை லுட்டிசெய நீரதுவுந் தாக்கிக்
கூரொருநா ளாட்டிடக் குறித்தமெழு காணற்
பேரிதனைச் கொண்டுமிகப் பில்லையது வாக்கி
நாரியறின் நிழலனுகா ரவிமுகத்தி லாட்டே (99)

முகவருன் பணியரவி முகத்திற்றழல் சொரியப்
புகழுங்கதிர் முசுசெயம் பூட்டி யெழு வாரம்
மிகசதிரோ டதனிலுறு மேஷமவருங் காலம்
விகடமனு காமலும்வி திப்படியே தாக்கே. (100)

விதிப்படிமே லோடுறமென் மேலுமதை மூடி
நிதிப்படிமண் சீலையது நேர்மைமிக வாக
மதிப்படிது ருத்தியதன் வாய்ப்படிய லுதி
முதிர்ப்படிமு ணைதவறி டாமுண்ணதை வாங்கே, (10)

வாங்கிவிடு யிந்தவிதம் போல்மற்ற மருந்தைத்
தூங்கிவிடு காமலுநற் சுத்தசலப் பனியிற்
பாங்குபெறு மச்சலத்தைப் பாய்ச்சிவிடு பீங்கான்
நீங்கிவிடு காமல்நில வுப்பதின்நீ ரூட்டே. (102)

ஊட்டிவிடு நீரதனி லுப்பதனின் சுண்ணங்
காட்டிவிடு மன்பெருகல் லுப்பதின் குழம்பை
நாட்டிலறி யார்கள்சிவ ஞானியறின் கூர்மைப்
பாட்டிலறி யாமற்பறைப் பாரையுப்புன் னதமே. (103)

உன்னதமு றைந்துகன லோடியனற் ருவி
கன்னியபி ராமியருள் கற்பனையி னாலும்
இன்னீர்சல மாமதியி சைந்துஅரை நாட்டி
சென்னியனல் மீதிவிதைச் சிந்தித்தருள் வாயே. (104)

சிந்தையனு காதுசிவ காமியருட் பாதம்
வந்துதொழு! தேபணிய மண்டலமண் மீதிற்
கண்டுதினம் பூசிக்கனி வர்க்கமறு சுவையும்
மண்டலமவைத் தேயுணரும் வஸ்துவிது வாமே. (105)

கல்லுப்பு.

வைத்திடுபீங் கானதனில் வாணுசல நீர்மேற்
சித்திரக்கல் லுப்பதுவின் செய்கைதனைக் காண்கில்
முத்துவின்றன் சுத்தலெளிர் வைத்துபனி நீர்மேற்
கர்த்தனநட னம்புரியங் கல்லுப்பிது வாமே. (106)

கல்லுப்பது பாரைகருக் கண்டனர்கள் வாதி
அல்லும்பக லும்ஒருவ ரருகிலணு காமல்
நல்லசல மேற்பட்ட நன்மலர்ப்பூஞ் சூட்சந்
தொல்லைவினை யாதிதமுஞ் சூழ்வதிலை யென்றே. (107)

சூழுமதிப் பாரையது சுத்தபனி நீர்மேல்
வாழுமொரு மண்டலம திற்படிகம் போலாம்
நீழுலகெ லாம்புகழும் நேர்மைநில வுப்பாந்
தாழுதலில் லாமற்தக டாய்வினையும் பாரே. (108)

விலையுந்தக் டாதிதம வெள்ளப்பிரகம் போலாங்
கலையதிதம் பதினாறுந் காந்திமதி சூழந்
சூலையெனவுந் குப்பிதனிற் கொண்டதனைத் தாக்கி
முளையெனவுந் சூட்டிமிக முத்தமதில் வையே. (109)

மதிபெருகிக் கதியடைய மகிழ்விதமெய்ஞ் ஞானம்
விதியினமைப் பதுவிசித விந்துமதி சாரம்
விதியைமறைத் தேயமுதம் விளங்குந் சுழிமீதிற்
பதியமலர் சூடியருட் பானமது செய்யே (110)

செய்து வரமுன்செய்திடு தீவினைகள் போகும்
மெய்யது விளங்கியுன்றன் மேனியும் பொன்னாகும்
ஐயமில் நடுக்காண்ட மதினாரு திபாரு
கைபாகமுந் குருமுடித்த கடைக்காண் டமிதாமே. (111)

கடைக் காண்டமும் நூற்றினிலே கருவிபரந் தோணுஞ்
சடைக் காமலெ நூலதனை தான்வைத்துநீ பார்த்தால்
மடைதிறந்த வெள்ளமது வந்ததுபோல் யோகந்
தடையிலா தேயாகுமதுதன்மையிது முற்றே (112)

நடுக்காண்டம்

முற்றுப்பெற்றது.

பரமபதிதுணை.

புலஸ்தியர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய க ற் ப ம் 300.

கடைக்காண்டம் 100

முத்திதரும் ஞானவழி மூலச்சுழி மீதிற்
சத்தியபி ராமியுயர் சதுர்க்கமல பீடந்
சித்தியருள் பெற்றிடுந்ற் சித்திரமணி வாயல்
நித்தமலர் பொழியிரவி நிர்மலமுங் காப்பாம். (1)

நிருமலநி ரந்தரநி ராதரம ஞபி
கருமவினை யுற்பவித்த காமிதவி ரோதி
வருமவுவ ரதுகடலில் வாருதியி னாலும்
மருமமதி சூழ்மணி மகுடமலர் காப்பாம். (2)

வேறுசந்தம்

கருவிகள் தொண்ணூற்றும்நிர் மலமாய்ச்
கனலெனு மதியுணர்ந் ததனாற்
காயம்பெவ் வேறாய்ச் சனனமுண் டாதந்
கனகரத் தினவொளி யறிய
மருவிமும் மலமுங் கருகிநீ ருகி
மதுரசஞ் சீவியென் னமுதம்
மதிநில வொளிவாய்ச் சுழிமுனை யிடபின்
வலமிடங் கதிர்மதி சூழும்
வருதம வாரி பொழியமும் மலமும்
மாய்கையு மகிழ்ந்துசஞ் சலம்போய்
மதியெனும் ரவியை மனம்புணர்ந் துணர
வாலையி னடிபணிந் தருள்
சூருமுனி மதுர வாக்கியத் துணர
சூண்டலி வளர்மலர்க் கமலக்
கும்பமென் றிலகும் காரகா ரணத்தாற்
குஞ்சர முகவனைத் துதிப்பாம். (3)

குஞ்சரத் ததீத மதூரத்தே னின்பக்
குண்டலி வல்லமை யுடைய
குகைவள ரரிய பிராணவாய் வதுவுங்

குடியிருந் திலகுமா நகரில்
நஞ்சரத் தமுத பஞ்சபூ தியமும்
நடனவுல் லாசமே புரியும்
நாதவிந்துதித்த கருநெல்லி வளமும்
நன்மதி சாரைவெண் சூழ்ந்
கஞ்சமா மலராங் கருதிய நலமாங்
கதியுறு யோகமென் மேலாங்
கருணைமெய்ஞ் ஞானம் விதிப்பதா லினிய
கனியெனு மமுதெனுங் கருத
விஞ்சையின் பெருமை விதிப்பதால் மூன்றோர்
விட்டடித் தொட்டதோர் தசையால்
விளங்கிய வன்னி ரவியொளி மேவு
மிகமூலப் புளியிருந் திடமே.

(4)

மிகமூலப் புளியு மமுரியு மியல்பாய்
மென்மேலு மதீதமா யமுந்தி
விளங்கிடுஞ் சாரை யரவத்தால் மடங்கி
மிகவஞ்ச தலைநாகப் பாம்பை
உகமையாய்ப் புணரக் கரேசுண் ணமதாய்
உகாரமென் றதுபுளி யுணர்வாய்
ஒராண்டுபின் வாங்கி ரவிதனி லுலர்த்தி
ஒரிடி யாயிடித் ததனைச்
செகத்திலவாழ் மனிதர் எவர்களு மறியாச்
சீலையில் வடித்துச்சூ ரனமாய்ச்
சிறியதோர் கலசம் அதனில்வைத் தினிக்கேள்
தேவியம் பிகைபதம் போற்றி
அகத்திய ரருளா லடிபணிந் தேற்றி
அக்கார வமுரிகொண் டிடவும்
அருணவுச் சமதி லறுவகை நீராம்
அகரம்விட் டுகரத்தை யுணரே.

(5)

அகரமா மாதிரி யந்தத்தி லுகரம்

அன்புட னனையுர மரக்கி

ஆண்டொன்று இந்தப் படிபிச காமல்

அடிவிட்ட தகன்றுசெல் லாமல்

உகரங்கொண் டேயம் மூலத்தின் வாசி

உங்கென்று தாரைகொண் டேது

ஒருகடி கையினில் நவத்துவார வாசல்

ஒடிடா வாசியா லழுத்து

பகருவேன் காலே மாலையு மிரண்டு

பழக்கம தாயப்பி யாசம்

பதறிடா மலுமே கண்டதா ரணையிற்

பாகமா யூதிடும் வாசி

விகற்பமி லேழா யிரத்திரு நூறு

விளங்குமு லத்தினி லிணைந்து

வேறதாய்ப் பிரிந்த சுவாசமொன் றுகி

மிகுவளர் பிறையெனும் வகுப்பே

(6)

முதலாவ தாண்டு

வளர் பிறை யிருபத் தொராயிரத் தறுநூர்

வாசியு மூலத்தி லிருந்து

வாழ்விக்கு மாதந் தசதிங்க ளாண்டு

மருவிய அமுரிகொண் டிடவே

இளவுரு வாக விரண்டுதிங் கனினில்

இலக்க வாஞ்சையையுமே வெறுத்து

எழுபத்தீ ராயிர நரம்புகள் வலுவாய்

எட்டுச்சா னுடலெங்குங் கனலாய்

மருவிய வாசம் பிராணன்மேல் நோக்கும்

வாசியுங் கால்கொண்டு பரவும்

மதிரவி யிரண்டும் பிரகாசம் புரியும்

மனமொரு தலையாமோ ராண்டு

கருவுரு ளதனா லீராண்டு சென்று

கனகமா குந்தேகஞ் செழுமை

காரசா எத்தைப் புவிதனில் மாந்தர்

கலைக்குத வாதெனப் பழிப்பார்

(7)

இரண்டாவதாண்டு

யழக்கம் தாக வாசிமு லக்கிற்
படிந்துமே நாதவிந் ததனிற்
பரியதாய்ச் சொரூப மாய்த்திரண் டதுவாய்ப்
பரபர்ம்ம ஒளிவதாய்ச் சைல
அழகென்ன சிசுவாய்ப் பாலன்போ லுருவாய்

அகரவு காரத்தி னருளால்
அக்கினிச் சுவாலே யனலினு லெடுத்த
அசுடிலாக் காமமென் றதுவாய்
உழவுவெள் ளாமை பயிரிடும் விளைவாய்
ஊமையாம் போலுரு வாகி
உகரத்தா லமுரி வலுத்துக்கண் டதுவாய்
உயிருட லொன்றதாய்ப் பொருந்திச்
செழுமையாய் ரோகம் அருணதுட் பமதாய்
தேவியம் பிசையெனும் வசியந்

திரேகமா திதழும் ரவியொளி பகலாய்த்
தெளிவதா மிருளும்போ மதியே.

மூன்றாவதாண்டு.

இருளது மாறி மதியொளி வாகும்
இராவினிற் பளிங்கது போலாம்
இரண்டிட னாண்டு சென்றபின் மூன்றில்
இனியென்ன இருதய மறியப்
பருவமா மமுரி நிறமது செழுமைப்
பருதியா முதற்பட்சங் காலே
பாகம தாக அடிக்கடி அருவி

பழமைமுன் வருவதும் வாரா
முருவதாய் மூன்று வேளைதான் வருமும்
மூலத்தின் புளியைச்சூ ரணமாய்
முக்கியப் பிங்கான் தனிவிட்டு அமுரி

மூன்றுசா மஞ்சென்ற பின்பு
உருவெனு மிரதந் தன்னிலிட் றெவாய்
உண்டையுஞ் செய்துணர்ந் துடனே
உளவறிந் துண்டு பிராணவா சியைத்தான்
ஓமென்று சும்பித்து ஊதே.

ஊதிடுந் தாரை யுறக்கங்கொள் ளுதலும்
 உரத்தகூக் குரலது மாகா
 உறுதியாய்க் கண்டந் தனிலுறும் வாசி
 ஓசையை பெவர்களு மறியார்
 ஆதியுமந்த நாதவிந் ததுவே
 அண்டபின் டங்களு மதுவே
 அப்புவுப் பதுவே கருநெல்லி சாரை
 அகாரவு காரமு மதுவே
 கோதிலாக் கார சாரமு மதுவே
 கோசமும் பீசமு மதுவே
 குறுமுனி யருளாற் புலத்தியன் விளங்குங்
 குவட்டினிற் சித்தர்கள் பணிய
 வாதிக ளறிய வைத்யர்க ளறிய
 வளர்யோக ஞானிக ளறிய
 வகைமிகு மிந்த கற்பகுத் திரத்தை
 வைத்துப்பூ சித்துப்பார் தனிலே

10

பாரினில் மூலப் புளிச்சுண்ண முரைக்கப்
 பதினெண்பேர் சித்தர்கள் மகிழப்
 பணின் றுயான் னுதிக்க உலகினிற் சரக்கைப்
 பக்குவ மாக்கவி னிக்கேள்
 ஆரிமி குத்த கருநெல்லிக் கனிதான்
 அரிவிந்து என்னுமப் பதஞல்
 அதுஒரு மணங்கு எவரும நிந்திடா
 தடக்கமாய்க் கொண்டொரு பாண்டம்
 நேரதிலடக்கி நதிசலம் வாங்கி
 நேர்மையா யிருமணங் கெடைதான்
 நிரைத்துச் சர லதனில் இருவித பாகம்
 நிர்மல மியல்புடன் புகட்டி
 வேருற வில்லா தறுபது நாழிகை
 மிகவுஞ்சேர்த் ததுநன்று யூறி
 விழைவுறப் பிசைந்து பின்பறு பதுவும்
 மேவிச்சென் றேனைர் விளக்கே,

11

விளக்கமாய்ப் பிசைந்த பின்புமூன் னுநாள்
 மிகத்தெளிந் ததுசத்த சலமாய்
 விதரணை யாக மண்ணினிற் றெளிந்து
 மேன்மையா மநீரை வாங்க
 அளம்பெறுஞ் சுக்கான் பாணையங் கோட்டை
 அதற்குத்தென் பாரிசம் விளைவு
 அறிகுவாய் மூன்று காதத்திற் கப்பால்
 அருவிபா யுங்*குறுங் குடியாம்
 வளநிலஞ் சூழ்ந்து மற்றவர்கள் நாளும்
 வாழ்புவி யதற்குத்தென் திசையில்
 மகிழ்ஹம் பூமி மலைவன மடர்ந்து
 மல்லல்தா னியங்களுந் நிறைந்து
 விளைகுன் றின் சாரல் அதனடி வாரம்
 வெட்டுவர் சுண்ணும்பு பாலைம்
 வெண்பளிங் கதுவாம் புட்பரா கத்தின்
 விளங்குசந் திரனொளி வாமே.

73

ஒளியிகு மதியாம் பிரகாச மிலகும்
 ஒருமணங் கதுசுண்ண நீரை
 உள்ளம கிழ்தலோ டிலகோர்க ளறியா
 உரியபாண் டத்தினில் நன்கு
 தெளிவுடன் வடித்துச் சீக்கிர மிறக்கிச்
 செழும்வன்னி மூட்டிய டெப்பிற்
 தீர்க்கமா மனல்கொண் டக்கினி வீசக்
 திறமாய்வைத் தெரித்திடும் போது
 அழகிய வாலை கௌரிப்பெண் னானே
 அகத்திலெண் ணித்தியா னித்து
 அவன்பதம் போற்றி அன்புறப் பணிந்து
 அதற்குமேற் பாண்டத்தை நோக்க
 வழியுமே துரைதான் வரும்பதம் வாங்கி
 வாவரப் பின்புமா றுமல்
 மதிசலஞ் சுண்ட எண்ணெய்வற் றிலகும்
 மாநவக வெர்க்கச டெடுத்தே.

13

எடுத்தெடுத் துணர்வாய் இனிப்பத மாகில்
 இலகிய நாதமென் நிரதம்
 இசைந்தகுங் குமம்போல் நிறமது ஒளியாய்
 இருப்பதி னியல்புகண் டினிப்பின்
 அடுத்தாட னிறக்கி ஆறவைத் தினிதாய்
 அதனைப்பார்த் திடுமள வினிலே
 அழகிய நிறமால் திருவெனு மொளிவாய்
 அரிதளம் போலுமே பரிநான்
 கடுத்திடி விதுவும் அதீதமாய்ப் புளியிற்
 கடுஞ்சுண்ண மெனுங்கரு விதுவாங்
 கரையிலாத் தொந்த மீரஞ்சு தரத்திற்
 சற்சுண்ணம் படியது மொன்று
 தடுத்திடா மலுமே சலம்படி நாலு
 தண்ணீர்தெ விந்ததை வாங்கிச்
 சலத்தெளி வதனிற் புளிச்சுண்ணங் கரைத்துத்
 தனியெடுத் ததனைவைத் திடுமே.

14

எடுத்திடக் களிவு மெண்ணையு மதீதம்
 இலக்கியப் புளியதின் சுண்ணம்
 இப்படிச் சவுத்து இனியகற் பனையாய்
 இயம்பிடு வெண்மதி வெளிராய்
 அடுத்தாற வாக அதீதச்சுண்ணத்தை
 அற்புத மாகவு ரைப்பேன்
 அருட்படி காரம் வெண்காரஞ் சாரம்
 அதீதமாம் வெடியுப்புப் பாரை
 தொடுத்துடன் வரைக்குச் சமனஞ்சு பலந்தான்
 சுகாதீத மாகவு மெடுத்து
 சுகிர்தநற் பாண்ட மதனிலிட் டிதனைச்
 சுயம்பெனு புளிச்சுண்ண வகைக்குக்
 கொடுத்திரு பத்து அஞ்சுமே உறவாய்க்
 கூறிய ஐம்பது பலத்தைக்
 குறித்தொரு பெரிய பாண்டமிட் டதனிற்
 குருவெனு மமுரீலிட் டிறவே.

15

அமுரியீ ராறு படியள விட்டு

அறுபடி சுற்சண்ண மதனில்

அளந்துநீர் தாக்கிக் கரைத்துற வுணர்ந்து

அருட்பெற மூன்றுநா ளதன்பின்

அமுதவம் பிகையின் பதமலர் போற்றி

ஆதித்தன் காற்றுப்ப டாமல்

அதிரக சியமாய் அடக்கம்வை யில்லம்

அறிசதுர் நாட்கழிந் தந்நாள்

சமுசய மில்லாப் பாண்டத்தின் நடுவில்

தமரொன்று தவறாமற் போட்டுச்

சங்கைகொள் ளாமற் பெருத்தபாண் டத்தின்

சமவது இறங்கவிட் டிசைவாய்க்

குமுறிடா மலுமே தெளிவுநீர் வாங்கிக்

குறைவிலா தடுப்பில்வைத் தெரியக்

கொரேமின் றினிதாய் ஒருமரக் கொப்பாய்க்

கொண்டுடன் கமலம்போற் றியே.

16

காமக்க மலத்தீ எரியும்பேர துறையுங்

கடல்துரை யுறவது போலுங்

கசரதை யெடுக்க நீர்கள்சுண் டிடுமாங்

கல்மலும் யாவுங்க முன்று

சோமனென் றொளியாய்ச் சுகாகித வெளிராய்

சுயம்பிர மாகச்ச வறுதற்

ஞட்சமிப் பாகம் வருதற்பின் பாகஞ்

சுவறிடு மிரதம்போற் றைலம்

வாமப்பா லமிர்த மதுவெனும் பானம்

வளப்பமா மியல்புவாஞ் சனைபோய்

வஸ்துவாம் நாதம் வருதலைக் கண்டு

வண்மையா மமனிகொப் பளிக்குங்

காமப்பா லுணர்ந்த கசடருக் கிந்நூல்

கருதிடிற் கழுதையாய்ச் சணனங்

கருவினி லுதிப்பர் வினையுய்வந் தெய்துங்

காட்டொணு திதுகற்ப நூலே.

17

சுற்பம்பின் நூறுள் வழலையின் பெருமை
 காட்டொண ரகசிய ஞானக்
 கருவெனும் பாண்ட மிறக்கவைத் தாற்று
 கனலெனுஞ் சுடரது தணிந்தாற்
 பற்பம தாகு ரவியினி லுலரப்
 பாகமாய் வைத்தெடு வாரம்
 பனிக்கதின் நிறமாய் அதிதச்சண் னைமதாய்ப்
 பாய்ச்சிடுங் குப்பியி லடக்கி
 மற்பெட்ட கத்தில் வைத்திடு வாடை
 வாசமும் வெளியில்ல ராமல்
 மதியெனும விந்து சந்தரபுஷ் கரணி
 வாருதி அப்புவென் னதிதத்
 தற்பர மெனும்பேர் அண்டமு மிதுவே
 சதாசிவன் கங்கையு மிதுவே
 சராமா யிலகுஞ் சோதிப்ர காசச்
 சராசர மதில்நிறை யொளியே.

18

உப்பின் பெயர்.

நிறைந்ததற் சொருப ரோமந் ருசி
 நிராமய நிலவுப்பென் நிதுபேர்
 நிராதார மெனும்பு பமுரிபஞ் சாட்சரம்
 நிகரிலா உப்பினை யுரைக்க
 விரைந்தமா வென்னுட கடுவனை யெனுமாய்
 விளங்கிய அவ்வெனு மெழுத்தாம்
 மேதினி தனிலே சிறுவர்க ளமுரி
 விரும்பிடு மூன்றுபத் திரண்டாய்ச்
 சிறந்திட்ட செய்தி தனையுணர்ந் தினிதாயச்
 செப்பிய பாண்டத்தில் நல்ல
 தெளிவுவிட் டதனிற் கற்கண்ண நீறு
 திருத்தமாய்ப் படிபதி னாறு
 வரந்தரும் வாலே மலர்த்திருப் பதத்தை
 மருவியா ளாதனை செய்து
 வளரமு ரியிற்றாந் கிமனது சலியா
 மதுதனைக் கரைத்துவைத் திடவே.

19

மதுதெளிந் துவர்போய் மதுரசஞ் சீவியாய்
 மகிழமு ரியின்கச டகன்று
 வாருதி யுவர்போய்ச் சுத்தகங்கையதாய்
 வஸ்துவென் றதுமிக வொளிவாய்
 இதுசதுர் நாளில் இணையிலா மலுமே
 எடுக்கவு மிதற்கடி நடுநேர்
 இசையுமோர் பாண்ட மதனில்வைத் திருக்க
 இனியநீ ருவிபோற் சலமாம்
 அதின்மையத் துவாரம் பக்குவஞ் செய்வாய்
 அண்டமென றதுதிரு மாலாய்
 அமுதமாய்ப் பணி நதிடகாய்த் தெலிந்து
 ஆறதாய்ப் பெருகியவ் வழியிற்
 சுதனரு ளிலகு முத்ததிற் கதிகந்
 துய்யவெண் மதிநில வாகிச்
 சுயம்பிர காச மெனுங்கார சாரஞ்
 சுகாதிதப் பேரின்ப மெனவே.

20

வழலையுப்பு.

எனுமது சுவைநீ ரிருவகைச் செயநீர்
 இலகிய திராவகச் செயநீர்
 எடுத்தக மதனி லிகலதா யுணர்ந்து
 இடும்வன்னி கமலம்போ விசைந்து
 கனம்பொருந் தியநீர் கனலெனுமதுவாய்க்
 கசடகன் றதன்னுரை விளங்கக்
 கருதிடு மதுகுழ் கண்டுபோம் பொழுது
 கண்ணாடி விளங்குபொன் னுருவாய்
 இனமது பாகஞ் சுவறிடு மினங்கண்
 டி றக்கிவைத் தாறச்செய் திடுபின்
 எடைதயி ரதுபோல் இளகியுப் பதுவாய்
 ஏகா சூரமெனும் பொருளாய்த்
 தனமறிந் துணர் வழலையுப் பிதுவார்
 தணலது ஆறிச்சாந் தமதாய்ச்
 சாரவின் திரிய ஐந்துஅட் சாமாய்ச்
 சாற்றிய வாறுகண் டிடுமே.

32

சாரமென் நிதினைக் குப்பியி டடக்கிச்
 சங்கையில் லாமலி ரவியிற்
 றரணிமா னிடர்கள் அனுசரி யாமற்
 றுன்னை வாரஞ்சென் றெடுத்துக்
 காரமாஞ் சாரம் நாதவிந் தெனுமாய்க்
 கல்லுப்பெ னுங்குருத் ததனாற்
 கதிர்மதி சுடர்தான் வழலைமுப் பிதுபேர்
 காட்டொணா ரகசிய மிதுகாண்
 வேறென்று மிலைபார் அடிநடு முடியும்
 விளக்கினோம் அகத்திய ரருளால்
 மேதினி வாழும் வாதிகட் கிதன்பேர்
 வேறதாய் விதித்தனர் விழலாய்ப்
 பாறையுப் பறிந்து பாகங்கண் டறிவோர்
 பருதியென் றதன்மதி யறிவார்
 பலபல தூல்க ளிதற்கொவ்வாச் சூசுஷம்
 பரமதை யறிந்தறி யாரே.

22

பொய்ம்மை வாதிகள்
 அறிந்தறி யாம லம்புவி மனிதர்
 அனந்தசாஸ் திரங்களா ராய்ந்து
 அகப்படா துருவின் கருவறி யாமல்
 அண்டக டாகமுந் திரிந்து
 பறிமய வாசை பிடித்துப்பேய்ப் பித்தர்
 பாரிலுள் ளோர்களை மயக்கிப்
 பலபல சரக்கைக் கருக்கிச்சுட் டதன்பின்
 பணங்களைப் பறித்திந்தப் பாரில்
 வெறிபிடித் தவர்போல் வேடமுற் றுலவி
 வேசியர் மயல்மிக விரும்பி
 விரகம் தாகிக் கள்ளாடன் கஞ்சா
 விதமுண்டு *வாமங்கொண் டலைந்து
 நெறித்தவம் மறந்து வாய்மதம் பொழிந்து
 நிலையறி யாமல்ஞா னத்தை
 நிகழ்த்தியே நாய்போற் குலைத்துமே திரிந்து
 நிதமுமவாய் புலம்பியே வாழ்வார்.

23

*வாமம்—திமை, விரோதம்.

வழிவொன்று மிலைபார் வழலைமுப் பதீதம்
 மருவிய முப்பத்து மூன்றும்
 மறப்பிலா மனுமே ஞானமுள் ளவர்க்கு
 மதிரவி சுடரதாம் வஸ்து
 தெளிதேனுக் கதிகம் ஆமுரியி னுப்பு
 திருத்தமாய்ப் பலமொரு எடைதான்
 செய்கைவா சனையாற் புனியெனும் லவணஞ்
 செழுஞ்சுட ருப்பதாம் பாரை
 உளிக்கடங் கர்து கல்லுப்பு லவணம்
 ஒருபல வகைக்குமே சமனும்
 உருவிது ப்ரம்மன் விஷ்ணுருத் திரரை
 ஒன்றதாய்க் குழிக்கல்லி லடக்கி
 விழிமட மாது வழலையைத் துதித்து
 வெடியுப்புச் செயநீர்விட் டதனை
 விடாமனு மொருநா ளிடைவிடா மனுமே
 விசற்பம்வா ராமலாட் டிடவே.

24

விசற்பம்வா ராம லிடைவிடா ததனை
 மிகவென மயனம தாக்கி
 மெழுகெனும் வருத லுவமைய தாக
 மென்மேல தாயாட்டி வழித்து
 புகலிலா வட்டம் மெழுகதை எடுத்துப்
 புனிதமாய் ரவிமுகந் தாக்கிப்
 புனல்சொரிந் திடவுங் கனல்படத் தணியிற்
 புகழவே வைத்தொரு வாரம்
 அகமகிழ்ந் தினிதாய் அகத்திய ரருட்டண்
 ணறியபொற் பாதநன் மலரை
 அர்ச்சித்துப் போற்றி அகமகி லடக்கி
 அவ்வக லகலது முடி
 இகபர கதியி லுலகெலாந் துதிக்க
 இதற்குமண் சிலையு மேழு
 இசைந்துசந் திகழா திரவியி லுணர்ந்து
 எடுத்துகுக் குடத்தினி லியம்பே.

25

சுண்ணச்செயநீர்.

இயல்புடம் புகட்டி எடுத்ததை யாற்றி

இதற்குள் சுண்ணம்பர்த்த தீடினும்
எளிதல்ல முப்பு உலகத்தோ ரறிய

இறப்பிறப் பதுபிரிந் தீடினுஞ்
சயலது அறியத் தந்தையின் விதியாற்

றவப்பய னறிவதுங் கடினஞ்
சாத்திர மாறும் வேதனால் மறையுந்

தத்துவ மாய்ந்தது கடினங்
குயில்மட மாது கொங்கைமின் னாளர்

சொஞ்சுமற் றஞ்சினும் வாலேக்
கோதையம் பிகைப்பெண் ணமிர்தபெரற் கமலங்

குறித்துடன் தொழுது அர்ச் சனைசெய்
மயில்மலர் குழும் மரகதப் பச்சை

வழலையென் றிகைச்சுண்ண மெடுத்து
மதிமலர் குடிவலுத்திடுங் குப்பி

வசமதுள் ளடக்கிவை பதனம்.

26

பதனமென் றதனிற் பலமொரு ளடைகாண்

பாய்ச்சிடுங் குழிக்கல்லிற் பதமாய்
பரங்கிவைப் பதுந வாச்சார மோடு

பச்சைக்கற் பூரமவ் வெடைதான்
மதனசவ் வாது கஸ்தூரி புனுகும்

மயில்நிற மதுவண்டு பசுமை
வராகனென் றதுவே வகைவகை சமமாம்

வழலேழுப் பமுரியின் சாரஞ்
சுதனரு ளாவின் கோரேர சனையுஞ்

சூட்டிடு மயனம தாக்கிக்
சயவசீ கரமாந் ஹாயவெண் பிங்கான்

தொடுத்ததிற் பனியில்வைத் தினிப்பார்
உதகமென் றிரதஞ் சயிலத்ரா வகமாம்

உன்னதச் செயநீர்சுத் தமிழ்தம்
ஒரிரு மூன்று நாளதில் மதிநீர்

உவகையாய்க் குப்பியி னுணர்ந்தே.

27

உணர்ந்து உன்னிதமாஞ் சலமெலா மெடுத்து

ஒன்றுமில் லாமலு முவமை

உருவறிந் துகித மறுவித மறிய

உடனொரு பாத்திர மதனிற்

றணல்சொரிந் திடச்சவ் வீரம்நாற் கழஞ்சு

தனைப்பொடித் தன்கமைய தாக்கித்

தனிரவி வாலேத் தம்பன மனுவே

தவப்பய னுறக்கை கதிரிற்

குணவிக சிதமாய்ப் பாலனைப் பதமாய்க்

குறித்திடில் முருக்கம்பூ வனுபோற்

குறுமுனி யருளாற் ஒருதின மதனிற்

கொடியசுண் னமதாய்வி ளங்கும்

இணையிலா வதித வழலையி தாகும்

எட்டெட்டு பருவத்தி னாலும்

இலகியே பொருமல் குளிகைசா ரனைக்கு

இனிப்பனிக் கதனிறம் வெளிரே.

23

வெளுத்துந் றுகும் பதமறிந் தியல்பாய்

வெண்மதிக் குப்பியி லூற்றி

வெகுபத னமதாய் அடக்கம்வைத் துடனே

வேதாந்தி யாய்ப்புவி தன்னிற்

பழுத்தவஞ் செழுத்தாய் அமுரையி லுணர்ந்த

பழம்புனி மூலமென் றெழுத்தாற்

பராபர பரையா மிருவகை யதனிற்

பாய்ச்சிடு வழலையுன் கடுகும்

எழுத்ததற் கிபங்கி யின்பமாய் சனிகொண்

டினியுடல் வலுத்துவச் சிரமாய்

இருவகை யெழுத்தா யிபங்குத லிதீதம்

இவனுரைத் திடுகிளவ் கரிய

தளதளத் தசையு லீரைந்து லாய்வு

தன்னைத்தா னொருவழி தனித்தற்

சதுர்மறை வேதச் சுயம்பிர காசச்

சைதன்ய தேகமீ தாமே.

29

நாலாவதான்டு.

தேகமெண் சாணுந் தீவிர மாகி
 செழுங்கனல் கதிர்மதி சூழ்ந்து
 தேகம் தீத முயிருடல் வலுத்துச்
 சிவகங்கை நதியென வியன்று
 ஏகமா மமுரி யானமுன் றதுபின்
 இருவிதக் காரமுஞ் சாரம்
 இரதமா மாறு கரைபுரண் டோடி
 இடவல சந்த்ராநு ரியனும்
 புகழ்ச்சுது ராண்டு முதற்படி கடந்து
 பூரண ரவிமதி சேர்ந்து
 பூதாதி ஐந்து ப்ருதிவியின் மூலம்
 புகழ்ப்ராண வாயுவி ருந்து
 முகனைய தாகி அகண்டதா ரையிலும்
 முனைச்சுழி இடைபின்னு மறவா
 முச்சந்தி வீடு மதிரவி பீடம்
 முன்னுல வியதாரை யூதே.

30

யோகதாரணை.

ஊதிடுந் தாரை யகண்டதோர் வாசி
 உலவிய உள்வழி நேச
 உரியநித் திரைபோஞ் சோம்பல்வீம் பதும்போம்
 உடற்கரு விகளெலா மொடுங்குந்
 தீதிலா வெளியாம் அகாரகா ரணத்திற்
 றினந்தினங் காலையு மாலை
 திருத்தமா யூதி ஒங்காரந் தன்னிற்
 றியானமுற் றிருநாழிப் போது
 ஊதிடு வாய்நீ அகாரகா ரணத்தில்
 உகாரமாங் கற்பத்தை மறவா
 துவ்வெனும் அவ்வி லுயிரெழுத் தாட்டம்
 உடலுயி லொன்றதாய்ப் போச்சு
 சோதிய முரியுஞ் சுழிமூலப் புளியுஞ்
 சுகாதீதகற்பத்தி விருந்து
 தூக்கிடும் வாசி நாகியி லணுகா
 சொக்கிடா மற்கண்டத் தூதே.

31

கண்டகா ரையினி லுதிடும் வாசி
 கபாலத்தின் வழியதாய்ச் சென்று
 கருவல மாகச் சூழ்ந்துபின் னிடமாய்க்
 கருதிவைத் துடனொரு கழிகை
 அண்டத்தை வலமாய் ஓரா தனைசெய்
 தாக்னையி னிடகலையறிந்து
 அசைவுமென் மேலா யடிபணிந் தருளி
 அங்கொரு கழிகைதான் செபிங்க
 மண்டல முழுது மொளியின்றன் விசிதம்
 மணிவிளக் கதிகசோ தியினில்
 மதியிருந் தோர்மை கடவுளி னருமை
 வாசினின் றாடிய நேசஞ்
 சண்டனு மணுகான் னுயரென்ப தேது
 சாத்யம சாத்யமு மேது
 சதாசிவப் பகவான் நடனஞ்செய் திருப்பார்
 சாய்ச்ய பதவியு மாமே.

82

பதவியும் நாலு கடந்தவ சுத்தியர்
 பாதபொற் கமலபங் கயத்தைப்
 பணிந்திரு பாத மலர்மணி வரசற்
 பற்பம்நீ ராடிய நதியில்
 முதலிரு மூன்று நான்குதிட் சையுமாய்
 முத்தியுஞ் சித்திபெற் றுயன்று
 மும்மூலச் சுழியின் முனையிலநின் றாடி
 முப்பாழுக் கப்புறந் தாண்டி
 விதமஞ்சு காய சுற்பமஞ் சாண்டு
 விடுமுப்பு வழலையுப் பணுகு
 விளங்குவ தெதற்கு கருத்தொட்டு விரும்ப
 விசிதமா யறுசுவை யற்ற
 மதனமா மௌன வஸ்துபே ரின்ப
 மதிவிளங் கியாவி ரண்டு
 மாறிமா றிடவும் வயதறு தூறு
 மாற்றுமஞ் சாவதஞ் சாண்டே.

83

புலஸ்தியர் வேறு.

ஆண்டு முந்துறு நாட்கழிந் திடிலாம்
வேண்டு ஞான விதித்தகற் பத்தினால்
மூன்று மாறமுப் பாழுநீ ருகிடும்
ஞான்று மாள்வது நானிலத் தில்லையே.

34

இல்லை வையத்தி னுசையில் லார்களுக்
கில்லை பெய்வதென் னேதுந்துன பில்லைபார்
துய்ய வெண்மதி சோமநீர் சூட்சமே.

35

அய்ய மேது அஞ்சாச்சது மாற்றுமே.
மாத்நுயிர் தெனினும் மறுப்படாத் தேகம்
வாசியும் வசமதாய் வழங்கும்
வளர்பிறை மதியால் மௌனம்வந் தெய்தும்

வாருதி யுவரது விலகுஞ்
சாத்திய கற்பப் பாக்கள்முந் நூறின்
சங்கையை யாய்ந்திடும் புனிதர்
தனக்குள்வி ளங்குஞ் சைதன்யக் கருவைத்
தரணிமா னிடர்களி லொருவன்
பத்திர வானாய்ப் பனிரண்டாண் டடுத்துப்
பலபல நூல்களும் படித்துப்
பருகியென் றறிந்து மதியுற வாசுப்
பானமே கதியெனப் பணிந்து

காத்துசற் குருவின் அனுசரகம் பெற்றுக்
கதிரவ னெனுமதி யளவாங்
கற்பசா தனையிற் காயமும் வலுத்துக்
கடவுளின் சித்தமு மாவார்.

36

சித்தராய்ச் செனன மெடுத்தமெய்ஞ் ஞானஞ்
செகத்தினி லுதிரமாங் கருவிற்
தெளிந்தன்னை கர்ப்பக் குழிதனில் விந்து
செனிக்கச்செய் விதமன்னாட் பருவம்
வித்துப்பாய்ந் துதித்து நாதஞ்சேர் துணர்ந்த
வேதமாம் யோகதீட் சையினால்
விந்துநா தமுஞ்சே ரம்சத்தி னனவால்
விவேகம்வந் திடுமென வறியார்

சுத்ததி தமதி ரவிதனை யுணர்ந்த
நூரானாக் குழியதிற் பொருத்தஞ்
சூட்சுமா ரறிவ தறிதரி தமுரி

சுயசுத்த ஞானபே ரின்ப
முத்தமி முணர்ந்த அகத்திய முனிவர்

முறைதவ ராமனு முலகில்
மொழியவா ருகியின் கடலுவர் நீங்கி

முத்தியுஞ் சித்திபெற் றனரே.

பெற்றபே ரதிக் கற்பசர தனையைப்

பேசுவ தெளிதலப் பேசார்

பேரின்பக் கடலின் முழுகியக் கரைபிற்

பெரும்பதி யடைந்தபண் பேர்கள்

சித்தர்க ளுயர்ந்த மதிவளர் பானம்

சிரஞ்சிவி பதவியிற் றெளிய

தேகசித் தியுமஞ் சாண்டுஉற் பவமே

செயம்பெறக் கற்பமுண் றெவாய்

நித்தமுங் காலை மதியில்முப் பதிதம்

நிசுழந்திடுங் கடுகள வெனினும்

நீங்கிடா மலுமே நெறியினின் றுயர்ந்து

நெஞ்சக மெனுமிடை கற்கொண்

நெற்றிம வாகி பிங்கலை சுருதி

உயர்ந்தில சுயசுழி மூல

உவமைகண் டிதப்பி ராணவாய் வதனை

உம்மென்று நோக்கநற் சுகமே.

வேறு.

மேலா தாரமி ருப்பிடம் வாசிதான்

தூல மாவகிற் சூட்சுமி ருப்பிடம்

ஆல காலவ மிர்தசஞ் சீவியாய்

கோல மிவ்வாறு குறிப்பறிந் தூதுமே.

ஊதுந் தாரையோ ரஞ்சதா மாண்டினில்

நாத விந்து நடத்தையிவ் வாறினால்

வேத சாரமவெண் சாரைப்பி ரபல்யம்

வாத வித்தை வசியம் தாகுமே.

37

38

39

40

வசிய வாவென வக்சிங்கென் நேயின்பு
விசய ராஜபோ கஞ்செய்வி திப்படி
திசையெ னுங்கலை வாயுவொன் றுகிடில்
தசையெ னுமடரு வந்தானென் றாகுமே.

41

ஒன்றேழு ஒர்பத்தி ராயிரம் நாடியில்
என்றேயி ருபத்தோ ராயிரத் தறுநூறு
நின்றேயு தித்தமும் நீடுங்க லையெனும்
கன்றேயொ ருமித்து நாடிடு மாவதே.

42

நாடியோ மென்றொரு நற்கடி கைப்பதம்
ஒடிய தோநவ த்வாரமோ டாமலும்
மேடிய வாகியி முத்துமேல் நோக்கிட
ஆடிய வண்டரண் டங்களு லாவுமே.

43

அண்டம் புக்கும் அழுத்தினால் வாகியை
தெண்டி ரைக்கடற் றிசையெட் டிலகெலாஞ்
சென்று மேவித் திருநட னம்புநிர்
தென்று மின்று மிவர்க்கொரு நாழியே.

44

ஆறுவதாண்டு.

நரத விந்து நளினமா றுண்டுபார்
ஞத வித்தைச் சுகஞ்சூழ் தேகமாம்
பூத மைந்து புகழ்ந்திருந் தேயிட்டஞ்
சரத னஞ்செய் தன்னையறி யார்களே.

45

விந்து தித்த விதமறி யாமலும்
மைந்த ரான வகைதெளி யாமலும்
கந்தை சுற்றிய காமக் குழியினில்
இந்தி ரியம்விட் டெங்கும் டிந்தாரே.

46

மடிந்தி டாமலு மாய்கைய கற்றிடா
அடந்து முப்பா முதகடந் தேறிடா
உடந்து யோனியில் லாசம றந்திடா
நடந்து வாகித் திகண்டு லவுவரே.

47

உவ்வும் அவ்வும் உடலுயிர ட்சரம்
மவ்வும் நவ்வும் மதிரவி யாகிடிற்
சிவ்வும் வவ்வுஞ் செழுங்கண்ல் வாயுதான்
யவ்வு மொவ்வு மகாரத்தி லஞ்சதே.

48

அஞ்சு கூடி யமைத்தபிர பல்யப்
பஞ்ச பூதம் படைத்த பலனறி
நெஞ்ச நிந்து நிலைநின்ற வாசியை
அஞ்சு மூன்றி லடக்கவல் லார்களே.

49

அஞ்சு மூன்றும் அகரரஉ காரமாய்ப்
பஞ்ச தாதுப டைத்த பரமதாம்
நெஞ்சில் நின்று நினைத்த பொருளறிந்
துஞ்சி டாமற் றுரிதமா யூதிடே.

50

ஊத ஊத உன்னுக்குட்பா காசமே
நாத விந்து நடத்தைய றிந்திடில்
வாத சித்தி வருமோரா ண்டினிற்
பேதம் வாராப் பெருவெளி மூலமே.

51

மூல மான முனைச்சுழி நிர்மல
வாலை குண்டவி வச்சாக் குகையினிற்
ஞால வாசி நகாரம் ப்ருதிவியில்
தூல நாடி துடர்ந்து முளைப்பதே.

52

துடர்ந்து நாடியிற் சோதிப்ரா காசமே
நடந்து வாசி நயனங்கீழ் வாசியிற்
படர்ந்து மேபன்னி ரண்டுமீ ரெட்டுமாய்க்
கடந்து சோமன் கதிரவ னாகுமே.

53

கதிர்மு னைச்சுழி காரத்தைப் பற்றிடும்
மதிர விமலம் வாருதி யாகிடும்
விதியி ருந்து விளங்கிடும் வாசியுந்
துதியும் ஞானச் சுகாதீதம் பாருமே.

54

ஏழாவதாண்டு.

கூதியு மாறு சுகங்கண்டு ஏழினில்
நதியின் மூலம் நளினமொன் றாகியே
நிதியு முப்பு நிறுத்துக் கடுகுவை
கூதியுங் கற்பங் காலையே யுண்டிடே.

55

உண்ண உண்ண உனக்குள்பர காசமே
எண்ண எண்ணவெட் டெட்டிம நியலாம்
பண்ணு நூல்மறைப் பாஷையீரெட்டதும்
மண்ணும் விண்ணும் மருவிநின் றுடுமே.

56

மருவ வும்மதி மாய்கைய கற்றிடும்
உருவ நிந்துட லுன்னுடல் காண்கிலார்
திருவ நிந்து செகசால் மாடலாங்
குருவ நிந்து குளிகைசெய் வோர்களே.

57

குளிகை என்ன குருவென்ன வாசிதான்
வழிய நியார் வழலைப்பெ ருமைதான்
அழிவ தில்லை யகாரவு காரமாங்
கழிவ துண்டோர் கருவறி யார்களே.

58

கண்ட பேர்சிலர் கண்டுங்கா ணர்சிலர்
உண்ட பேர்சிலர் உண்டுமுண் ணர்சிலர்
விண்ட பேர்சிலர் வெற்றிகொண்டோர் சிலர்
அண்ட பிண்ட மறித்தறி யார்களே.

59

அறிதல் வாத வயித்தியஞ் சித்தியாங்
குறியும் யோகக் குளிகைச்சித் தாவதும்
நெறிமெய்ஞ் ஞானம் நிலைத்திடுந் தத்துவம்
பிரிய மாஞ்செகப் பெண்மயல் தள்ளிடே.

60

மாயா சித்தியா மற்பம் நிதரும்
ஓயா வாசியி லுதிடுஞ் சாயலுந்
தோயா வெண்மதிச் சோதிவி ருட்சமுஞ்
சாயா விருட்சமுந் தன்னுக்குள் ளறிவதே.

61

தன்னைத் தானேசா தித்துக் கண்டோர்கட்கு
அன்னை தன்னுள் நிர்தழு தூட்டுவாள்
உன்னு ஞகந்துணின் முடிநு மாறினில்
முன்ன மேமொழிந் தூதிடும் வாசியே.

62

வாசி நின்று வளர்பிறை யானதால்
மாசி லாமதி மாலின்ம யத்தினுற்
காசினி யோர்கடி கைக்குள்ளே போகலாம்
நாசி துனியில் நாடித்து தித்திடே.

63

நாடுங் கற்பம் நயந்திரு நாளினில்
ஆடுங் காயமைங் காயமுஞ் சித்தியாஞ்
சாடுமாரணத் தைலமி றக்கலாந்
தேடு மூலப் புளியின் செயலதே.

64

செய்கையு மூலப்பு ளிச்சுண்ணங் காரநீர்
வைகைய தாமதி வாருதி நீர்ச்சலம்
வெய்கையு மாஞ்செய நீரைவிட் டப்பதம்
பையநீ சாடிப் பகர்வத றிந்திடே.

65

அறுசு வைச்செய நீரதைக் கொண்டபின்
மறுப்ப டாமல் மதியைவிட் டாட்டியே
குருக வும்புன்னைக் காயன வாகிடில்
இருத யத்தினில் மேலும்வி ளங்கிடே.

66

மேல தாகிவி ளங்கிடும் காலேதான்
வாலை யாய்வடி வாகும்வ யதெனும்
வாலையிவ் வித மாறிவ ருகையிற்
றூல ருசுந்தமசு காதிதங் காணுமே.

67

காணும் யோகக் கருத்தறிந் தூதிடத்
தோணும் ஞானச் சுயம்புலிங் கேசரே
தூணு மேதூரும் பாகிடுந் தூணதாம்
வேணு முப்பு விருப்பிடுங் கற்பமே.

68

கற்ப சாதனை கைவச மாகிடில்
அற்ப தேக மதுவஜ்ரத் தூணதாந்
தற்ப தாவர சங்கைய நிவதுஞ்
சொற்பமல்ல சுடரொளிச் சூட்சமே

69

சுடரனந் தஞ்சிவ் குகந்தமசு டாதாரம்
உடனறிந் தேயோக சாதனை யுண்மையின்
நடனபொற் பதகம லாலயஞ் சூழ்மதிக்
கடவுளின் பதசுகக் காட்சியைப் பாருமே.

70

பார்க்கப் பார்க்கப் பரப்ரம்ம ரூபமாய்க்
கார்க்கச் சற்குரு கற்பமெட்டாண்டினிற்
பூர்க்கு மாற்றுப் புகழிரு நாலதாம்
ஆர்க்குந் தோணாத திசய மாகுமே.

71

ஒன்பதாவதாண்டு.

அதித வாசிய றிந்தொன்ப தாண்டில்
விதிம றைப்படிமேற்கண்ட தாரையில்
மதிம லர்த்திரு மாலின்த ரிசனந்
தெதிபெ றுஞ்சிவ தெவுனங்கொண் டேறவாம்.

72

கெவுன வாசிவா வாவெனக் கேசரி
மவுனங் கொண்டு மதியமு தம்உணர்
புவனம் பாயப் புகழ்கண்ட தாரையிற்
கவன மாய்க்கருத் தங்கனங் காருமே.

73

காருமேகலை யாமலவ் னாசியைப்
பாரு மேரத்தம் பார்க்கப்ப ழக்கமாய்
தேரு மேனிலைத் தொன்பதுஞ் சென்றதாற்
சீரு ஞானச்சி வசத்திக் கூறதே.

74

சத்துகித் தஞ்செல் சர்வலோ காதிதஞ்
சித்தி பெற்றுத் தசதிகைந் யுடையராய்
வெத்தி யோகமெய்ஞ் ஞானவ சியமாஞ்
சுத்த வானுய்ச் சுகம்பெறு வார்களை.

75

பத்தாவதாண்டு.

சூகாதீ தம்மெனுஞ் சூகூக்க நுவறிந்
தாசாச பரியந்த மட்டசித் தாடுவான்
பூகாந்த காலத்தி னொருகோடி நாள்வரை
ஏகாந்த மாந்தச தீட்சையைப் போற்றுவாம். 76

தீட்சைபத் தாலுயர் தேகம்வ லுத்தது
மோட்சக காதீத முப்பாழுங் கண்டது
சாட்சியின் னூல்கக லமுமொ ழிந்தது
காட்சியும் பெற்றுக் கனம்பெறு வார்களே. 77

மூலிகைகளின் வகை

பெத்த பேறு பிறவியொ ழிந்தது
பத்து மாற்றுப் பசும்பொன் விளைந்தது
உத்துப் பார்க்க உருவெளி யாச்சது
சித்த ரான செயலறிந் தோனுவாம். 78

ஒதுஞ் சித்த ருலாவும்பொ திகையிற்
சோதி விருகூஞ் சுணங்கவி ருகூழும்
பூத விருகூழும்பொற் கள்ளிபொற் ருமரை
வாத மூலி வளர்கரு நொச்சியே 79

கருதுஞ் செந்திரு கற்றாழை யிற்செழும்
பெருதும் வெண்துத்தி பின்னுங்கை யான்கரு
அருதும் நீலக்கொ டிலேலி சீந்தியுந்
துரிதம் வெண்கண்டந் கத்திரி தோணுமே. 80

தோணுஞ் செங்கள்ளி துவர்கொடி வேலியுங்
காணுங் கருத்துங் கதிர்மூலி கையுடன்
பூணும் ரோமம் புகழும்வி ருகூழும்
ஈணுங் கதலி யிதுகறுப் பாகுமே. 81

கரிய வாம்பல் கருப்பாமா தண்டையும்
பிரிய செங்கோவை பெலத்ததி கைப்பூடும்
புரிய தோர்நிலப் புறண்டி கருநெல்லி
அரிய தோரழு கண்ணிவி ருட்சமே. 82

தோற்றுந் தோற்றாத் தொழுகண்ணி விருகூழாஞ்
சாற்றுஞ் சாயாவி. ருகூத்தின் நேர்மையும்
பார்த்த பேர்கள் பரியேம கற்பமாங்
கார்த்தெடுங்காய சித்திக்கு கந்ததே.

83

வேறு.

காய சித்திக்கு றும்மிரு பத்தேழுங்
கற்ப முண்டு தசவாண்டு சென்றபின்
கூய மூலியொவ் வொன்றொரு பகூழாஞ்
சுத்த மாகச் சமூலமாந் சூரணம்
நேய மாயிரு காலையு மாலையும்
நின்று மேபனங் கற்கண்டு பத்துக்கொண்
றாயச் சேர்த்து அதனையுட் கொள்ளவும்
ஆன பின்னதி னுட்டத்தைப் பாருமே.

84

வேறு

பாருஞ் சோதிவி ருகூத்தின் பாலதை
நீரு மேபலம் நேரிடை யஞ்சதாம்
வாரு பீங்கான் றனிவிட்டு ணர்வதாய்த்
தீரு மம்பிகை சீர்பாதம் போற்றிடே.

85

போற்று வாய்புக மும்பிகை பாதமே
எற்று வாசி யிடபிங்க லையதில்
மாற்றி யூதிநீ வங்கென்றி ருத்தியே
போற்றி யப்பரைப் பாதம்பு கழந்திடே

86

பாதம்ப ணிந்துபால் பாகமாய்க் கொண்டிடு
வாத மெண்பதும் வாருதி புக்கிடும்
ஓதும் பித்தமொ ளிந்துநாற் பத்திரண்
டேது சேத்தும மிருபத்தொன் றேகுமே.

87

எழுபத்தி ராயிர நாடிநரம்புகள்
அழுந்தி யேமம துபோலி றுகிடும்
விழுந்தி டஞ்சட மென்மேலு மழுந்திடும்
எழுந்து போம்வினை யிருவினை யில்லையே.

88

இல்லை யேநம் னிப்பாலை யுண்டிடிற்
 றெல்லை யில்லாச்சேர திவிரு கூத்தின் கீழ்
 கல்லு மேகர டில்லாச் சுவஸ்தமாய்
 வல்லாம் வஸ்தரம் டித்ததின் மேலேறே. 89

இருந்து மேற்படுத் தினியுன்ம னிதனாய்
 பருந்து பாசிப் பர்ப்பச்ச ரிசியும்
 அருந்த வமறி யாதாரின் நிர்ணயம்
 பொருந்த வாகாப் பிழைவராக் காய்ச்சிடே 90

வாத பித்தசி லேதம் சுரமது
 தாது பற்றிச் சடத்திற்சு வாலையாங்
 காத டைத்துடன் காந்திசெ முமையாஞ்
 சேதம் வாராச் செவியும் டைக்குமே. 91

வேறு

தேக முச்சிபு ருவத்தின் மையமும்
 ஆக மதன்கீழ மார்பதன் மையமும்
 ஓலதின் கீழ்நடு வுற்றிடும் நாபியிற்
 சூலை கட்டிச் சுரதோஷந் தோன்றுமே. 92

தோன்றி நெஞ்சட மாதிகஞ் சூழ்ந்திடின்
 நீண்டி மும்நெடுஞ் சங்குப்ப முமதாய்
 மூன்றி மூன்றே முக்கால துகடி
 தாண்டி டாரமற் சலசஞ்சி யூட்டிடே. 93

தாண்டி டாதிரு தாளைப்பி டித்திடும்
 வேண்டித் தந்தமு மேல்கீழொன் றுகடுந்
 தாண்டிக் கிட்டித் துடர்ந்துடன் வாங்கிப்பின்
 னூண்டி யோர்படி யூட்டியு பாயமே. 94

ஊட்டிப் பார்க்கவு டைந்துமே கட்டிகள்
 காட்டி லேகுங் கனதுர்க்க வாசமாய்
 மேட்டி யாயுடல் மேலாஞ்ச வுக்கியம்
 நாட்டி யேநாக தாளிய ரைத்திடே. 95

தாளி யானத ழையைய ரைத்துடன்
கோளில் லாமற்கு ழைத்துச் சடமெல்லாம்
பாழில் லாமற் பதமாய் நதிதனில்
நாளில் லாமல் நயந்து குளித்திடே.

96

நயந்து இவ்விதம் நாடினாற் றேகமும்
மயமுங் காயமா மாசித்தி யாவராய்ப்
பயமு நீங்கும்ப தினன்கு லோகமும்
நிபம மாகி நிலவொளி வாகுமே.

97

நிலவு போல்விழி நீளொளி வாகிடுந்
துலைவு அஞ்சனஞ் சோதிப்ர காசமாய்
வலுவ தாகிடும் வாதவ சியமுங்
கொலுவ தாய்ப்பரை கொஞ்சவாள் பாங்கிலே.

98

பத்து மாற்றுப் பரியேமத் தேகமாஞ்
சுத்த ஞானச் சடரொளித் தீபங்காண்
அத்தன் பாத மதுதினம் போற்றியே
இத்த லத்திலென் னொருமி ருப்பரே.

99

எண்சரண் தேகமெ முகுவச் சிரமதாம்
உண்மு லத்தின்மு லாக்கினி மீறிடும்
மண்ணும் விண்ணும் வளர்பிறை யாதலால்
அண்ண லாதியன் பின்பதம் போற்றுவாம்.

100

வாசஞ் செய்தல் மதிரவி கற்பினை
நேசம் பூரணம் நேர்மை நெறிகளாற்
பூசி தப்பரி பொன்சொரு பங்களை
வாசி யினால்மய மாற்றம நிவரே.

101

மாறி மாறி வசியஞ்செய் வாசியால்
ஈறி யேறி யிடகலை பிங்கலை
மீறி மீறி மென்மேலுஞ் சுழிதனில்
வீறி வீறி விளங்குவ தென்பதே.

102

தென்பொதி கைவளர் தேசிக னுர்முனம்
அன்பருக் கன்பரா யறைந்த மொழிதனைப்
பொன்போலும் நல்லபு லத்தியர் சொல்லிய
இன்பமாம் ஞானமுன் னூறும் தீதமே.

103

அதிக சோதிவி ருசுஷத்தின் பாலினில்
விதிய தாகமென் மேலுமு றைப்படிப்
பதிவ தாய்ப்பரம் பத்துப்பத் தாயிசை
மதியி றங்குதல் மார்க்கம தாகுமே.

104

மார்க்க மாய்மதிப் பாலுமேல் கீழதாய்த்
திர்க்க மாகத்தி கட்டாமல் முட்டியே
சேர்க்கை யாகத் தெளிந்துமே கீழுடன்
பூர்க்கச் செந்தண்ற் போட்டெடுத் தாற்றுமே.

105

ஆத்தி டப்பத மையஞ்சு மாற்றதாஞ்
சூத்தி ரம்ஆகுஞ் சுணங்கன்வி ருசுஷப்பால்
போற்றி மிம்முன் புகழ்ந்தநற் செய்கைதான்
மாற்ற திகம யமென்ன பாருமே.

106

மயம தீதம்வ சனித்த மூலிகள்
சுயம தாகிடுஞ் சூசுமநூ லாயிரம்
நியம மீதென நேரநிற் தோதினோஞ்
செயல தீதச்சித் தாடலாம் பார்த்திடே.

107

ஆடு மூலிகை யட்டமா சித்தினைத்
தேடு மின்னூல் செகத்தி லரிததை
நாடி னுல்வேதை நாங்கன ருளிய
கோடிக் கொன்று குவலயத் தோர்களே.

108

கோடா கோடி குருமுனி வாக்கியந்
தேடா மற்றேடித் தியங்கினர் மாணவர்
நாடி நாடி நயந்துரு வாகிய
மேடி மேட்டி மிகுத்தநன் னூலிதே.

109

இன்னால் சுற்பமெ னுமொரு முந்நூறும்
முன்ன மேமுடி வாயிரம் பார்சரி
தன்ன மேயரு ளம்பிகை பொற்பதஞ்
சொன்ன ஞானச் சுருக்கமு டிந்ததே.

110

சுருக்க ஞானச் சுகாதீத சூத்திரம்
பெருக்க வாழிப்ரா ணுலயஞ் சூழ்நகர்
சுருக்க ளாசான் குறுமுனி வர்பதம்
சுருக்க மாயுட லுற்பதம் வாழ்த்துவாம்.

111

கடைக்காண்டம்.

முற்றுப்பெற்றது.